Path of a Hidden Yogi

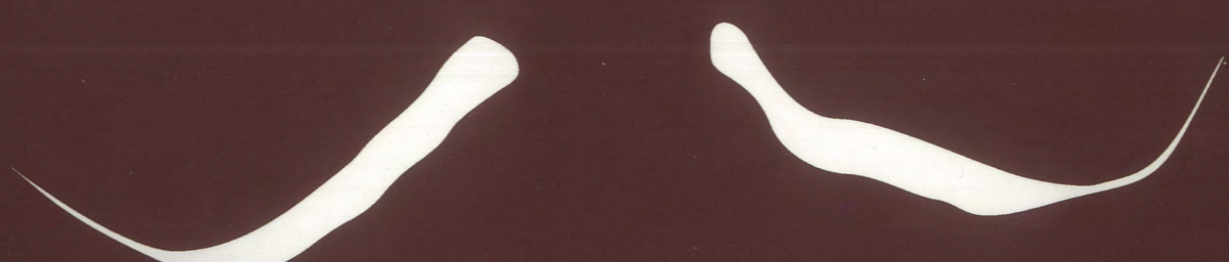

Mindfulness
Impermanence

Lamchen Rinpoche kept this photo of Khunu Rinpoche in his daily prayer book. On it are his own handwritten words, “impermanence” and “mindfulness”.

ཞ། འབྲལ་མེད་ཞལ་འདོན་ནང་དུ་བཞུགས་པའི་རྩ་བའི་བླ་མའི་ཞལ་རས།

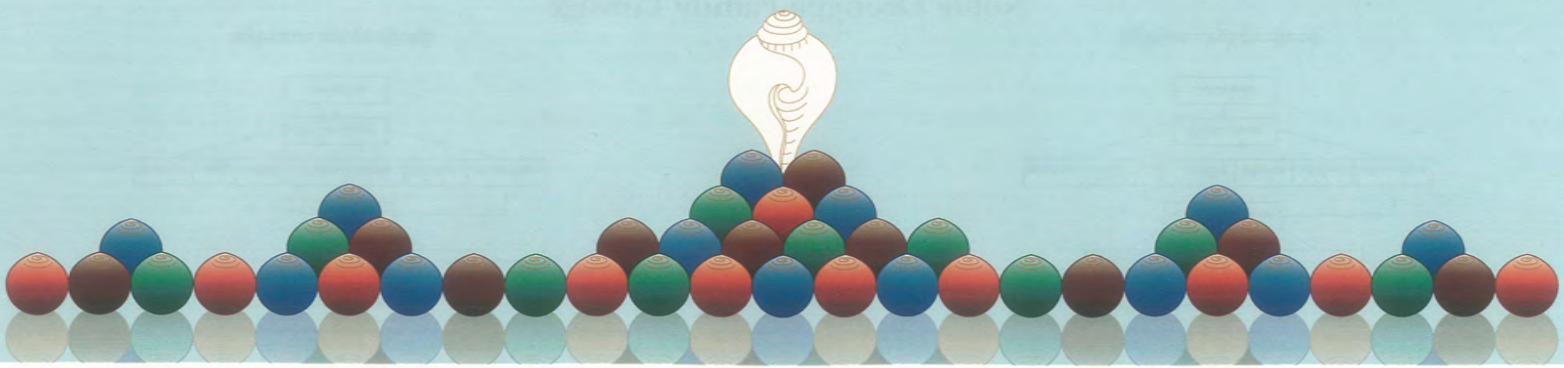

རྣལ་འབྱོར་སྒྲས་པའི་ཀུལ་ལམ།

Path of a Hidden Yogi

Noble Drongpa Family Lineage

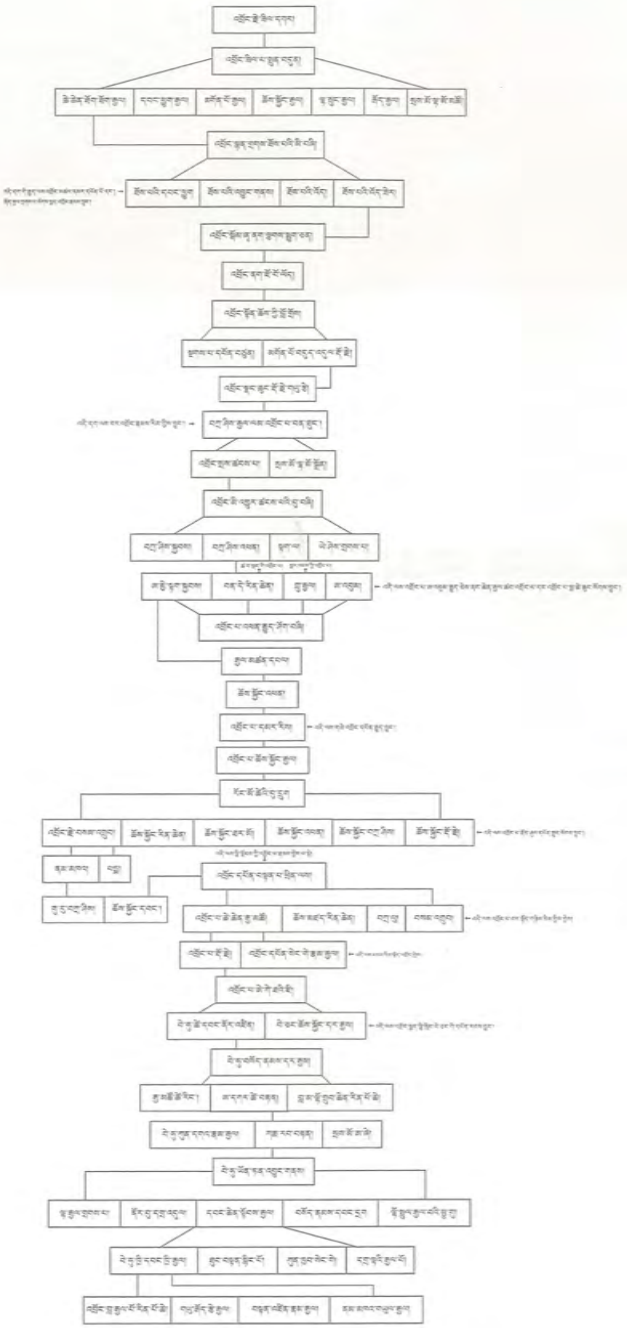

འབྲོང་པའི་ས་སྐྱོང་བླ་མ་འབྲི་གུང་ལམ་མཁྱེན་རྒྱལ་པོ་རིན་པོ་ཆེའི་མཛད་རྣམ་མདོར་བསྡུས།

མཚམས་སྦྱོར།

དེ་ཡང་སྤྱིར་བླ་མའི་རྣམ་ཐར་ལ་འབྲི་ཚུལ་དུ་མ་ཡོད་ཀྱང་། འདིར་འཇིག་རྟེན་མཐུན་སྣང་གིས་མཐོང་ཐོས་སུ་གྱུར་པ་ཁག **རྣལ་འབྱོར་སྤས་པའི་ཤུལ་ལམ**་ཞེས་དོན་གྱི་ཆ་ནས་ཟབ་དོན་ངོ་མཚར་ཅན་དག བདེན་པའི་ཚིག་གིས་ཡི་གེའི་ལམ་ནས་གོ་སླ་བར་སྨྲས་པ་དང་། དེ་ཡང་བོད་རྒྱ་དབྱིན་གསུམ་གྱི་ཡིག་ཐོག་ནས་སྟབས་བདེ་ཞིང་གོ་སླ་བའི་ཆ་རྐྱེན་གང་ཐུབ་ཞུས་ཡོད། གཞན་ཡང་བླ་ཆེན་མི་ཆེན་དག་ལ་དངོས་རྒྱུད་ཀྱི་བསྙེན་བཀུར་དང་ཞུ་བ་ཕུལ་ཏེ། རྒྱབ་གཉེར་དང་བསྟོད་བསྔགས་ཚོལ་བསྡུས་ཀྱིས་སྙན་ངག་གི་སྒོ་ནས་བྲིས་པ་བསྟོད་པ་གོ་དཀའ་བ་དང། དད་ལྡན་གྱིས་བསྟོད་ར་ཆེ་དྲག་པ་དེ་ལྟ་བུའི་གནས་སུ་མ་ལྷུང་བར། བླ་མའི་རྣམ་ཐར་འབྲི་བ་ནི་གསང་སྔགས་ཀྱི་དམ་ཚིག་ཏུ་གསུངས་པ་གཞིར་བཟུང་། བགྲང་བྱ་དུ་མའི་རིང་ཞབས་དྲུང་དུ་གནས་པའི་བདག་དང་བདག་འདྲའི་སློབ་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས། ཚོགས་གཉིས་བསོག་ཅིང་དགོངས་རྒྱུད་རྟོགས་པའི་བྱིན་རླབས་རང་རྒྱུད་ལ་འཇུག་པའི་

A Brief Account of the Life of Drongpa Sakyong Drikung Lamchen Gyalpo Rinpoche

Introduction

There are many ways to write the biography of a Tibetan lama. This concise biography, The Path of a Hidden Yogi, is written in a way that expresses seemingly ordinary and common occurrences, rather than lofty experiences. The contents of Rinpoche's life story are, none the less, profound and wondrous, so I wished to make it available in writing for others to easily access and understand. We did our best to make it available in Tibetan, English, and Chinese.

I have not requested high lamas and well-known figures to write praises for Rinpoche or to explain events pertaining to Rinpoche's life story, as Tibetan praise poetries are sometimes difficult to read. In addition, devoted disciples often make efforts to write exaggerated praises of their masters. This, however, is not my intention.

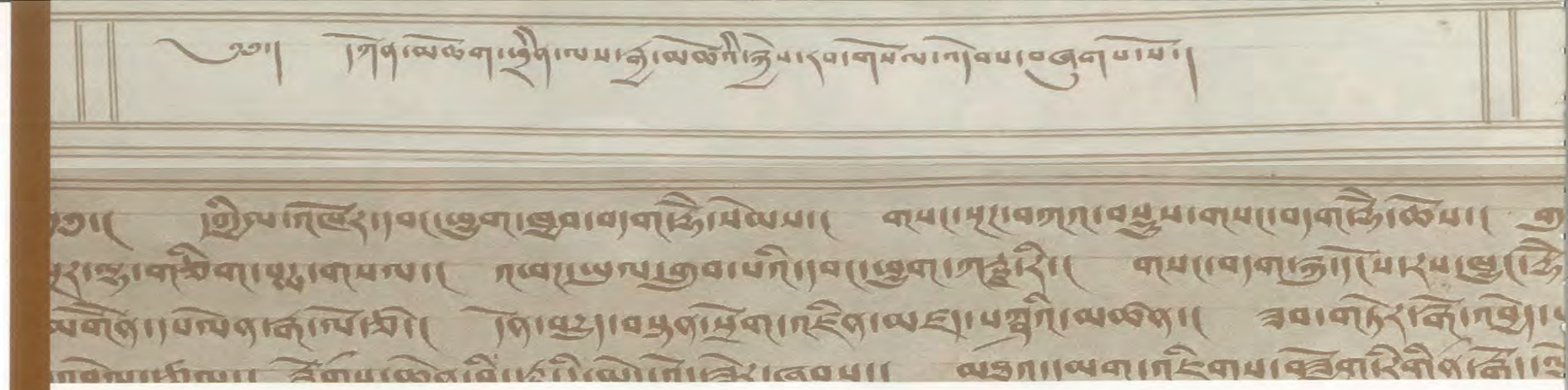

ཕྱིར་དང་། ཕྱི་རབས་ཀྱི་ལས་ཅན་རྣམས་བློ་ཁ་དམ་པའི་ལྷ་ཆོས་ལ་གཞོལ་བ་སོགས་ཀྱི་ཆེད་དུ་དམིགས་ཏེ། རྣམ་ཐར་འདི་ལྟར་ཕྱོགས་སུ་བསྒྲིག་ནས་པར་བསྐྲུན་ཞུ་འོས་པར་སྙམ་པའི་ཀུན་སློང་གཙང་མས་དང་པོ་ཁོག་ཕུབ་པ་ཡིན་ནོ།།

གཉིས་པ་བར་དུ་རྣམ་ཐར་བསྒྲིགས་ཕྱོགས་ཐད་ལ།

རྒྱལ་བ་གཡུང་སྟོན་པས།

སློབ་མས་བརྩམས་པའི་རྣམ་ཐར་ཕལ་ཆེར་ཡང་། །
བསྟོད་ར་ཆེ་བས་བླ་མ་ཟོག་པོར་བཏང་། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ཡོང་དོགས་ཀྱིས། དཔལ་མགོན་བླ་མའི་གསུང་རྩོམ་ལྡོང་འབྲོང་པའི་དེབ་ཐེར་སྨུག་པོར་འཁོད་པའི་རྣམ་ཐར་གཞིར་བཟུང་སྟེ་བསྡུ་བསྒྲིགས་དང་། རྣམ་ཐར་འགའ་ཤས་འདི་ལྟར་ཡིན་ལས་ཆེ་སྙམ་པ་དང་། གཞན་གྱིས་ཉུས་སྒྲོག་བྱས་པའི་ཚིག་ཚོགས་ལ་གོ་བ་བླངས་ཏེ་བྲིས་པ་མ་ཡིན་པར་དངོས་བྱུང་གི་དོན་རྣམས་འགྲེལ་བ་རོབ་ཙམ་ཞུས་ཡོད།

གསུམ་པ། རྣམ་ཐར་ལོ་རྒྱུས་ལ་བདེན་དཔང་ར་སྤྲོད་གནའ་རྫས་ཀྱི་དངོས་པོ་མེད་དུ་མི་རུང་བ་ཡིན་ཕྱིར། སྔར་ཡོད་ཀྱི་སྐུ་པར་རང་གི་ཤེས་ཚོད་དང་བསྟུན་ནས་རྗེ་ཉིད་དང་འབྲེལ་ཡོད་ཁག་ལ་འབྲེལ་མཐུད་ཀྱིས་གནང་སོན་བྱུང་བ་དག་བཀོད་ཡོད།

བཞི་པ། བསྒྱུར་ཞུས་ཐད་སྒྲ་དོན་གྱི་བསྒྱུར་ཚུལ་གཉིས་ལས་དོན་བསྒྱུར་གཙོ་བོར་བྱས་པའི་ཐོག་ནས་བྲིས་ཤིང། ལྷག་པར་བསྒྱུར་བའི་སྐབས་སུ་སྐད་རིགས་སོ་སོའི་ཀློག་པ་པོའི་ངོར། སྐད་རིགས་དེའི་སྒྲ་དོན་དང་གོ་རིམ་སྲོལ་རྒྱུན་ཇི་ཡོད། དོན་དེའི་རྗེས་སུ་འབྲང་ནས་རྣམ་

Vajrayana Buddhism says writing the biography of one's guru is a way of keeping samaya. As a disciple of Rinpoche for many years, it is with pure motivation that I write this biography and I wish that all disciples like myself gain merit and receive the blessings of his realization. Also, I wish that all who read this book will come to practice Dharma in the future.

Gyalwa Yangtonpa said, "most lamas' biographies written by their students may seem fraudulent due to too much praise." Therefore, I have used Rinpoche's own autobiography, Dong Drongpa Depter Mukpo, as one of my primary references. I have not included any other content aside from actual events, and I have only clarified points based upon what Rinpoche has told me himself.

Since factual evidence and proof are essential in writing biographies and historical works, I have utilized a variety of pictures from Rinpoche's personal collection that document his life. I also contacted individuals connected to these life events to provide any additional images.

This translation from Tibetan is intended too express the original meaning and ideas. It is not a direct translation. The translators placed specific emphasis on creating meaningful content structure

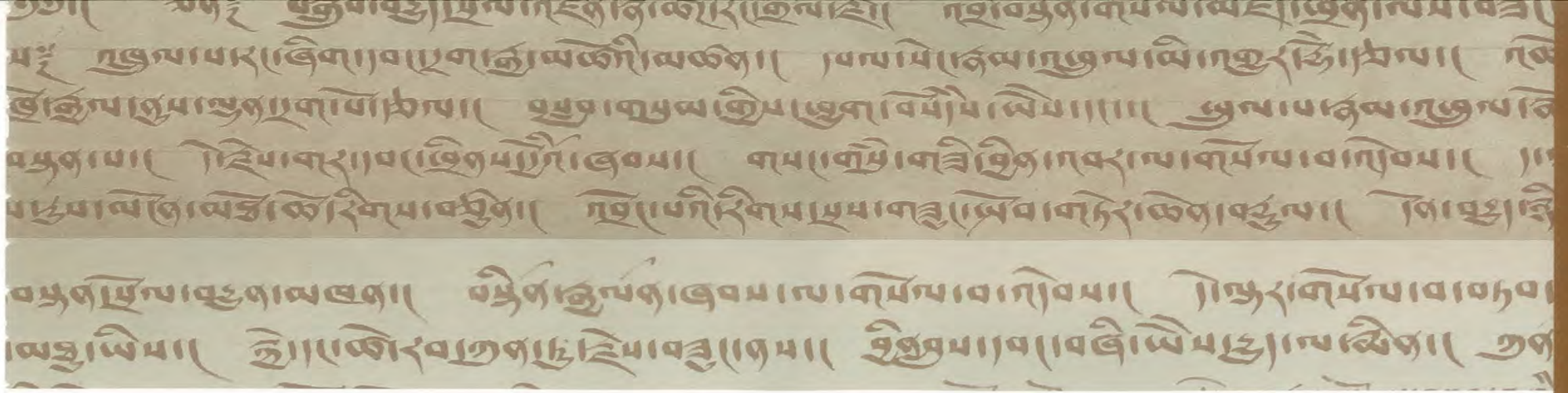

ཞར་ཀྱི་སྐྱིང་པོ་ཞད་ཀར་གོ་རྒྱབ་བའི་ཐབས་ལམ་ཞུས་ཡོད། སྐྱིང་རྣམ་ཞང་འདི་འདྲ་ཞིག་དཔལ་མགོན་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ་ཞལ་གཞུགས་བའི་སྐབས་སུ། བོད་དབྱིན་རྒྱ་གསུམ་ཀའི་ནང་དུ་རྣམ་ཞང་ཞིག་བར་བསྐྱེན་རྒྱབ་བའི་འབད་རྩོལ་བྱས་ཀྱང་།
བྱེད་དོ་བྱེད་དོའི་བར་ལ་ཉི་ཤུ་ཐལ། །མ་བྱང་མ་བྱང་ཟེར་ཞིང་བཅུ་ལྷག་ཐལ། །

གསུངས་པ་བཞིན་ལས་བྱེལ་ཀྱིས་རྒྱུན་བས་ལག་ལེན་མ་འགྲོལ་བར་རང་ངོས་ནས་དུ་ལྷའི་ཚར་ཡིད་ཐས་པོ་བྱང་། འོན་ཀྱང་དཔལ་མགོན་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེའི་ཞལ་ནས།
གཡེང་སྤང་ལོ་སྐྱོང་ལྷ་སྐུ་རྣལ་འབྱོར་བསྒོམ། །ལྷ་ཙམ་བྱེ་བ་འབུམ་དུ་བརྒྱས་པ་བས། །

བླ་མ་སྐད་ཅིག་བྱན་པ་ཁྱད་པར་འཕགས། །དེ་ཕྱིར་བླ་མ་རྗེ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས། །

གསུངས་པ་ལྟར། སོ་སོའི་སེམས་ལ་གཟེངས་བསྐྱེད་ཅེ་རུ་ཆེ་གྲོགས་པ་ཡོ་རྣམས་ཀྱི་སྐྱན་ལས་དུ་འབུལ་ཐུབ་པ་བྱང་བ་ནི། སྤྲུ་བསྐྱེར་ལྷམ་དུལ་ཀོཊྚ་གཡུས་བྱེན། རྗོང་ལོ་བེས་ཨང་སྐྱོ་གཉེས་ཀྱི་གཅོས། འཛམ་གླིང་གང་སར་བཞུགས་བའི་འབྲེལ་ཡོད་སྐུ་སེར་ཐུབ་མོང་ཁེས་ལས་སྐིན་བའི་འབྲས་བུ་འདི་ནི། སྐྱིར་སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་རྒྱས་པ། སྐོས་སུ་དཔལ་ལྡན་བླ་མའི་ཞགས་དགོངས་རྫོགས་པ། ཡང་སྐོས་སུ་དགོངས་རྒྱུད་ཀྱི་རྟོགས་པ་འཛོ་བའི་རྒྱུར་འགྱུར་བའི་སྐོན་ལམ་ཀྱིས་འཚམས་སྦྱར་དང་བཅས།

related to their respective languages and cultures, while still maintaining the integrity of the original words.

I wished to write this biography when Rinpoche was alive. There is a saying amongst Tibetans, "I am going to do it, I am going to do it, then twenty years pass by and nothing is done. I don't know when I will finish, I don't know when I will finish, then ten years pass and nothing is finished." I regret not being able to write this book earlier. However, as Lamchen Gyalpo Rinpoche has said, "By recalling one's root guru for even a second accumulates more merit than a yogi meditating on a deity for a thousand years and reciting mantra a million times."
This message greatly encouraged me to begin this work.

Thanks to the great effort and assistance of my two translators, Mrs. Sonia Kao and Mr. John LoBiondo, I have finally been able to write and publish this book. I would also like to thank all disciples and everyone who has contributed to this project. Through the completion of this book may the teachings of Dharma spread and may our great teacher's ultimate aspiration come to fruition.
May we receive the blessings of Rinpoche's realization.

Written by Pung Khenpo Tenzin Nyima on April 25th, 2018 (March 10th of the Tibetan Calendar, Guru Rinpoche Day) in Rinpoche's room called, Jamphel Ösel Khang.

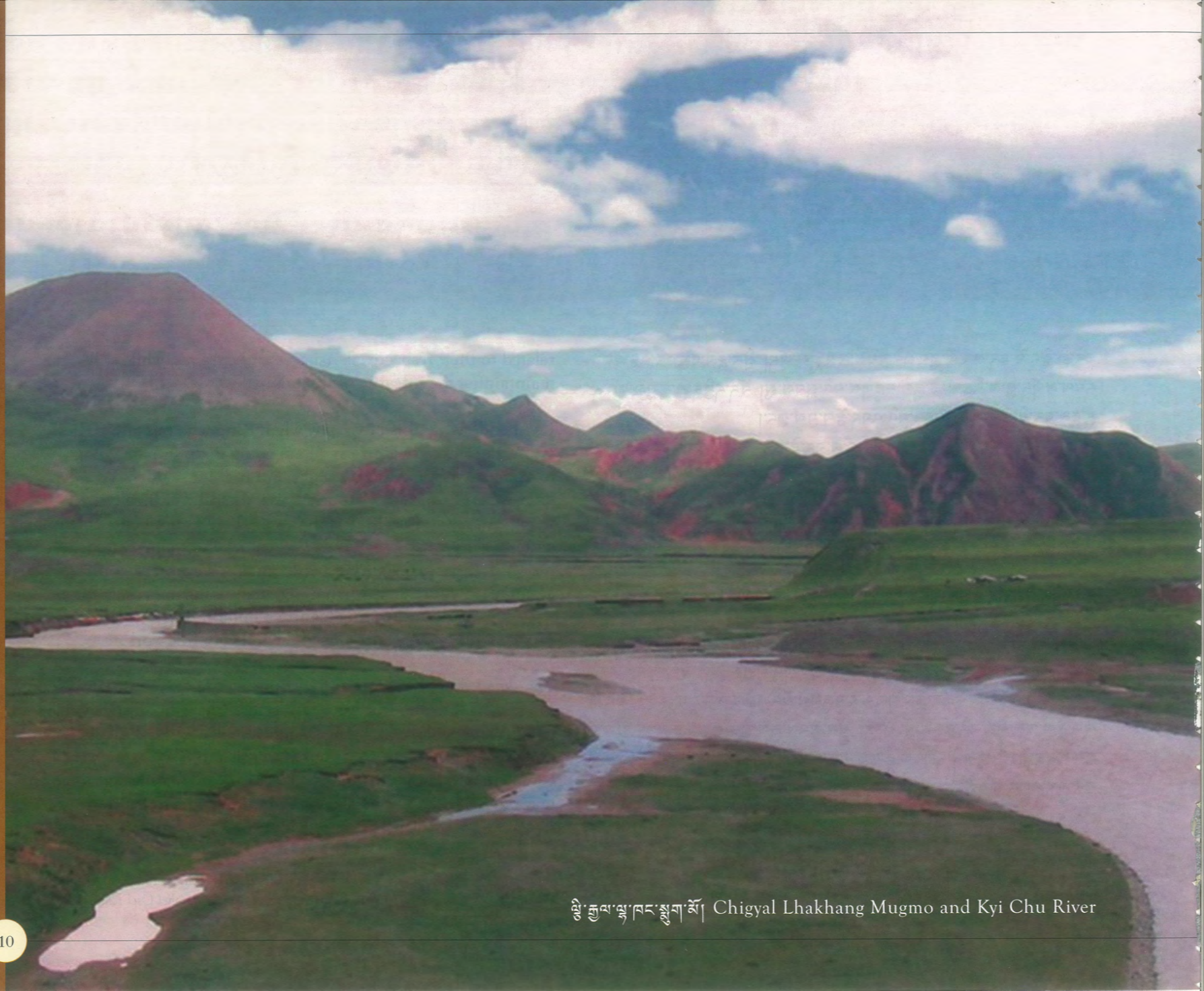

ཕྱི་རྒྱལ་ལྷ་ཁང་སྨུག་མོ། Chigyal Lhakhang Mugmo and Kyi Chu River

1 སྐུ་འཁྲུངས་པའི་ཡུལ་ནི།

དུས་བཞིའི་འགྱུར་ཤུགས་ཀྱིས་དགུན་ཁར་གྲང་རླུང་འཁྱག་རོམ་གྱིས་གླིང་ཕྲན་གཞན་གྱི་འགྲོ་བ་བགྲོད་དཀའ་བ། དབྱར་ལ་བསིལ་དྲོད་ཁོད་སྙོམས་ཤིང་ནགས་ཙན་དན་དཀར་དམར་སྡོང་བོ་མེད་ཀྱང་། སྨན་རྩི་ཐོག་སྣ་དགུས་གླིང་ཕྲན་གཞན་གྱིས་ཡིད་སྨོན་ཤོར་བ། དེར་སོང་བའི་མི་ཡིས་དཔའ་གཏམ་བཤད་པའི་ལོ་རྒྱུས་སུ་བྱེད་པ། གནམ་ས་ཁ་ཐག་ཉེ་ཞིང་རྫ་སྤང་བརྒྱ་སྟོང་བསྒྲིགས་པའི་རི་རྩེར། དགུང་ནམ་མཁའི་སྤྲིན་དཀར་ མགུལ་རྒྱན་དུ་བཀླུབས་ཤིང་། སྤང་སྨན་ལྗོངས་གཡུ་ལོ་གདན་དུ་བཏིང་བའི་ལྕི་གཞུང་ཞེས་ལྕི་ཆུ་གཡུ་འབྲུག་སྔོན་མོ་དལ་གྱིས་འབབ་པའི་ཉེ་འགྲམ། ལྷོ་ཨོ་རྒྱན་ཆེ་མཆོག་ནུས་ལྡན་རྡོ་རྗེའི་གདན་ས། ཆོས་བསྒྲུབ་ན་རྟོགས་ལྡན་བླ་མའི་ཆོས་རྒྱ། སྲིད་བསྐྱང་ན་ཕས་རྒོལ་འཇོམས་པའི་རྒྱལ་ས། ནོར་ལོངས་སྤྱོད་དགོས་དགུ་འཇོམས་པའི་ཕ་ས། བོད་མདོ་ཁམས་ནང་ཆེན་ལྕི་གཞུང་འབྲོང་ཡུལ་ལྷོ་ལུང་དཀར་དགོན་གྱི་ཉེ་འགྲམ་དུ། ཡབ་ནང་ཆེན་ཉེར་ལྔའི་ཡ་གྱལ་ལས་ཀྱི་དཔའ་བོ་དང་རྣལ་འབྱོར་པ་གྲགས་པའི་མཚན་སྙན་གྱིས་ཁྱབ་པ་འབྲོང་དཔོན་ཁྲི་རྒྱལ་མཆོག་དང་། (1908-1954) དེ་བཞིན་ཡུམ་ནང་ཆེན་ཉེར་ལྔའི་ཡ་གྱལ་བློ་གྲོས་དང་སྙིང་སྟོབས་ཕུལ་བྱུང་གི་གྲགས་པ་གསལ་བའི། ཨ་ཤག་དཔོན་རྒན་འཆི་མེད་རྡོ་རྗེའི་སྲས་མོ་བཀྲ་ཤིས་གཡང་མཚོ་གཉིས་ཀྱི་སྲས་སུ་རབ་བྱུང་བཅུ་དྲུག་ས་ཡོས་ལོར་ ༡༩༣༩སྐུ་འཁྲུངས། ཁོང་ལ་སྐུ་མཆེད་གསུམ་ཡོད།

འབྲོང་དཔོན་ཁྲི་རྒྱལ། Rinpoche's Father

རིན་པོ་ཆེའི་ལྷན་སྐུ་མཆེད་གསུམ། Rinpoche with three brothers

1. Birthplace

In the prominent region of Kyi Shung Drongpa, near the royal monastery of Lho Lungkar Gön, Lamchen Gyalpo Rinpoche was born to a noble family of the Nangchen kingdom of Tibet in 1939. Rinpoche's father, Drongpon Trigyal, was the leader of the Drongpa clan, the most powerful among twenty-five major clans of Nangchen. He was well known as a hero who fought for his people and as a great Dharma practitioner in his own right. Rinpoche's mother, Tashi Yangtso, was a daughter of the famous and influential Nangchen minister, Ashag Chime Dorje. As the eldest of the Drongpa family's four sons, Rinpoche was first in line to inherit leadership of the Drongpa clan.

Known as the ultimate destination of yogis who search for the Dharma and the capital of bureaucrats who compete for political success, Rinpoche's birthplace of Lho Lungkar is an area where wealth is acquired naturally and gems are summoned without effort. Rinpoche's early years were closely tied with the area's monastery of Lho Lungkar Gön, the main seat of Lho Orgyen Nuden Dorje. The famous monastery lies near the bank of the Kyi Chu River, which flows by like a swaying dragon.

Due to the drastic changes of the four seasons, it is hard for people from other countries to visit this region. The winter months are cold and icy, proving difficult for many to endure. The summer climate, however, is mild and comfortable. Although sandalwood trees do not grow in this area, the variety of herbal flowers and plants that cover the plains of Lho Lungkar are worthy of admiration. In fact, travelers who have been fortunate enough to visit this place take pride in having had the rare opportunity to sojourn there. One can only marvel at the scenic landscape. The beautiful green meadows, like countless carpets, cover the plains; high clouds of the blue sky adorn the peaks of a hundred thousand mountain ranges. The earth and sky seem to merge together as one. It was here that Rinpoche spent his precious childhood.

2 ལུགས་གཉིས་མཛད་ཕྲིན་ཇི་འགྱུར་བརྟག་པའི་སྐོར།

སྤྱིར་རྒྱ་དཀར་ནག་བོད་སོགས་ཀྱི་ལུགས་སྲོལ་ལ་རྒྱལ་པོ་དང་། བློན་པོ། མི་ཚང་ཆེ་ཁག་གི་རིགས་རྒྱུད་འཁྲུངས་པ་དང་། མཚན་ལྟས་མཁན་གདན་དྲངས་ཏེ་མོ་རྩིས་དཔྱད་པའི་བླང་དོར་གསལ་སྟོན་ཞུ་སྲོལ་ཡོད་པ་བཞིན། འདིར་ཡང་འབྲོང་སྤྲུལ་འབྲི་གུང་ལམ་མཁྱེན་རྒྱལ་པོ་རིན་པོ་ཆེ་སྐུ་འཁྲུངས་པ་དང་། དེར་རྩིས་མཁན་པ་ཡོ་རེད་ཆོས་རྗེ་ཞེས་པ་དེ་གདན་དྲངས་ཏེ་ཚེ་རབས་ལས་རྩིས་དཔྱད་པའི་འབྲས་བབས་ལ། ༡ སྐུའི་སྐྱེ་བ་ཕལ་དང་མི་འདྲ་བ། ༢ འབྱུང་འགྱུར་བདག་པོ་རྒྱག་མཁན་ཡང་ཡོང་སྲིད་པ། ༣ གང་ལྟར་ཆུང་ནས་དམ་པའི་ཆོས་དང་མ་འཕྲད་ན་སྐུ་འཚོ་བཞུགས་ལ་བར་ཆད་ཀྱི་འཕྲང་མང་པོ་ཡོད་ངེས་པ་དང་། འཕགས་པ་ས་ཡི་སྙིང་པོའི་སྐྱབས་འོག་ཏུ་ཚུད་པའི་སྐྱེས་བུ་ཞིག་ཡིན་ངོ་ཤར་བས་མཚན་ལ་ས་སྙིང་སྐྱབས་ཞེས་གསོལ་ན་ལེགས་ཚུལ་གསུངས། དེ་བཞིན་དམ་པ་དུ་མས་སྐྱེ་བ་བཟང་ཚུལ་གྱི་བསྔགས་པའི་མེ་ཏོག་འཐོར་འདུག་པ་འདི་ནི། རྩིས་མཁན་གྱིས་གསུངས་པ་དེ་བཞིན་ལྷ་བླའི་དགོངས་པ་གཅིག་མཐུན་དུ་གྱུར།

2. Astrologer's Prediction

In those days, it was common practice for royal families and ministers of India, China, and Tibet to invite astrologers to predict a newborn child's life. In accord with tradition, Rinpoche's parents invited the astrologer, Yuri Chogye, to visit the young boy. The astrologer placed particular emphasis on three points regarding the child and his potential future. First, that the child was by no means a common individual. It was also a distinct possibility that representatives from different monasteries, including his own monastery of Ka Tashi Gön, would try to claim him. Finally, he would face many obstacles if he did not practice the Dharma in this life. His parents were told by the astrologer that the child was under the protection of Bodhisattva Ksitigarbha and thus he was given the birth name, Sanying Kyab.

Many great masters also acknowledged the qualities of this young boy and what the future would hold for him. When he was a year old, Rinpoche was recognized as the reincarnation of Konchok Trinley Gyatso of Ka Tashi Monastery by the 34th Drikung throne-holder, Kyabgon Shiwai Lodrö Rinpoche. Therefore, the predictions of the astrologer and the masters coincided.

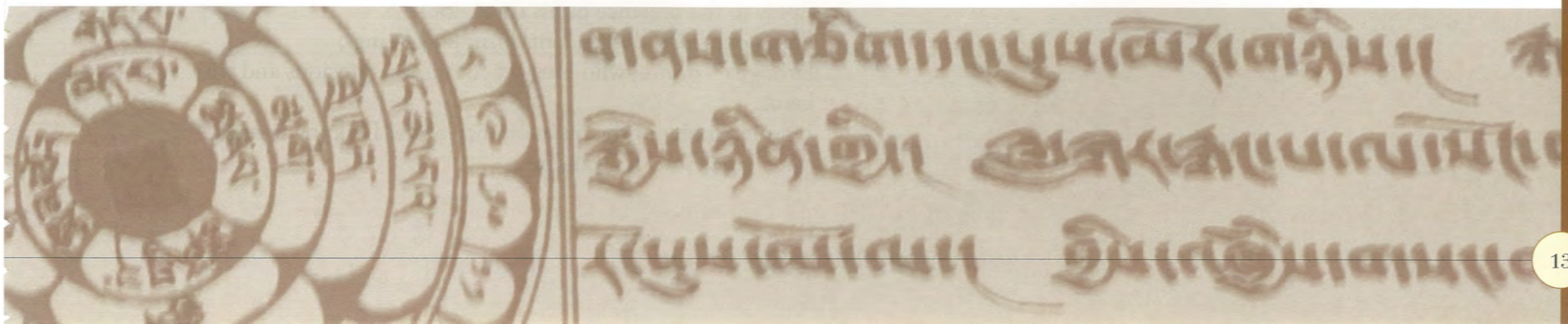

3 འབྲི་གུང་ལམ་མཁྱེན་རྒྱལ་པོ་རིན་པོ་ཆེའི་སྐྱེས་རབས་གསོལ་འདེབས།

དཀྱིལ་འཁོར་དབང་ཕྱུག་ཁྲོས་བདག་ཏོ་རྗེ་འཆང་། །གསང་སྔགས་བཀའ་བསྒྲས་གསང་བདག་རྡོ་རྗེ་ཚོས། །གྲུ་རྩྭའི་སྐྱན་སྔར་ལྟ་གཅིག་བརླ་གསལ། །འཕགས་ཡུལ་གྲྭབ་པའི་དབང་ཕྱུག་ཀཱརྱ་རི། །གསང་བདག་སྐུ་དངོས་རས་ཆུང་རྡོ་རྗེ་གྲགས། །ཡེ་ཤེས་མགོན་པོ་དཔལ་ཆེན་ཆ་ལོ་ལྟ། །དོན་བརྒྱད་བསྒྲུབ་སྟོག་འཇིག་མཛད་བཀྲིའི་མཚན། །ཟབ་གཉེར་སྐོ་འབྲེད་བརླ་ལས་འབྲེལ་རྒྱས། །རྡོགས་ཆེན་ཤིང་རྟ་དྲི་མེད་འོད་ཟེར་ཟེར་ཞེབས། །མཐའ་དམག་འཇིགས་བརྩོག་རིག་འཇིན་ལྟེ་ཆོད་ཕྲེམ་ཅན། །སྐྱབས་བརྒྱད་སྟོལ་འཇིན་སྐྱ་ཆོགས་རང་གྲོལ་རྗེ། །འབྲི་བསྒྲུབ་གསལ་མཛད་ཐྲིན་ལས་བཟང་པོའི་ཞེབས། །འཕྲལ་ས་རང་ཞིག་དབང་བཀའ་རྒྱ་མཚོའི་མཚན། །དབལ་མེང་རྣམ་འཕྲལ་མི་འགྱུར་རྡོ་རྗེ་རྩལ། །འཆོལ་བའི་ཁྲོ་རྒྱལ་ནུས་ལྡན་དྲག་པོ་རྩལ། །བསྟན་གསུམ་གྱིས་སྐྱག་བསོད་ནམས་ཡེ་ཤེས་དང་། །སྐྱལ་བ་རྣམ་འཕྲལ་སྐྱ་ཆོགས་སྐུང་བསྒྲུབ་པ། །དེ་རྗེས་གང་དབང་ཐྲིན་ལས་རྒྱ་མཚོའི་ཞེབས། གསང་གསུམ་གཅེ་བྱིན་འབར་ལ་གསོལ་བ་འདེབས། །ད་ལྟ་རིགས་རྩལ་མངོན་སྒོམ་ཐོབ་ཆེན་བརྩོལ། །དོན་བརྒྱད་སྐྱེ་འཕྲིན་ལས་ཀུན་འཛིན། །བསྒྲུབ་འཇིན་རྒྱལ་མཚན་ཞེབས་ལ་གསོལ་བ་འདེབས། །ཨ་ཙོ་ག་འདི་མཁས་དབང་བློ་བཟང་བདེ་ཆེན་ཀྱིས་ཞེབ་མཁས་པོ། དེ་ལྟར་གསོལ་བ་བཏབ་པའི་བདེན་མཐུ་ཡིས། །སྐྱེ་དང་ཆེ་རབས་ཀུན་ཏུ་རྗེས་བཟུང་ནས། །བྱིན་ཆབས་དབང་བཞིའི་ཡེ་ཤེས་རྒྱུད་ལ་སྨིན། །ཀུན་བཟང་ཐུབ་མའི་གོ་འཕང་སྒྲུབ་ཐོབ་ཤོག །སྐྱེ་བ་ཀུན་ཏུ་ཡང་དག་ཐུབ་པ་དང་། །འབྲལ་མེད་ཆོས་ཀྱི་དབལ་ལ་ལོངས་སྤྱོད་ཅིང་། །ས་དང་ལམ་ཀྱི་ཡོན་ཏན་རབ་རྫོགས་ནས། །རྗེ་རྗེ་འཆང་གི་གོ་འཕང་སྒྲུབ་ཐོབ་ཤོག །

ཁམས་རི་ཙོ་ཆེའི་མཁན་པོ་ཀན་མདོ་སྡགས་བསྒྲུབ་འཇིན་ནམ་བཅུད་པོ་ཐུ་མ་ལྟ་དཀྱིས་ནས་གསོལ་བ་ཉེ་གཅིག་ཏུ་བཏབ་བའོ། །

3. Emanation Lineage Prayer

Buddhists believe in cause and effect. There are many stories of Shakyamuni Buddha's past lives that demonstrate this. With pure motivation, the Buddha took countless rebirths in various forms to benefit beings of the six realms. Likewise, Rinpoche has had many kinds of emanations and incarnations in order to benefit others. Some examples are outlined in the following prayer:

All pervasive and mighty, Vajradhara.
Master who compiles the Tantrayana, Vajrapani.
The one who existed in era of Guru Padmasambhava, Lhachik Pema Sel.
Great saint from the Land of Arya, Kanari.
True emanation of Vajrapani, Rechung Dorje Drakpa.
Great and glorious master of wisdom, Ga Lotsawa.
Lineage holder of the actual transmission of Dharma, Paki Tsen[1].
Revealer of profound treasure, Pema Ledrel Tsel.
The great vehicle of Dzogchen, Drime Özer.
Destroyer of frightening and boundless battles, Rigzin Godem.
Dharma lineage practitioner, Natsok Rangdol Jhe[2].
Magnifier of Drikung Dharma, Trinley Zangpo[3].
The one who creates self-dissolution of illusion, Wangdak Gyatso.
Emanation of Palgyi Senge, Mingyur Dorje.
Contriving lord of wrathfulness, Nudhen Drakpa.
Scholar of threefold trainings, Sonam Yeshe[4].
Manifestation of all these emanations,
next reincarnation, Trinley Gyatso[5],
I pray to the radiance of his three doors.
Presently, noble descendant of sublime beings,
Drongpa's prince, who blossomed into the precious and wise being.
Lineage holder of the main essence of the Drikung lineage.
We pray to Tenzin Gyaltsen[6].

གོང་གི་སྐྱེས་རབས་གསོལ་འདེབས་དང་འབྲེལ་བའི་མཆན་བུ་གཤམ་གསལ། བྱང་ཕོབ་ཚོ་རྒྱུན་བའི་དངོས་སྨོན་ལྷ་རྣམས། ཇེ་ལེ་སྐུ་ཚོགས་རང་གྲོལ། འབྲི་གུང་ཪསྐྱབས་མགོན་གདན་རབས་ཉེར་ལྔ་པ་རྣམ་སྲིན་ལས་བཟང་པོའི་ཞལ་སྨོན་དགེ་སྨོན་སྲིན་ལས་བཟང་པོ། ལམ་མཁྱེན་རྒྱལ་པོ་རིན་པོ་ཆེའི་སྐྱེས་ཟེང་ནང་། ཚང་གསར་བསོད་ནམས་ཡེ་ཤེས་རབ་བྱང་བཅུ་གཉིས་ཆུ་རྟ་ཕྱི་ལོ ༡ཪ༠༢ ལ་འཁྲུངས་ ༡ཪཪ༩ །དབལ་ལྡན་འབའ་རོམ་བཀའ་བརྒྱད་བའི་བསྟན་བའི་ཁྲང་བཞེས། དེའི་སྐུ་སྐྱེ་ཚུལ་ཁྱིམས་མཐར་ཕྱིན་ཤིང་ལུགས་ལོང་ ༡ཪཪ༤ ་ལ་འཁྲུངས། རབ་བྱུང་བཅུ་གཉིས་པ་ས་ཁྱི ༡༧༦༧ ལ་གཤེགས། དེའི་སྐུ་སྐྱེ་ཡེ་ཤེས་སྙིང་པོ་ས་ཕག ༡༧༦༩ ་ལོང་འཁྲུངས། ཆུ་རྟ ༡༧༧༢ ལ་གཤེགས། དེའི་སྐུ་སྐྱེ་མཆོག་སྨྲལ་ཁྱིན་ལས་རྒྱ་མཚོ་འཛམ་བླ་མ་ཐུབ་དགའ་ཞེས་རབ་བྱང་བཅོ་ལྔ་ཆུ་ལུག ༡༧༧༦ ལོང་འཁྲུངས་ ༡༩༦༧ ལ་གཤེགས། དེའི་སྐུ་སྐྱེ་འབྲི་གུང་ལམ་མཁྱེན་རྒྱལ་པོ་རིན་པོ་ཆེ། ཡང་སྲིད་བཅད་གཅོད་དུ་གཟའ་ཤེས་དགོན་ཀྱི་གླ་སྣ་དགོན་སྤྱིན་དང་། ཀོས་ཀོས་སོགས་འབྲི་གུང་དུ་ཪསྐྱབས་མགོན་ཞེ་བའི་བློ་གྲོས་མདུན་བཅར་ཞུས་སྐབས་བཀའ་རྒྱ་ཁྱིར་ཞེབས་ནང་། ཡབ་མིང་ད་ཡིག་སྤྲན་ས་དང་། ཡུམ་གཡང་གི་མིང་ཅན་ཡོད་ལུགས་ཞེབས་ས་དེ་སྤྲང་བཅད་ཆོད་མ་བྱང་བས། སྒང་ཡང་ད་སྤྱ་འཚོ་བཞུགས་གླ་ཏན་ཚ་རོལ་ཉི་གཏམ་སོགས་འབྲི་རྩོང་དུ་ཆེད་བཅར་ཞུས། འབྲི་གུང་ཡང་རེ་སྐར་ཀྱི་ཏན་རྒྱ་སྦ་བའི་རྒྱུད་ཞུ་སྡེབ་ཐའི་བཀའ་ལན་ཁྱིར་བསྡུས་ཞཱ་ཡབ་ཡུམ་དང་ཪཀརྨ་པ་བཅུ་བྱུག་བའི་གཟིགས་སྣང་དུའང་ཕག་ཚམས་ཀ་ཤོག་ཡིག་ཆེས་བའི་ཞལ་གསལ་གནང་།

With the power of this supplication prayer,
may life be prolonged and may we always be accepted by the Guru throughout all our lifetimes.
May our minds be ripened by the four empowerments.
May we attain the unsurpassed state of Kuntunzangpo.
May we be inseparable from the infallible Guru in all our lifetimes, and take delight in the glory of the Dharma.
By perfecting the virtues of the grounds and paths,
may we swiftly attain the state of Vajradhara.

Prayer by Kham Riwoche Khenpo Karma Dongag Tenzin Namtsepo Lama Lhagye.

To find the reincarnation of Chotrul Trinley Gyatso, Sa Konjin, Koe Koe and other monks from Ka Tashi monastery went to consult with Drikung Kyabgon Shiwai Lodrö. Drikung Kyabgon wrote in a letter that the father of the reincarnation will have Dha in his name and the mother will have Yang in her name. The monks from Ka Tashi monastery, however, were unable to find a child who matched the description from the letter. Again, Arol Nyidak, an elderly monk from Ka Tashi monastery requested a consultation with Drikung Kyabgon through Gya Bara, a monk from Drikung Yangri Gar monastery. He provided another letter clearly indicating the reincarnation's horoscope signs, year and names of the parents. His Holiness the 16th Karmapa also had a vision of the reincarnation being born in the year of earth rabbit to father Triwang and mother Tashi Yangden.

༧སྐྱབས་མགོན་ཞི་བའི་བློ་གྲོས
Kyabgon Shiwai Lodrö

[1] Pakshi is the disciple of Yogi Orgyen.

[2] Natsok Rangdol refers to the master Tsele Natsok Rangdol.

[3] Bikshu Trinley Zangpo is the student of the great master Trinley Zangpo, the

[2] 5th lineage holder of Drikung Kagyu.

[4] Tsangsar Sonam Yeshe: 1702 - 1774. Tsangsar was dedicated to the Barom Kagyu lineage.

[5] Chotrul Trinley Gyatso, also known as Lama Phurga: 1883 - 1938. The reincarnation of Chotrul Trinley Gyatso is Drikung Lamchen Gyalpo Rinpoche.

[6] These four stanzas were added into the main prayer by Khenpo Lobsang Dechen.

Other reincarnations of Drikung Lamchen Gyalpo Rinpoche:
Tsultrim Tharchin: 1775 - 1838.

Yeshe Nyingpo: 1839 - 1882.

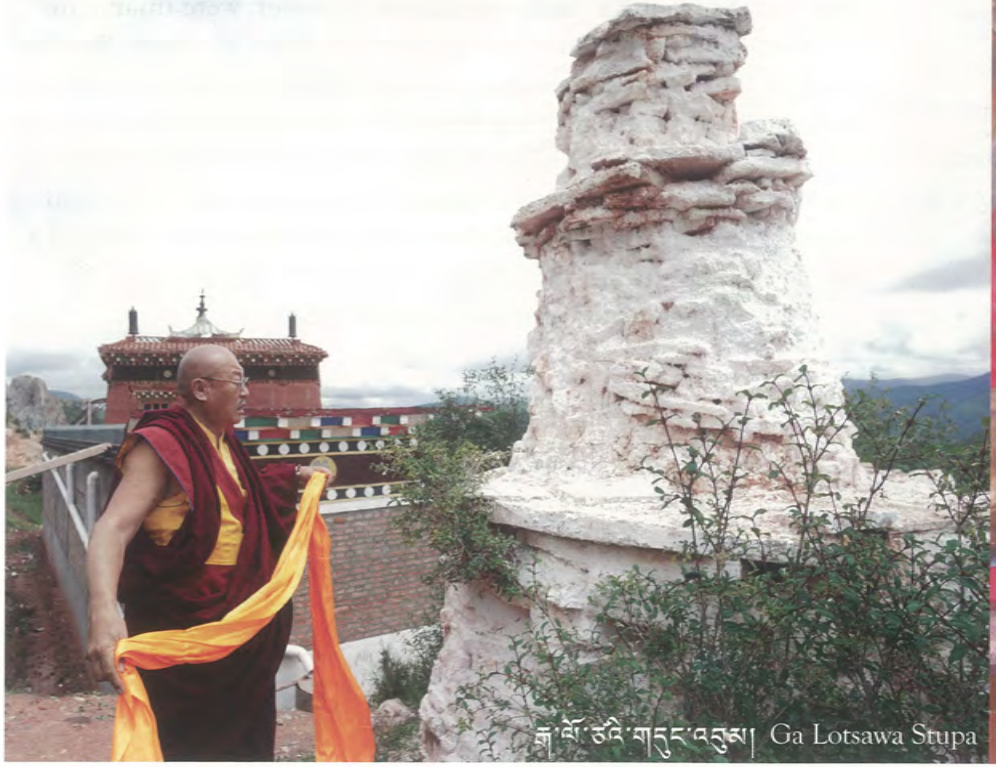

རྒ་ལོ་ཙའི་གདུང་འབུམ། Ga Lotsawa Stupa

རི་བོ་རྩེ་ལྡའི་རིག་འཛིན་རྒོད་ལྡེམ་ཅན་གྱི་སྐུ་བརྙན།
Rigzin Godem statue at the Wutai Mountain

རིན་པོ་ཆེ། མཁས་དབང་བློ་བཟང་བདེ་ཆེན། སྒྲུལ་སྐུ་ཨོ་རྒྱན་རྡོ་རྗེ།

Rinpoche, Khyewang Lobsang Dechen, Tulku Orgyen Dorje

4 དབྱངས་གསལ་འབྲི་སྒོག་ལ་སྦྱངས་བའི་སྐོར།

དགུང་ལོ་ལྔའི་དུས་སུ་མཁས་དབང་པ་བཀྲ་ཤིས་གཡང་མཚོས་ཡི་གེ་བསླབས་སྟོང་འདུག་ལ། དུས་དེ་ལྟའང་ཁོང་གིས་དྲན་པ་ཞིག་ལ། གསལ་བྱེད་ཀ་དེ་སྟག་ཚ་མཚལ་གྱིས་བྲིས་བའི་ཡི་གེ་དམར་ཟོ་ཞིག་ཡོད་གསུངས། ཁོང་དང་མཉམ་དུ་བཟོད་རྒྱས་དང་། ཚུལ་འབྱུང་། གཞན་སྤུ་གུ་འགའ་ཤས་ལྟན་དུ་ཡི་གེ་བསླབས་གནང་བ་དང་། ཉིན་ཞིག་ཡུམ་དམ་པ་བཀྲ་ཤིས་གཡང་མཚོས། ད་ངམ་འདི་ཚོ་ལ་ཡི་གེ་བསླབས་ན་མི་ཉན་པས་དགེ་རྒན་ཡག་ཟོ་ཞིག་དགོས་འདུག་གསུངས། ཡང་ཉིན་ཞིག་མི་གཅེ་བཏེད་ཆེན་ཟོ་ཞིག་ལ། ཞལ་རམ་ལ་ཙོག་ཚོས་ཡོད་པ། མཚན་ལ་སྐུ་ཤོག་མཁས་རྒྱལ་ཞུ་བ་ཞིག་ཝེབས་པ་དང་མགོན་ཁང་ནང་དུ་བཞུགས། མ་ཡུམ་གྱིས་ཁྲེད་རང་ཚོ་ལ་མཁས་རྒྱལ་གྱིས་ཡི་གེ་སློབ་གནང་གི་རེད་གསུངས། ཡུམ་གྱིས་མཁས་རྒྱལ་ལ་ཞུས་དོན། ཁོང་ཚོས་ཡི་གེ་ཡག་ཟོ་མ་སྦྱངས་ན་རྒྱག་བརྡུང་གནང་རོགས་ཞུས་ཏེ་དགེ་རྒན་མཁས་རྒྱལ་ལ་ཅིས་སློབ་གནང་འདུག་པ་དང་། དགེ་རྒན་མཁས་རྒྱལ་གྱིས་རྒྱག་རྡུང་ཕན་ཐང་ཡོད་ཟེར་ཏུ་མ་ལ་ཡི་གེའི་རི་མོ་འབྲི་བ་ཐོག་ཁོང་རྣམས་འཐུན་བསྟུང་གྱིས་བྱེ་མའི་སྟེང་དུ་ཡི་གེ་དེ་ལྟར་བྲིས་པ་དང་། གསལ་བྱེད་སུམ་རྩེ་ནས་ཁོ་ཚོ་ཏུ་ཆོག་པ་ཐོག་ཁོང་རྣམས་ཀྱིས་ཁྱོད་ཀྱི་ཡིན་ཞུས་ཏེ་ཕྱིན་ཆད་ཁོ་ཚོ་ཏུ་རྒྱག་ཐུབ་པ་ཟུང་ཡོད། འོན་ཀྱང་བཟོད་རྒྱལ་གྱིས་སྒོག་རྩོལ་ཤས་ཆེ་བ་ཞིག་ཡིན་ལ། ཁ་ཤུགས་བཞུད་ཀྱི་ཡིན་ཚུལ་གསུངས་འདུག་པས། ཕྱི་ཉིན་སྐྱེ་གསུངས་འདུག་པ་ཞིག་ཡིན། ཁོང་ཚོས་ཡི་གེ་ཡག་ཟོ་ཞིག་ཏུ་ཆུང་ཆུང་ཁ་ཤས་ཀྱིས་ཡི་གེ་ཡག་ཟོ་བྲིས་ཐུབ་ན་ཁྱེད་ཚོ་ལ་ཐོག་ཏེ་ཁྱེད་ཚོ་ལ་རྡུང་རྒྱག་ཡོང་ཞེས་གསུངས་ཤིང་། ཁོང་ཚོས་ཡི་གེ་ཡག་ཟོ་བྲིས་ཐུབ་ཀྱང་ཁོང་ལ་རྡུང་རྒྱག་ཐུབ་པ་ཞིག་ཡོང་ཞེས་ཁོང་ཚོ་ལ་ཁས་ལེན་ཞུས་ཏེ་ཕྱིན་ཆད་ཁོང་ཚོ

Rinpoche and Zogyam

ཡི་གེ་བློ་འཛིན་ལ་ཁོང་ཚོ་འདྲ་ཟེར་ནས་དགེ་རྒན་མཁས་རྒྱམ་གྱི་དགེ་ཕྲུག་རྣམས་ལ་བློ་འཛིན་གྱི་གྲགས་པའང་ཡོད་འདུག་ལ་མ་ཟད་ལྷོ་ལུང་དཀར་དགོན་ལ་ཚོགས་ཞུགས་གནང་ན། འདོན་ཆའི་ཆོ་ག་ཚང་མ་བློ་ལ་བཟུང་སྟེ་འདོན་དགོས་པ་ལས་ཚོགས་གྲལ་དུ་ཡི་གེ་འཇོག་མི་ཆོག ཆོས་ཁྲིམས་དམ་པོ་ཡོད་པའི་སྒྲིག་གཞིའི་ནང་ནས་ལེ་ཚན་གཅིག་འདི་ཡིན་གསུངས། དགེ་རྒན་ཁོང་གི་མཉམ་དུ་དགོང་མོ་ལུས་སྦྱིན་གཅོད་ཀྱང་ཆག་མེད་གསུངས་པས། གཅོད་མཁའ་འགྲོའི་གད་རྒྱངས་ངའི་བློར་འཇགས་དགོས་དོན་དེ་ལྟར་ཡིན་གསུངས། ཡང་མཁས་རྒྱམ་སྙུང་བསྡད་པའི་སྐབས་དེར། ཉིན་ཞིག་ད་ཁྱེད་རང་ཚེ་སྒྲུབ་སྐུ་མཚམས་ཅིག་བཞུགས་ན་ལེགས་པོ་འདུག་གསུངས། དེ་བཞིན་རིན་པོ་ཆེ་ཁོང་གི་མི་ཚེའི་ནང་མཚམས་དང་པོ་དེ་ཚེ་སྒྲུབ་གསང་འདུས་ཡིན་གསུངས།

Khegyam began to train the boys in memorization. Every day they would recite two verses from a ritual text, a total of eight stanzas, to their teacher. If they did not recite the verses properly, they-were struck harder than before. At this point the painful bite of the drumstick was difficult to bear.

The harsh reprimands, however, worked and the three students began to recite exceptionally well from memory. Among the three students, Rinpoche memorized and read the best, then Tsuljung, and lastly, Zogyam. During this period, Kyashok Khegyam became well renowned, and his three young students became widely known for their excellent memories. When Lungkar Monastery performed puja, all those in attendance were not permitted to bring texts and everything had to be recalled from memory. This was just one of the many rules at Lungkar monastery, but the three boys had little difficulty with their recitation.

Every night they would practice chöd with their teacher, so Rinpoche was able to memorize the Khandro Gyegyang. They also learned lama dance, at which Zogyam in particular excelled. The three young boys learned many things from their teacher, of which these are just a few examples. The young students were very grateful to their teacher. Rinpoche often praised Khegyam for his skillful methods in training him when he was a boy.

དགོངས་འདུས་ལྗང་བསྟན་བཀའ་རྒྱ་མ་ལས།

མ་ཐོངས་འཇུག་ཏུ་དུས་ཀྱི་མཐར་ལྷུང་ཆེ།
ཇོད་ནི་བྱང་ཁམས་སྐྱོང་བའི་རྣལ་འབྱོར་པ།
མི་ཡི་སེང་གེ་ཤེས་རབ་སྟོབས་དང་ལྡན།
ཚ་ལུགས་མ་དེས་ཅི་ཡང་སྟོན་བྱེད་ཅིང་།
བསྟན་བའི་སྲོག་འཛིན་རྒྱལ་བྱི་མིང་ཅན་འབྱུང་།
གདུག་པ་འདུལ་ཞིང་འགྲོ་བ་དཔག་མེད་འདྲེན།

Sealed Prophecy Word of Lama Gongdu

At the end of time, the conclusion of the future,
You will be a yogin who protects the northern realm.
A lion amongst men, with the power of wisdom
With a variety of appearances and teaching everything.
Preserving the life-essence of the teachings and having the name Gyal.
You will subdue the malevolent and guide countless beings.

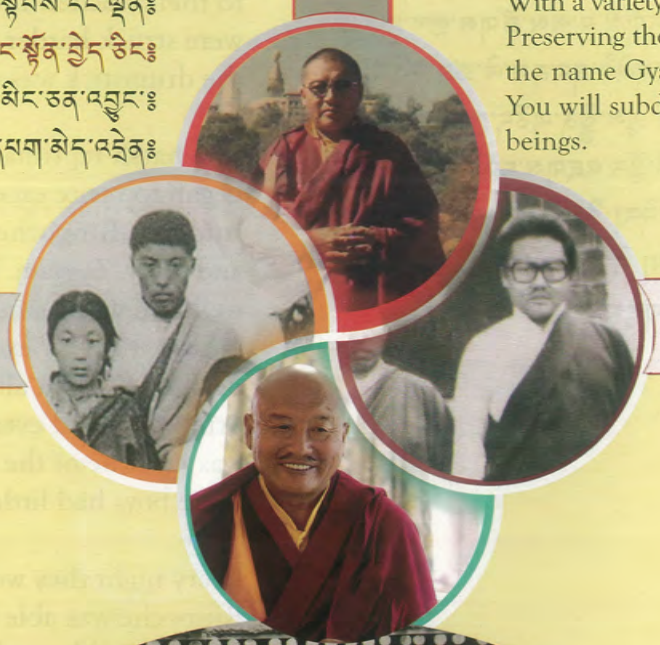

5 གཉེར་གྱི་ལྷང་ནས་ཟིན་ཚུལ་སོགས།

དགུང་ལོ་བདུན་སྐབས་སུ་སྨོ་འབོད་སྨུལ་དགོན་མཆོག་བསྟན་འཛིན་འགྲོ་འདུལ་རྒྱང་དུ་གཏུགས་ཤུད་ཐུལ། མཚན་རིན་ཆེན་རྡོ་རྗེ་རྣམ་རྒྱལ་ཞེས་གསོལ།

གཞན་ཡང་འབྲི་གཉེར་ཁོད་གསལ་རྡོ་རྗེ་མཇལ། ཁིར་བཞག་ནས་ན་བཟའ་དང་སྒོང་མདུད་མགུར་དར་གསོལ། བཀའ་ཤོག་ཐུག་ཐམ་བགོད་པ་ཞིག་བསྟལ་བས་དེའི་ནང་དུ་གཉེར་ལྷང་ཁག་ནས་ཟིན་ཚུལ་ངོ་སྤྲོད་གནང་། མཚན་དགོན་མཆོག་བསྟན་འཛིན་ཤར་སྤྲིང་མི་འགྱུར་རིན་ཆེན་རྡོ་རྗེ་རྣམ་རྒྱལ་ཞེས་གསོལ། དེ་རྗེས་སྨོ་འབོད་སྨུལ་རིན་པོ་ཆེ་དང་མཆོག་སྨུལ་ཐུབ་བསྟན་སྙིང་པོ་རྣམ་གཉིས་སྐུ་མེའམས་སུ་ཤེའམས་དགོས་བློད་ཆེ་ངོས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་གནང་། དགུང་ལོ་བཅུར་ཤེའམས་བའི་སྐབས་དགེ་ཚན་མཁས་རྒྱམ་དམ་པ་ཞི་བར་གཤེགས། ང་ཚོ་དགེ་སྦྱོག་གསུམ་གྱིས་བསྟན་གཡོག་ལེགས་བར་ཞུས་པ་ཡིན་ལ། སྤྱག་བར་དུ་བཟོད་རྒྱམ་གྱིས་ཉ་ཅང་ཞེའམས་ཞུས་བསྐྱེའམས། དགེ་ཚན་གཤེགས་རྗེས་རིན་པོ་ཆེ་ཉིད་ཀྱི་སྐྱེའམས་བའི་རྡོ་རྗེའི་སྒོན་འགྲོའི་མཚམས་ལ་བཞུགས་པ་ཡིན་གསུངས། དགུང་ལོ་བཅུ་གཉིས་ཤེའམས་སྐབས་མ་ཡུམ་ཡང་ཞི་བར་གཤེགས། ཡུམ་གྱི་དགེ་རྩའི་ཆེད་ཆེད་ཟི་འཐུགས་པ་དང་། ཀུན་རིགས། རྣམ་རྒྱལ་མ། སྐྱེ་རམས་གཟིགས། ཐུ་སྐྱེའ་བའི་རྡོ་རྗེ། འཇམ་དབལ་གཤེགས་རྗེ་སོགས་ཀྱི་སྐུ་མཚམས་ལ་བཞུགས། དེ་དག་གི་ཁྲིད་ལུགས་དབང་དགེ་འབྱུང་རིན་པོ་ཆེའི་མདུན་ནས་ཞུས།

Drikung Kagyu Terton Ösel Dorje Rinpoche

5. Prophecy and Other Events

In Rinpoche's seventh year, he received refuge vows from Lho Drongtrul Konchok Tenzin Drodul and was given the name "Rinchen Dorje Namgyal." He also met Drikung Kagyu Terton Ösel Dorje Rinpoche. This extraordinary master placed the young lama on his throne and offered him protection cords, robes, and a khatak. He gave Rinpoche the name "Konchok Tenzin Sharling Mingyur Rinchen Dorje Namgyal" and presented him an official seal. Ösel Dorje Rinpoche also gave him a letter with the specific mention that he was prophesied in terma.

When Lho Drongtrul Rinpoche and Thubten Nyingpo Rinpoche traveled for Dharma activities, Rinpoche occasionally presided as vajra master at Lungkar Monastery. At this time, he was only nine years old.

When Rinpoche was ten, his teacher, Khegyam, fell gravely ill. His students took care of him and Zogyam, in particular, served him with the utmost attentiveness. Ultimately, one cannot avoid impermanence and Khegyam passed away. Before he fell ill, Khegyam had told Rinpoche to do a retreat on the Long-life Buddha, Amitayus. This was the first retreat Rinpoche did in his life. After his teacher's passing Rinpoche again went on retreat to practice "Ladrup Dewai Dorje," the uncommon guru yoga practice of the Drikung Kagyu lineage.

Two years after his teacher's death, Rinpoche's mother, Tashi Yangtso, passed away. In order to accumulate merit for his mother, Rinpoche again performed retreat on Akshobya, Chenrezig, Yamantaka, Namgyalma and the uncommon Guru Yoga. Rinpoche applied the pith instructions he received from the great yogi, Drubwang Gejung Rinpoche.

6 རྩྭ་སྐར་རྩིས་ལ་སྦྱངས་བའི་སྐོར།

ཕྱི་ལོ་༡༩༥༡ དགུང་ལོ་བཅུ་གསུམ་ལྷགས་ཡོས་ལོངས་མཚམས་སྦྱིན་ཅིག་གནང་དགོངས་ཀྱང་། སྐབས་མ་ལེགས་པ་ཞིག་ལ། བླག་དབང་དགེ་འབྱུང་རིན་པོ་ཆེ་མགར་དགོན་དུ་ཞེབས་དགོས་བྱུང་བ་དང་ཁེལ། དེ་བཞིན་དགེ་ཚན་དམ་པ་དང་མ་ཡུམ་ཞིང་ལ་ཞེབས་ཟིན། ཡབ་རྗེ་དམ་པ་ནི་ནང་དུ་བཞུགས་ཁོས་མེད། འདི་འདྲའི་དུས་ཚོད་ལ་ཡོན་ཏན་མེད་ན་མི་བྱ་དུ་ཚུད་དཀའ་བས་དེ་ལྟིང་ཉེ་མ་གང་འཚོལ་བྱས་ན་མི་སནྡ། ས་གནས་འདིར་སྐྱན་མོང་དང་སྐྱན་མིན་ཀྱི་རིག་གནས་ཁག་ལ་སྦྱང་རྒྱུའི་མཐུན་རྐྱེན་ནི་ཤིན་ཏུ་ཞན་པའི་ཆོས་ཀྱི་ཤེས་རབ་ཀྱང་དགོན་པ་ལ་བཀའ་བྱ་ཡོད་པ་ཙོ་ཝོས་ཡོད་ཀྱང་ལམ་ཐག་རིང་བས་མེ་སྐྱན། གནས་སྐབས་རིང་སྐར་ཅེས་ཞིག་བསྟན་ན་སྙམ་བའི་བློ་འགོག་མེད་དུ་འཁོར་བའི་ཉེར་ལེན་ལ་བརྟེན། དེའི་སྐོར་གཉེར་པ་ཀོ་གེ་དགེ་འམེལ་ཞེས་པ་དེ་ལ་འདི་འདྲ་ཞུས་པ་ཡིན་གསུངས། ངས་སྐར་ཅེས་ཞིག་བསྟན་འདོད་འདུག་པས་དེར་ཉེན་ཉེད་ཀྱིས་དགེ་ཚན་ཞིག་ཆེད་ཐབས་གནང་རོགས་ཞུས་པས། གཉེར་པ་དགེ་འམེལ་ཀྱིས། ཚ་ངུ་དང་འམེན་ཀྱིས་ཅེས་ཤེས་ཀྱི་ རེད་ངས་ཁོང་གངན་འདེན་ཞུ་ཆོག་གསུངས། ཉེན་གཅིག་ཅེས་པ་ཚ་ངུ་དང་འམེན་གདན་འདེན་ཞུས་པ་བཞིན་ཟེས་གནང་། ཆུ་ཚ་རིན་པོ་ཆེ། ཀོ་གེ་ཚུལ་འབྱུང་། བཟོད་རྒྱུས་གསུས་ལ་མཉམ་དུ་སྐར་ཅེས་བསྟན། ཕྱོ་ཏུས་ལྷན་རྡོ་རྗེའི་བྱེད་ཅེས་ཆུ་འབྱུག་སྐྱ་དབྱངས་འདས་ཚོར་བཟུང་ནས་དགུང་ལོ་བཅུ་གསུམ་སྐབས་ཚོ་རེ་བཏོག་པ་ཡིན་གསུངས། སྐབས་དེར་སྐར་ཅེས་ཀྱི་མཆོད་བརྗོད་རྩོམ་ཞེས་བཤུས་ཡིན་ཏེ། ཁོང་གིས་ཀང་ཚོ་གནང་། སྐྱང་ཅེས་དགོན་པའི་འདུ་ཁང་སྐོར་སྐྱར་སྲོལ་ཡོད་པ་བཞིན་དེ་ལྟར་གནང་བ་ཡིན་གསུངས་སོ། །

6. Studies in Astrology

By 1951, both Rinpoche's mother and teacher had passed away. Rinpoche's father, due to his many civil responsibilities, had little time to spend at home and his retreat master, Gejung Rinpoche, left for Gar Monastery. Although Rinpoche had originally planned to enter retreat, this was no longer possible. The young lama now found himself with a great deal of time on his hands. To allow it to pass lazily, he thought, would not have been of any benefit, so Rinpoche considered his options. In those days, if one was not educated, it was very difficult to gain credibility in Tibet. Rinpoche, therefore, decided to further his education.

The educational system was rather poor in the area for both worldly knowledge and the uncommon knowledge of Dharma. Rinpoche had heard of a monastery that had a shedra, where he could study Buddhist philosophy, but it was too far to travel. Around this time, Rinpoche developed a strong interest in the study of Tibetan astrology. He approached his family's household manager, Gyenphel, and asked him to find someone who could teach him. Gyenphel replied that he would invite the astrologer, Aru Dharphen.

Aru Dharphen came to teach Rinpoche along with his two companions, Zogyam and Tsuljung. They studied Lho Nuden Dorje's work on astrology entitled, "Jhetsi Chudruk Dayang". As a result of their studies, the group ultimately produced an entire almanac. Although he was responsible for composing the opening verses, Rinpoche considered himself a simple nomad boy, lacking in intelligence and not very clever. Nonetheless, he completed the work, and after Aru Dharphen edited his composition, they hung a portion of the almanac on the outside of Lungkar Gön, as is the tradition in Tibetan culture.

7 བྱང་འདྲེན་གནང་བའི་སྐོར།

དགུང་ལོ་བཅུ་བཞི་ཕྱི་ལོ་༡༩༥༢་ཆུ་འབྲུག་ལོར་ལྷོ་འབྲོང་སྤྲུལ་རིན་པོ་ཆེ་ཁྱུང་པོ་ཁུལ་སོགས་སུ་ཕེབས། མཆོག་སྤྲུལ་ཐུབ་བསྟན་སྙིང་པོ་སྐུ་མཚམས་ལ་བཞུགས། སྐབས་དེར་དགོན་པའི་དུས་མཆོད་སོགས་ཀྱི་ཚེ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་གནང་།

ཕྱི་ལོ་༡༩༥༣་ཆུ་སྤྲུལ་ལོར། དགུངས་གྲངས་བཅུ་ལྔའི་ཐོག་ལྷོ་ལུང་དཀར་དགོན་གྱི་ལས་སྣེ་བརྗེ་ལེན་ཁེལ་བ་དང་བསྟུན། ལྷོ་འབྲོང་སྤྲུལ་འགྲོ་འདུལ་ཞབས་དང་། ཡབ་རྗེ་དམ་པ་སོགས་ཀྱིས་བཀའ་ཕེབས་བཞིན་དགོན་གྱི་དབུ་མཛད་ཁྲི་པར་བསྐོས། ལོ་དེའི་དུས་མཆོད་སྒྲུབ་ཆེན་ཁག་གི་དབྱངས་རོལ་གར་འཆམ་སོགས་མཐོང་བ་བརྒྱུད་པའི་ཕྱག་བཞེས་བཞིན་གནང་།

7. Chant Master

Rinpoche was fourteen years old in 1952. Again, he presided as vajra master when Lho Drongtrul Rinpoche traveled elsewhere, and Thubten Nyingpo Rinpoche was in retreat. When the monk's positions rotated at Lungkar Gön the following year, Rinpoche's father, as well as Drongtrul Rinpoche, suggested that he become chant master. For the entire year, he performed all the traditional pujas; chanting the melodies, playing the various instruments, and performing the lama dances.

8 དགུང་ལོ་བཅུ་དྲུག་ཐོག་ཡབ་རྗེ་དང་ལྷན་གནས་སྐོར་ལ་ཞེབས།

ཁོང་ནམས་གནས་སྐོར་ལ་མ་ཞེབས་གོང་དུ་ཡབ་རྗེ་ཀུལ་ཀྱིས་གསུངས་དོན། དཀྱེ་མེ་ཚེ་ཉེལ་པོ་དབྱ་འདུལ་གཉེན་སྐྱོང་ཁོ་ནས་རྗོགས་ན་འཚོད་པའི་གདུང་བ་དག་གོས་མནར་སྲིད་བས་ཆོའི་ལྷག་མ་ཅི་ཡོད་མེ་ཤེས། ཀྱི་མའི་ཀུག་ཟྱེའི་གཅས་གཤོམ་བྱེད་རན་བས་དབུས་གཅང་སོགས་སུ་གནས་སྐོར་ལ་བསྐྱོད་ཀྱུ་ཡིན། དཀྱེ་ཡུན་དིང་སྟོད་ཀྱི་མ་རེད་གསུངས་འདུག། དེ་ནས་བོད་མདོ་ཁམས་ནང་ཆེན་འབྲོང་ཡུལ་ནས་ཞེབས་ཐོན་ཀྱིས་འཟེ་གྱང་གཉེར་སྐྱོས་ཀྱི་གནས་རྣམས་མཛལ། དེར་ནེ་ནེ་ཆོས་ལྷན་བཟང་མོ་སྐྱབ་ཐུག་ཞེག་ཏུ་བཞུགས་འདུག་པ་མཛལ། ཁོང་ནི་སྐུ་གཟུགས་ཆུང་དུ་ཞེག་ལ་རབ་པ་དབུ་ལ་དཀྱིལ་ཞེ་དཀྱིས་གནང་འདུག་པ་ཨྱིའི་མཛལ་ཚུལ་དང་། ནང་གི་རྟོགས་པ་སྣང་སྲིད་ཐུག་ཀུ་ཆེན་ཡོའི་རོལ་བར་ཤར་བའི་རྣལ་འབྱོར་མ་ཞེག་གི་ཚུལ་དུ་ཅི་ལ་མིན་བསམ་བསམ་བཞུགས་འདུག་གསུངས། དེ་ནས་འབྲི་གྱང་གདན་ས་ཞེལ་ལ་ཞེབས། རྟེན་གནས་རྣམས་མཛལ། འབྲི་གྱང་ཕྱགས་མགོན་རྣམ་གཉེས་མཛལ། མཆྭལ་ཐུལ། སྐབས་དེར་འབྲི་གྱང་ཐུག་མཛོད་ལེགས་ཡྱན་རེད་འདུག་གསུངས། དེ་ནས་འབྲི་གྱང་གདན་ས་རྟེན་ཐུག་སྐང་དུ་ཞེབས། ཡབ་རྗེ་མཆོག་གིས་གསུང་དོན། དེད་མི་རྟ་གཉེས་འདིར་སྐེབས་པ་རེད་ཅེས་རྟེན་ཐུག་སྐང་དུ་བར་ཚུར་འབྲིལ་གནོར་དུ་མི་བསོད་ནམས་ཅན་ཡིན་ན་ཐུང་ཙོ་གནས་གཏོག་གི་ཐབས་ཤེས་ཀྱི་ཐོག་ནས་རྣམས་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐུག

to the great yogini, Nene Choden Zangmo, who had taken up residence in one of the nearby caves in Terdrom.

Outwardly, she seemed rather normal. She had a small body and her hair was wrapped around the top of her head. Rinpoche knew this was merely her appearance. Inside she must be a highly realized practitioner, a true yogini of Mahamudra.

They traveled to the main temple of the Drikung Kagyu lineage, Drikung Thil, founded by Jigten Sumgön in the twelfth century. They visited all of the holy sites at Drikung Thil and made a mandala offering to the two Drikung throne-holders, Kyabgon Konchok Tenzin Kunzang Trinley Lhundrup and Kyabgon Konchok Tenzin Chokyi Nangwa. The treasurer of Drikung Thil, Lekden, was also present at this meeting.

Rinpoche and his father eventually arrived at the famous charnel ground of Drikung Thil. His father fell to the ground and rolled about happily saying, "Only fortunate people of good karma can have their bodies brought here." Sadly, he added, "Bad times are coming. There will be much suffering and no opportunity for happiness."

They continued towards Lhasa, visiting many more holy places along the way. They visited the famous Samye Monastery as well as Phagdru Monastery, which was founded by Phagmodrupa, the foremost disciple of Gampopa. Eventually, they arrived at the Drugpa Kagyu monastery of Dechen Choekhor. Residing at Dechen Choekhor was Drukpa Choegon Rinpoche, with whom Rinpoche's father was well acquainted. Rinpoche and his father offered tea and khataks to Choegon Rinpoche, marveling at his powerful calm and blessings. They stayed a few days in the monastery and visited all the holy sites in the temple complex.

At one point, Drukpa Choegon Rinpoche gave some fruit to Rinpoche from his table. He had never seen this fruit before and thought it looked like an orange pig skin. When Rinpoche bit into it, however, it tasted sweet and slightly sour. It was not until years later that he learned the fruit was actually an orange. After their departure, the pilgrims continued through the entire area until, finally, they arrived in Lhasa.

Every morning, Rinpoche and his father circumambulated the temples in Lhasa. One day, his father was exceedingly tired and told Rinpoche that he had seen two red moons. On the ninth day of February of the Tibetan calendar, his father said, "The signs of my death have appeared. On the tenth day, I may die."

The next day at sunrise, he asked Rinpoche to help him sit up. He was in pain, so Rinpoche continued to hold him. They prayed to the lineage masters together and Rinpoche pulled the hair on the crown of his father's head and said, "Don't be confused, keep your mind in the natural state and pray to the lamas." Then his father passed away.

Early in the morning on the following day, his body was brought to Drikung Thil Monastery. The two throne-holders and all the lamas of the monastery gave phowa and recited dedication prayers. Afterwards, his body was brought to the Drikung Thil charnel ground. Rinpoche was able to fulfill the aspiration his father made previously at that very same charnel ground, "Only fortunate people of good karma can have their bodies brought here."

After his father's death, Rinpoche realized he should be diligent with his practice of Dharma. As Lord Jigten Sumgön wrote in one of his vajra songs,

When you see the growth and decline of
the four elements of the body,
the illusion of strength and ability is also a lie.
The autumn flower of youth -
think, can you put your trust in it?

9 ཡབ་ཞི་བར་གཤེགས་རྗེས།

༡༩༥༤ ལོར་ཡབ་ཁྲི་རྒྱལ་མཆོག་ཞི་བར་གཤེགས་རྗེས་ཕ་ཡུལ་དུ་ཕེབས། འབྲོང་པའི་བློན་པོ་ཁག་དང་། སྡེ་དགོན་ཐུན་མོང་གི་འཐུས་ཚབ་ལྷན་འཛོམས་ཐོག་མ་འོངས་པའི་ལས་གཞི་སྐོར་ཚོགས་འདུ་དང་། ཡབ་རྗེ་མཆོག་གི་དགེ་བསྔོའི་ཆེད་འབྲོང་པའི་མངའ་ཁོང་གི་དགོན་པ་ཁག་ནས་མཆོད་འབུལ་རྒྱ་ཆེན་གནང་། འབྲི་དགོན་ལྷོ་ལུང་དགོན་དང་། ཀར་དགོན་རི་པ་སྟོད་སྨད་བར་གསུམ། རྒེའུ་རྣ་དགོན་པ་དང་བཅས་ལྷོ་རི་ཁག་ལྔ་དང་། འབྲི་དགོན་ཀཿབཀྲ་ཤིས་དགོན། ཡེལ་པ་བཀའ་བརྒྱུད་བྱང་རྟ་རྣ་དགོན། འབའ་རོམ་བཀའ་བརྒྱུད་གནམ་ཚང་གསར་དགོན་བཅས་ཡིན།

༡༩༥༥་ལོར་འབྲོང་སྟོད་སྨད་གཉིས་བར་ས་མཚམས་སྐོར་ལ་འགྲིག་མིན་རྐྱེན་གྱིས་སྐྱེ་དགུ་མདོ་རུ་ཚོགས་འདུ་ལ་ཕེབས། དེ་རྗེས་ས་གནས་རྫ་སྟོད་རྫོང་གི་འགོ་ཁྲིད་གནང་ནས་དགེ་འབྲོང་སྤྲ་ཁག་དགུའི་མཉམ་དུ་ཚོགས་འདུ་གནང་།

9. After His Father's Death

Rinpoche was sixteen years old when his father passed away in 1954. Afterwards, he returned from Lhasa to his homeland of Nangchen Drongpa. According to his late father's wishes, all of Drongpa's monasteries including Lungkar Monastery, Repa Töma Monastery, Repa Meme Monastery, Repa Barme Monastery, Gena Monastery, Ka Tashi Monastery, Tana Monastery, and Nam Tsang Ser Monastery, all performed extensive pujas, accumulating vast amounts of merit. Rinpoche gathered all of his father's ministers, local officials, and monastery heads to determine the future direction of the Drongpa clan.

In 1955, Rinpoche attended a meeting in Jyekundo to help resolve a border dispute between upper and lower Drongpa. On a separate occasion, because of the changing political environment, nine major clans of the Gyeje and Drongpa clans assembled for a meeting in Dzatö. At that time, Rinpoche was the leader of this region.

རིན་པོ་ཆེ་དང་། ཚང་གསར་བློ་གྲོས་རིན་པོ་ཆེ།
Rinpoche and Tsangser Lodroe Rinpoche

རིན་པོ་ཆེ་དང་། རི་པ་གསལ་བྱེད་རིན་པོ་ཆེ།
Rinpoche and Ripa Selje Rinpoche

Meeting in Jyekundo 1955

10 རྒྱ་ནག་ལ་ཕེབས་པའི་སྐོར།

༡༩༥༦ ལོར་རྒྱ་ནག་གཞུང་གིས་གདན་ཞུས་ལྟར་ཨ་མདོ། མགོ་ལོག ཧོས་རིགས། ཧ་སག ཤིན་ཅང། ཞེ་ལྷུར། སོག་པོ་སོགས་འཐུས་མི་སྡོམ་པས་སུམ་བརྒྱ་ལྷག་རྒྱ་ནག་ལ་བལྟ་སྐོར་དུ་ཕྱིན། འབྲོག་པ་ཡིན་སྟབས་ལམ་ནས་ཚད་པ་ཆེ་དྲགས་པའི་དཀའ་ངལ་བྱུང་གསུངས། དེ་ནས་གྲུ་གཟིངས་ནང་དུ་ཡུན་རིང་ཕེབས་མཐར། གྲོ་ཟས་ལ་བྱ་ཤ་རེ་ཕུལ། ནམ་མཁའ་སེང་གེ་ཞེས་པའི་མི་དེ་ཁོང་གི་མཉམ་དུ་ཁེལ་འདུག་པས་དེས་བརྗོད་དོན། མི་ང་ཚོའི་སྡུག་ལ་ལྟོས་དང་ཟེར་ནས་བྱ་ཤ་དེ་ལ་སོ་འབྲད་འདྲ་བྱེད་བཞིན་འདུག ལུག་ཤ་ཡིན་ན་ག་འདྲ་ཞིམ་པོ་ཡོད་བྱ་ཤ་འདི་ལ་ལྟོས་དང་། བྱ་རྐང་སྦར་མོ་འདི་ལ་ལྟོས་དང་། ཁྱེད་རང་ཚོ་ལོ་ཆུང་ཡིན་དུས་བྱ་ཤ་ཟ་ཡི་འདུག་ཅེས་སྡུག་སྣང་བྱེད་བཞིན་དེ་ལྟར་གླེང་མོལ་བྱུང་གསུངས། ངེད་ཅག་འབྲོག་པ་འབྲོག་རྒོད་ཡིན་དུས་བྱ་ཤ་ལ་ཟས་ཀྱི་འདུ་ཤེས་བཞག་པའི་དགའ་ཚོར་མ་བྱུང་ཀྱང་། གནས་སྟངས་དེ་འདྲའི་འོག་ནས་བྱ་ཤ་མ་ཟོས་ཐབས་མེད་དུ་གྱུར་པ་རེད་ད་ལྟ་ཡིན་ན་དེ་ཟས་ལེགས་པོ་སྤྲད་ཡོད་པ་འདྲ་གསུངས།

དེ་ནས་རྒྱ་ནག་གི་རྒྱལ་ས་པེ་ཅིང་དུ་འབྱོར། ཕྱི་ཟླ་ལྔ་པའི་ཚེས་གཅིག་རྒྱ་ནག་གི་ངལ་རྩོལ་དུས་ཆེན་ལ་ཁེལ་བས་དེར་མཉམ་ཞུགས་གནང་། རྒྱ་ནག་གི་དཔོན་རིགས་རྣམས་དང་། མའོ་ཙེ་ཏུང་སོགས་ལྷན་འཛོམས་ཀྱིས་མཛད་སྒོ་གྲ་རྒྱས་ཚུགས། དགོང་མོ་གསོལ་སྟོན་སྐབས་སུ། རྒྱ་ནག་གི་དམག་དཔོན་ཆེན་པོ་བཅུའི་གྲས་ཧི་ལོང་དང་མཉམ་དུ་ཁེལ། བལྟ་བསྐོར་དེའི་རིང་དགོང་མོ་རྟག་པར་རྒྱ་ནག་རྒྱལ་ཁབ་ལ་སྟོབས་འབྱོར་ཡོད་ལུགས་ཀྱིས་ལེགས་སྦྱར་ཤ་སྟག་བཤད་ཀྱི་འདུག་གསུངས། གང་ལྟར་རྒྱ་ནག་ལ་བལྟ་སྐོར་ཡོངས་སུ་གྲུབ་པའི་མཐར་ཕ་ཡུལ་དུ་འབྱོར།

10. Visit to China

In 1956, the Chinese government invited around three hundred Tibetan people on a tour of China. Seven ethnic groups were invited, including Amdo, Golog, Hui, Xinjiang, Uyghur, and Mongol people. During the trip, Rinpoche was slightly uncomfortable due to the country's warm weather. He was accustomed to the cold climate of the Tibetan plateau.

At one point during their travels the group embarked on a long journey by ship. Rinpoche recalled a meal when he was sitting with a man name Namkha Sengye, as chicken was prepared and served to the group. Namkha Sengye bit into the chicken and remarked sadly, "We must be very poor because we are eating chicken. If this was lamb, it would be very delicious. Look at this chicken and look at this chicken's foot! You are a young man, so you should eat it." They were nomads and normally did not consider chicken as food. Although they were unhappy with this, under those circumstances, they had no other choice but to eat it. Looking back on these events after travelling around the world, Rinpoche once remarked that they actually were served good food at the time.

They arrived in Beijing on the 1st of May, Chinese Labor Day, and participated in the celebration along with Chairman Mao and other Chinese leaders. That same night, they attended a dinner party where Rinpoche sat with a man named He Long, who happened to be one of the ten marshals of the Chinese military. Every night during the tour, a lecture was arranged for the group, usually to demonstrate China's power and military might. When the tour concluded, the group returned home.

རིན་པོ་ཆེས་རྒྱུད་པོང་བྱིས་བའི་རི་མོ།
Rinpoche's artwork

རིན་པོ་ཆེས་རྩེད་མོར་བྱས་པའི་རི་མོ།
Rinpoche's artwork

11 འཇིག་རྟེན་མཐུན་འཇུག་གི་སྐོར།

རྒྱ་ནག་ཏུ་ཟླ་གཉིས་རིང་གཟིགས་བསྐོར་ལ་ཕེབས་པའི་ཚེ། ནང་ཆེན་འབྲོང་པ་སྨད་མའི་བློན་པོ་ཁག་དང་། དེ་བཞིན་ནང་ཆེན་སྡོམ་པ་དཔོན་གྱི་བློན་པོ་རྣམས་ཕན་ཚུན་གྲོས་བསྡུར་གྱིས། འབྲོང་སྡོམ་གཉིས་གཉེན་སྒྲིག་བྱས་ན་དགེ་མཚན་ཡོད་ལུགས་ཀྱིས་ཐག་ཆོད་བྱས་འདུག་གསུངས། དེ་བཞིན་ཡུལ་སྡེ་ཚང་མས་འབྲོང་པ་དཔོན་ཚང་གི་སྲས་ཆེ་བ་ཡིན་དུས་ཁྱིམ་གཞིས་བཟུང་དགོས་ཚུལ་ཞུས་འདུག་ཀྱང་། ཁོང་གི་ངོས་ནས་དུས་ཚོད་འདི་ལ་བལྟ་དུས་ཁྱིམ་གཞིས་བཟུང་ན་འབྱུང་འགྱུར་ཅི་འདྲ་ཡོང་མིན་གྱི་བློ་ལ་ཐེ་ཚོམ་ཞིག་ཀྱང་ཤར་མྱོང་གསུངས། འོན་ཀྱང་ཡུལ་སྡེ་ཤོག་ཁག་ཕན་ཚུན་བར་ལ་ཐག་ཆོད་ཟིན་པའི་ཐོག་ཏུ་གནས་ནས་འཇིག་རྟེན་མཐུན་འཇུག་གི་འཚོ་བ་རྨི་ལམ་ལྟར་སྐྱེལ་བ་ཡིན་གསུངས་སོ།།

11. Marriage

During the two months Rinpoche was in China, the ministers of Nangchen Dompa and Nangchen Drongpa were discussing political arrangements to unite the two clans through marriage. This would provide stability and benefit for both regions. Many encouraged Rinpoche to marry and take care of the household because he was the oldest son of the Drongpa family. However, Rinpoche thought that it may not be good to pursue this kind of life as he had doubts about the future, given the current political situation. None the less, he agreed to the ministers' decision.
Regarding this period of his life, Rinpoche had once said,
"I accepted this samsaric life as if it were a dream."

A river is impermanent, constantly flowing.
Beautiful flowers and bushes last only months.
Birds fly in uncertain directions.
Behold! A lifetime of change passes in an instant.

The birds are of great wisdom,
This old man's art is meaningful.

Translation from Rinpoche's artwork

12 ལོར་བསྒྱུར་བཅོས་ཀྱི་འགོ་ཚུགས།

དགུང་ལོ་༡༩་དུས་༡༩༥༧ རིམ་པས་དུས་ཀྱི་རྒྱ་རླབས་འགྱུར་འགྲོས་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བས་ཡང་ཡང་འཚོགས་འདུ་དང་། ཕན་ཚུན་སྐྱོན་འདོགས། ཡ་རབས་དམངས་སུ་འབེབས། མ་རབས་གོ་སར་འགྱིང་། དམ་ཆོས་ནུབ་རིར་ཕྱོགས། སྣང་སྲིད་འདྲེ་རུ་ལང་ནས་གནམ་གྱི་བྱ་དང་བྱེའུ། ས་ཡི་འབུ་དང་བྱི་བ། བར་སྐོ་ཁྱི་བཅས་པ་གསོད་ཅིང་། དམག་འཁྲུགས་ཀྱི་ཉུར་ལང་། ཡུལ་གྲོང་འཐོར་ཞིག་སོགས་སུ་གྱུར་པའི་གནས་ཚུལ་བརྗོད་ཀྱིས་མི་ལང་༡༩༦༡ ལོར་དགུང་གྲངས་ཉེར་གསུམ་ཐོག་འཐབ་འཛིང་དམག་འཁྲུགས་ཀྱི་འོག་ནས་བྲོས་ཐར་གྱུར་རོ།།

12. Cultural Revolution

In 1957, the cultural revolution was continuing to progress. At this time, Rinpoche was only nineteen years old. Dramatic changes swept through the land like a massive wave. There were frequent meetings and much dispute and argument amongst the people. Those with higher education were suppressed and those who were uneducated and of lower class took control. Dharma in this era was like the setting sun.

This period brought great misery and suffering. Appearances arose like terrible demons. Not a life was spared, from the birds in the sky to the insects in the ground. Animals that walked on land like cats and dogs were killed on doorsteps. Homes and villages were destroyed. There are far too many of these stories to be told. After living in the terror of war for four years, Rinpoche escaped from Tibet. He was twenty-three years old.

གཡོན་དུ་རིན་པོ་ཆེ་གཡས་སུ་གྲའུ་དཔོན་རིན་ཆེན་ཚེ་རིང།
Rinpoche (left) and Drawu Pon Rinchen Tsering (right) 1960

13 རྒྱ་གར་དུ་ཞེབས་ལམ་ལ་སྐྱལ་ཞིབ།།

བལ་ཡུལ་ཀྱི་ས་ཚ་སྐྱོ་རྒྱུད་རིམ་པས་རྒྱ་གར་ལ་སྐྱབས་བཅོལ་དུ་ཞེབས། མི་དམངས་རྣམས་རྒྱ་གར་དུ་སྡེ་ཁྱིད་པའི་སྔོན་དུ་ལམ་རྒྱས་ཆེད་རྡེ་ཉིད་སྐུ་རྒྱང་དུ་ཞེབས། རྒྱ་གར་དང་བལ་ཡུལ་གཉིས་ཀྱི་ས་མཚམས་སྐེར་ཞ་ཟེར་ས་དེར་གྲོང་པ་བཤལ་ནས་ན་བསྡད་པའི་སྐབས། རྡེ་རུང་ཟེར་ནས་ཉིན་འགའ་ཤས་འདུས་ས་ཡོད་པ་དེ་ན་བསྡད། དེ་ནས་བསྡད་མ་ཆོག་པས་ཁྱིང་དབྱང་བཏང་། ཚད་པ་ནི་ཆེ། ཅི་བྱེད་ནི་མེད། དུག་སྦྱང་གིས་ནི་ཟ། རྒྱངས་འཁོར་རྣེང་པ་གཡུག་བཞག་པའི་ཞབས་འོག་ཏུ་བསྡད། འོག་ལ་གདན་ནི་མེད། མི་འཆི་བའི་ཟས་ནི་མེད། གཟུགས་པོ་ལ་བཅོག་པ་ནི་བསྐོས། དེ་དུས་བལ་སྐོར་༡༤་ཐམ་པ་ལག་ཏུ་ཡོད། སྐོར་མོ་དེ་ཡོད་ཀྱང་ཟས་རྙེ་མ་ན་ནི་འཚོ་མི་རྒུབ། སྐབས་ཤེགས་བྱད་མེད་ཅིག་ཡོང་ནས་ཁྱོད་སུ་ཡིན་དྲིས་བྱུང་། དའི་མིང་ལ་རྒྱལ་པོ་ཞེས་ཞེས་སྨྲས། ང་ཚོའི་དཔོན་རྒྱལ་པོ་ཞེས་མཁན་དེ་བསྟུང་ནས་ཚབ་ཆེན་རེད་འདུག་ཟེར་དེ་ཡིན་ནམ་ཞེས་དྲིས་བྱུང་། ང་ཡིན་སྨྲས། བྱད་མེད་དེས་དམ་གོ་སྤྱོང་ཡོད་ཅེན་ཀྱང་ཁྱེད་མི་ཤེས་ཟེར་ནས་འཐབ་བྱུང་། དེ་ནས་དའི་ལུས་ལ་འགོས་པའི་བཅོག་པ་དེ་ཚོ་ཚང་མ་བཀྲས། ཡར་མར་བསྟས་ནས་ཟ་མ་ཉོ་སར་ཁྱིད་རོགས་བྱས། ཞ་མདོ་གཅིག་གིས་རྒྱལ་པོས་རྒྱལ་བཅོང་འདུག་ཟེར། དེར་སོང་ནས་རྒྱལ་པ་ལ་བལ་སྐོར་༡༤་བྱེད་ཀྱི་འདུག དེ་སྟོན་བལ་ཡུལ་གྱི་ལུང་པ་ནས་དའི་རོགས་པ་འགའ་ཤས་ཀྱིས། བྱགས་རྐྱས་སོང་འདུག་ཟེར་ནས་ཞ་མདོའི་མི་ཞིག་ལ་ཁ་མཆུ་རྒྱབ་སོང་དེད་གཉིས་ཁ་མཆུ་གཏམ་པས་པམ་སར་བཞག་པའི་མི་དེ་རེད་བཞག དཔལ་ན་དགེ་བསམ་སོང་ཁོས་ངང་ཅོ་ཤེས་ཀྱི་རེད་བསམ་བྱུང་སྟེ་ཅོ་ཤེས་པའི་བཟོ་མི་འདུག དེ་ནས་རྩམ་པ་ནི་ཤེས་ཀྱི་ཡོད། ཕྱི་ཉིན་བསྟན་དུ་ཐྲུ་གཞན་གང་ཡང་མེད། ཐ་ན་སོང་པ་ཡང་མེད། དེ་ནས་ཡར་སོང་བ་དང་། བྱད་མེད་འགའ་ཤས་རྡ་ཁང་ནང་དུ་ཆང་བཅོང་ནས་བསྡད། དེར་ཆུ་བཞི་སྐང་དུག་དམག་མི་རྣམས་ཡོང་ནས་ཆང་དང་བྱད་མེད་ལ་རོལ། བྱད་མེད་དེ་རྣམས་ལུས་པོ་བཅོང་མཁན་ཡིན་ཡང་། ང་དེར་ཕྱིན་པ་དང་སྐྱིང་རྡེ་ནས་ཡར་ཤོག་ཟེར་ཞིང་ཁང་བའི་རྒྱར་དུ་སྟོད་པ་གཡུར། དཀུང་གྲོད་པ་བཤལ་ཐུབ་ཆུ་ཆུན་མ་ཆད། བཅོག་པ་ལ་དེ་མ་ནི་མི་འདུག བཤལ་སྐོད་ཡུགས་དམ་བྱ་བཞི་ཞིག་ཡོད། བྱད་མེད་དེ་སྐྱིང་རྡེ་ནས་པ་དམར་བོའི་སྐྱོ་པ་བཟོས་པ་ཞིག་ཆྱད་དེ་ཕྱེ་བའི་ཐོག་ནས་མནན་བསྟད་ཀྱི་འདུག དེས་ཡར་རྡེ་དྲག་ལ་ཕྱིན་སོང་། དས་མེམས་ལ་འདི་ལྟར་ཤར། རེ་འགའ་སྐད་ཆོང་མ་ཡི་གཟུགས། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་འདི་རྣམས་བྱང་ཆུབ་མེམས་མ་ཡིན་ན་ཤེས་མ་མ་རེད་སྐྱམ་པ་བྱུང་། གང་ལྟར་ཐག་ཐོགས་ཆེན་པོ་བྱུང་། ཞོགས་པ་ཞིག་ལ་ཚུ་བཅོང་མཁན་སྐེམས་འདུག མི་མིག་

13. Scouting the Route to India

Rinpoche left the chaos of a war-torn Tibet with his people and arrived in the region of Lho, Nepal. From Lho, he continued onwards in order to scout a route to India, eventually arriving in the town of Biruwa. Rinpoche was able to lodge somewhere at first but had to leave after a few days. He then found himself sleeping on the ground under an old car.

Rinpoche recalled suffering from severe episodes of diarrhea at that time. The heat was unbearable and he was swarmed by mosquitoes. Although he managed to get fourteen Nepalese rupees, he was unable to go anywhere to buy food. He was covered in filth and had few resources to live on.

At one point, a Tibetan woman came and asked him who he was. Rinpoche replied, "My name is Gyalpo." She questioned him further, saying, "I have heard that our leader is named Gyalpo and he is very ill, is that you?" Rinpoche replied, "Yes, that is me." The woman embraced Rinpoche, saying she had heard of him, yet they had never met. She washed his body and took him to buy some food.

They found a man from Amdo who was selling tsampa for fourteen Nepalese rupees. Rinpoche had just enough. When he saw the man, however, he became slightly worried. Earlier, when his people had arrived in Lho, several of Rinpoche's companions argued with this same man, accusing him of stealing their herd. Rinpoche had also quarreled with him. He thought there might be trouble but, luckily, the man did not recognize him. Spending the last rupee he had, Rinpoche purchased the tsampa. He did not have anything else to eat nor even a bowl to eat from.

Rinpoche continued on his way and saw women selling wine in a hut. As Chushi Gangdruk soldiers arrived and started to enjoy the women and wine, Rinpoche realized they were prostitutes.

གྱེར་ཞིག་ལ་མགོ་ལྟག་སླས་ཅན་གཟུགས་རིང་མ་ཞིག་འདུག དེའི་མིང་ལ་མགོན་རྒྱན་རིག་འཛིན་ཚེ་རིང་ཟེར་འདུག མགོན་རྒྱན་ཚེ་རིང་སྔར་ངའི་ཡབ་དང་གྲོགས་པོ་ཡིན་པ་མ་ཟད་ནམ་མཁའི་རྡོ་རྗེའི་བློན་པོ་རེད། དེ་འདྲ་ཡིན་དུས་ངས་ཉེ་ཟེར་ནས་བོས་ཀྱང་ཁོས་མ་གོ་སྐད་ཆེར་བྱས་ནས་བོས་པས་ཚུར་བལྟས་ཏེ་ཁྱོད་སུ་ཡིན་ཟེར། ངའི་མིང་ལ་རྒྱལ་པོ་ཡིན་སྨྲས། འབྲོང་པ་རྒྱལ་པོ་ཡིན་ནམ། ཡིན་ཞེས་ལབ་པ་དང་ཁོའི་མིག་ནས་མཆིལ་མ་སྔོ་ཐར་རེ་ཤོར་བྱུང་། ནང་ཆེན་ཉེར་ལྔའི་དཔོན་རིགས་ཤིག་འདི་འདྲ་ལྷག་བསྡད་དུས་དཔེ་མི་སྲིད་པ་རེད་ཟེར། ཁོ་རེ་ཚོ་ད་ཁོང་ཅི་འདྲ་བྱེད་ཟེར་ནས་འདྲི་ཀྱིན་གདའ། ངས་ནི་ཚྭ་དུས་རྒྱབ་བསྒྲིགས་ཚར་ཡིན། གཟིམ་འོག་ཚང་གི་བླ་བྲང་འདིར་འདུག་དེ་ནས་རྟ་གླ་རྒྱུ་ཨི་གདའ་བལྟ་ཡིན་ཟེར། བླ་བྲང་གི་དྲེལ་ཤི་ནས་རྟ་གླ་རྒྱུ་མི་འདུག་ཟེར་ནས་བཞག་བྱུང་། ངས་ཁོང་ལ་འདི་འདྲ་ལབ་ཡིན། མིའི་སྲོག་དང་དོལ་པོ་གཉིས་སུ་རྩལ་ཆེ་ཁྱེད་ཀྱིས་མདངས་རྒྱག་རོགས་གནང་། དོལ་པོ་རྩལ་ཆེ་ན་ང་སྣང་དག་མེད་གཡུག་ཤོག འདི་མི་ཞིག་གི་ཚེ་སྲོག་རེད་བསམ་ན་རྟ་ལ་འགེལ་འགྲོ་རོགས་གྱིས་ལབ་པ་དང་། དེ་ནས་མགོན་རྒྱན་ཚེ་རིང་གིས། རྟ་གཅིག་སྟོང་པ་གྱིས་ཚྭ་རྒྱབ་དེ་ང་ཚོའི་རྒྱབ་ཏུ་ཁུར་འགྲོ་ཅེས་ལབ་སོང་། དེ་ནས་ང་རྟ་གོང་དུ་བསྐྱོན་ནས་ཁྲིད་པ་རེད། མཐར་བལ་ཡུལ་པོ་ར་ཟེར་ས་དེ་ན་སླེབས། འདི་འདྲ་བོ་ངའི་སྡུག་གྱོང་མང་པོ་མྱང་བ་རེད་ཅེས་གསུངས།།

The ladies were kind enough to offer him a place to stay. One of the ladies was sympathetic towards Rinpoche while he continued to have bouts of diarrhea and used a square iron container to relieve himself. She offered a red puree for him to drink and applied pressure on his navel. Rinpoche began to feel better and he thought to himself, "One might never know that some of these women could be emanations of bodhisattvas in the forms of prostitutes." They offered their help to Rinpoche, as they drank wine and prostituted their bodies to the Chushi Gangdruk soldiers.

One morning, a man came to sell salt. He had large eyes, braided hair, and was very tall. This man's name was Gonyen Rigzin Tsering, a minister of Namkha Dorje, and an old friend of his father's. Rinpoche called out to him until he got his attention. As the man approached, he asked Rinpoche who he was. Rinpoche said his name was Gyalpo, to which Gongye Tsering responded, "Are you Drongpa Gyalpo?" When Rinpoche affirmed that he was, the man shed tears. He said it was unbelievable that a noble son of the Nangchen Kingdom was in such a condition, and he asked his company what they should do. They had already loaded all the salt sacks onto their horses, so they tried to borrow a horse from the noble Simwok family. Members of the Simwok family, however, had no horses for them to borrow, and all their mules had died. At that moment, Rinpoche asked Gongyen Tsering, "Which one do you feel is more precious, a man's life or sacks of salt? If you feel your sacks of salt are more important, then please do not trouble yourself with me. If you feel a man's life is more important, then let me ride on one of the horses." Gongyen Tsering replied that they could unload one of the animals and carry the salt on their backs, allowing Rinpoche to ride the horse to their next stop of Pokra. Rinpoche had suffered many difficulties such as this throughout his life.

14 རྒྱ་གར་དུ་ཞེབས་འབྱོར།

མཐར་རྒྱ་གར་དུ་ཡུལ་མི་ལྔ་བརྒྱ་ཕྱེ་ཤུ་ཙམ་ལྔ་ཅམ་དང་ལྡན་དུ་འབྱོར། རྒྱ་གར་དུ་འགྲོ་སྐབས་ལས་བར་བྱ་སྟ་བྱིས་ཁྱིད་ཀྱི་དབེ་ལྟར་བྱས་ནས་གནས་མཆོག་རྡོ་རྗེ་གདན་དང་ཨ་ར་ཊ་མིར་འབྱོར་འདུག རྒྱ་གར་དུ་འདུག་ཚོག་གི་ལག་འཁེར་ལེན་རྒྱུར་དཀའ་ངལ་རྗེ་ཡོད་ཅེས་གསལ་བཞེན། སྐབས་དེར་མི་མང་ཡོངས་ལ་ལག་ཁེར་ཉིན་གཉིས་ནང་ལ་ཞུས་པ་གནང་འདུག

དེ་ནས་བཞུགས་སྐར་རྩ་རམ་ས་ལར་འབྱོར་འཐལ། དུ་ཐུག་དང་ཟེད་དུ་ཐུག་འགའ་ཞིག་བྱ་གསོ་ཁང་དུ་བཞེས་ཉལ་ཞུས། གཞན་ཐུ་ཀུ་རྣམས་སློབ་གྲྭར་བཏང་། སྐབས་དེར་ཕ་མ་འགའ་ཤས་ཀྱིས་བརྩོད་དོན། ངཚོ་དམག་འཁྲུགས་ཀྱི་འོག་ནས་སྲོག་དམར་སོ་ཐར་སོང་། དུ་དུང་ཟེད་ཀྱིས་ཨ་མ་བུ་ཐུག་ཁ་བྲལ་གཏེར་ནས་ཅི་ལ་སློབ་གྲྭ་ལ་འཛོག་གི་ཡིན་ཞེས་ཆོལ་མཁན་ཡང་བྱུང་ཐོང་གསུངས། དར་མ་རྣམས་འཐལ་མེལ་འཚོ་ཐབས་ལས་བཟོའི་ལས་རྩོལ་དུ་བསྟོད་སྐབས་སློབ་གསོ་སོགས་གང་ལེགས་བྱུང་ཡོད།

14. Arrival in India

Rinpoche arrived in India with over five hundred of his people. Like a mother bird leading her children, Rinpoche led the group to the cities of Varanasi and Bodh Gaya. Normally, it was very difficult to apply for a residential permit from the Indian government, but they were able to get permits within a couple days. Upon attaining the residential permits, they departed from Varanasi to Dharamshala.

Half of the children were orphans and were placed in a child care center established by the Tibetan government-in-exile. Arrangements were made for the rest of the children to go to school. Some of the parents complained to Rinpoche about this decision. Many did not want to be separated from their children after having barely escaped the perilous situation in Tibet. The adults were given the opportunity to build roads for pay, and at the same time, by reaching out to different organizations, Rinpoche acquired necessities such as food and clothing.

དཀྱིལ་དེ་དབལ་སྤྲུངས་དསོན་ཏན་རིན་ཆེ་ཆེ། དེའི་གཡོན་དུ་ལཱམ་མཆེན་རིན་ཆེ་ཆེ། དེའི་གཡོན་དུ་སྡོམ་གཅེས་ཆོས་རྗེ་ཆེས་ཆོས་སྐྱོལ། མདུན་དུ་དསོན་སྤྲུལ་རིན་ཆེ་ཆེ། དེའི་གཡོན་དུ་བསོད་ནམས་གྲགས་པ། དེའི་གཡོན་དུ་ནམ་མཁའ་གཡུ་རྒྱལ། དསོན་སྤྲུལ་གཡས་སུ་གཡུ་ཆོད་རྫེ་རྒྱལ།

Palpung Ongyen Rinpoche, Lamchen Gyalpo Rinpoche, Dompa Tsering Choedrol, Ontrul Rinpoche, Sonam Drakpa, Namkha Yugyal and Youlgoe Tsegyal.

15 སྦིར་གཞིས་ཚགས་ཀྱི་སྐབས།

མི་མང་རྣམས་མོ་ཤའི་ལས་བཟོ་ལ་རྟེན་ནས་མི་ཚེ་རྒྱུན་འཁྱོང་ཡོངས་ཐབས་མེད་པ་རེད། རྒྱ་གར་སྦིར་བལ་ལས་གཞིས་ཚགས་ཞུས་ཐོབ་སྐོར། ཁེ་མ་ཅལ་མངའ་སྡེའི་ནང་བཟོ་གྲྭ་ཚེ་ཤོས་ཙང་དང་པོའི་གྲས་སུ་གྲུབ་ཡོད་གསུངས།

བར་བཀའ་ཀྱི་དུས་སྐབས་དེར་ཚོགས་སྡིད་ཁག་དང་། མདོ་དབུས་ཁམས་གསུམ། ཚྭེའི་སྐྱིག་འཇུག་སོགས་ཀྱི་རྟོག་འཛིང་རྒྱལས། དཀོག་གཏམ་ཤུགས་རྒྱན་རྡེ་སྟེང་ལ་བརྟན་ཡྱིང་ཐོག་དྲང་ཡོའི་གཞུང་ལམ་དེ་ཤུགས་དུས་ད་ལྟའང་གཞིས་ཚགས་དེ་ལ་རྒྱལ་པོ་རྩ་བ་ཅེས་འབོད་ཀྱི་འདུག

15. Tibetan Settlement in Bir

The Tibetan people could not rely on jobs like building roads forever, so Rinpoche requested permission to build a settlement, wool factory, and handicrafts center in the Bir area of India. They proceeded to construct the residential housing upon receipt of the building permits for the factory. The factory eventually became one of the major wool factories in the Himachal state.

This period of time was very difficult. There were many disputes among different Tibetan groups and rumors emerged as parties went separate ways. This affected the minds of the people significantly. Rinpoche knew he had to stay calm to lead them on the right path. He worked hard for the wellbeing of his people and to this day, the settlement is known as Gyalpo village. Likewise, the residents themselves are known as the Gyalpo clan.

VII. Bir Tibetan Society, Bir (Woollen Mill)

Set up in	1967
Registered in	Simla (Himachal Pradesh)
Office bearers	President : Mr. N. Gyalpo
	Secretary : Mr. Tendar
Situation	On the main Pathankot-Kulu road. It is about 130 km. from Pathankot.
Population	124 families comprising 612 persons, viz :
	Adults over 60 years of age and the infirm ... 54
	Adults under 60 years of age (men & women) ... 479
	School going children ... 35
	Children in the Creche between the ages 1 & 5 ... 32
	Infants under the age of 1 year ... 12
	Total 612

A. Assets of the Society :

1. Land — Total acreage — 32½ Acres.

1. For Housing and Factory Building 13 Acres
2. Under Agriculture (wheat and Barley are already under cultivation) 19 Acres

Total 32 Acres

Bir Tibetan Society labourers on 20 acre plot

(33)

སྦིར་བོད་ཚོགས་བཅའ་བཟོ།
Bir Tibetan Society (Wollen Mill)
必爾藏族協會 必爾羊毛工廠

President	Secretary	124 Families	Age Over 60	Age Under 60	Students	Age Under 5
會長	秘書長	124戶	60歲以上	60歲以下	學童	5歲以下幼童
Mr. N Gyalpo	Mr. Tendar	Population:612	45	479	35	44
加布先生	天達 先生	共612人	45	479	35	44

Land Acreage	Housings & Factory Building	Agriculture Acreage	Wool Weaver	Agriculturist
土地 總計	居住及工廠	農耕(小麥及青稞)	羊毛织布工	农业工
32	13	19	60	40

Handicrafters	Unemployee
手工业	无职业人
9	370

རྡོར་བསྟན། རིན་པོ་ཆེ་དང་། ཁོང་གི་ཨ་ཞུ་རྣམ་རྒྱལ་བཀྲ་ཤིས། རྒྱན་འཇམ།
Dortenon Rinpoche and his uncle Namgyal Tashi, Ten Gyam

དྲུང་ཡིག་བསྟན་དར། སྒྲུབ་ས་བློ་བྱོས། དབུ་འཛེབ་རིན་པོ་ཆེ།
Secretary Tendhar, Drong Londup Lodroe, Rinpoche as village leader.

16 གཞུང་ཞབས་གནང་སྐབས།

དེ་ནས་བོད་གཞུང་ནང་སྲིད་རྒན་དྲུང་གི་ཕྱག་ལས་གནང་། དེ་རྗེས་གཞུང་འབྲེལ་ཐོག་ས་གནས་སིམ་ལའི་བཟོ་འགོར་བཏང་བའི་གནས་ཚུལ་སྐོར།

ཕྱི་ལོ ༡༩༥༡ ཟླ ༥ པའི་ཚེས ༡༩ བོད་མི་རང་དབང་གསར་ཤོག་ནང་འཁོད་གཤམ་དུ་བཀོད་ཡོད། གཞན་ཡང་སྟག་ལུང་རྩེ་སྤྲུལ་རིན་པོ་ཆེས་སྔ་འགྱུར་རྡོ་རྗེ་བྲག་སྐར་གསོའི་ཆ་རྐྱེན་དུ་གྱུར་པ་མ་ཟད། སིམ་ལ་སློབ་གྲྭ་དང་། བོད་མི་རྣམས་ལ་ཟས་གོས་འོ་སྣུམ་སོགས་འཚོ་གོས་ཆེད་འབོད་བསྐུལ་གང་ཐུབ་གནང་། སིམ་ལའི་མངའ་སྡེའི་བློན་ཆེན་ཁག་དང་གྲོས་ཚོགས་ཀྱི་འཐུས་མི་དང་། ཡུལ་མི་བཅས་པར་འབྲེལ་ལམ་ལེགས་པོ་བྱུང་ཡོད་གསུངས།

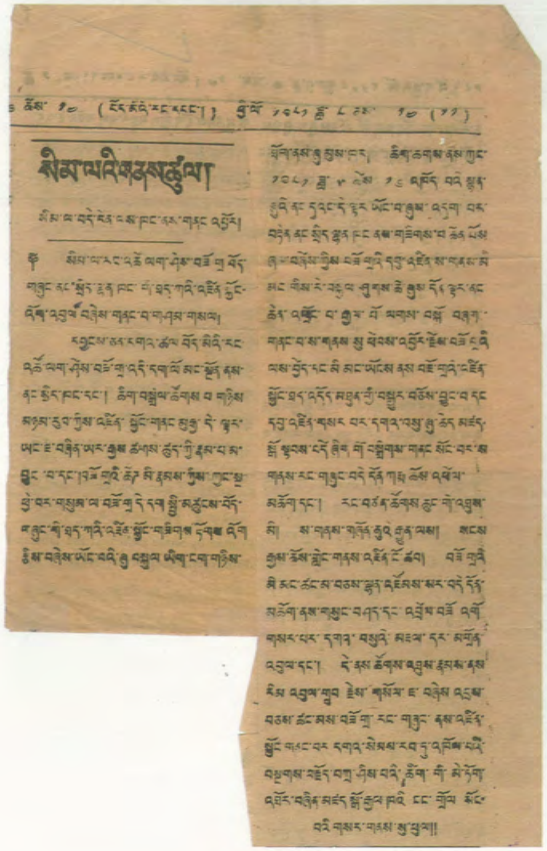

ཧི་མ་ཅལ་མངའ་སྡེའི་བློན་ཆེན Himachal Pradesh minister Vir Badhara Singh

Members of the Tibetan Government-in-exile

16. Service to the Tibetan Government-in-exile

Rinpoche later took a job in Dharamshala with the Tibetan government-in-exile. After several years he was transferred to Simla to manage a factory. The following artical was published in the Free Tibet News.

"Simla Handicraft Factory Under Care of the Tibetan Government-in-exile"

1981 August 14th

The Tibetan handicraft factory is located in the Tibetan colony of Yangchen Gatsel. A few years ago, it was co-owned by the Chikdrel organization and the Department of Internal Affairs, but the arrangement was not successful. Workers pleaded to the Tibetan government-in-exile that the Department of Internal Affairs take over the factory. The Chikdrel organization also wrote a letter, dated May 16th, 1981, stating the same intent based upon the above. The Department of Internal Affairs agreed to take over the factory. As per the request of the workers, Mr. Drongpa Gyalpo was sent from the Tibetan government-in-exile to act as manager. Upon assuming the position in Simla, he catered to the worker's requests and re-organized the factory accordingly. In order to welcome the new manager, a celebration was held. The Tibetan government-in-exile sent the regional leader, Karma Chöephel, to give a speech. Others present included representatives of Free Tibet, members of the Tibetan youth congress, workers of the factory, as well as representatives of neighboring organizations.

Mr. Karma Chöephel presented a khatak to the manager, Drongpa Gyalpo, to welcome him. All the representatives of the different groups presented khataks, tea, and auspicious rice to Drongpa Gyalpo. Everyone rejoiced that the factory was now managed by the government. They all said auspicious words and praise and the celebration activities completed successfully.

Around this time, Rinpoche also helped the great Nyingmapa master, Tsetrul Rinpoche, build a Dorje Drak monastery in Simla.

Rinpoche worked tirelessly for the Tibetan people. He helped establish good relations between the Tibetan refugees, Indian communities, and the government of Simla. Rinpoche continually sought short-term aid from various organizations, at the same time, helped build a foundation for Tibetans to have a stable future in foreign lands.

གངས་ཅན་མགོན་པོ་སིམ་ལར་ཕེབས་སྐབས་ཕྲ་རིང་རིག་འཛིན་རྣམ་རྒྱལ། རིན་པོ་ཆེ།
Dalai Lama visit in Simla. Trang Rigzin Namgyal, Rinpoche

17 རྒྱ་གར་དུ་འབྲི་གུང་ཚོས་བརྒྱུད་ལ་ཞབས་ཞུས་སྐབས།

ཕས་ཀྱང་རྡེ་དགོན་སྤྱལ་རིན་པོ་ཆེ་ཁོང་སྐུ་ན་ཟ་སྐབས་འཚོ་ཐབས་རྒྱ་གར་ཀྱི་ལམ་བཟོར་བརྩེན་ནས་ངལ་རྩོལ་བྱེད་བའི་དུས་ཡིན། སྐབས་དེར་ཚེས་བཅུ་ཉེར་ལྔའི་ཚོགས་མཚོད་ཙཀས་མེད་འཛོམས་རྒྱུ་དང་། འཚོ་རྟེན་ཆེད་འགོད་བསྐྱལ་ཞུས་བར་གོས་སོག་ཏོ་ཅམ་བཟའ་སྐྱམ་གྲོ་ཚགས་སོགས་གང་འཚམས་ཐོབ་ཡོད། མཚོ་བད་མར་ས་ཚ་གསར་གཟེགས་སོགས་ཀྱི་སྐབས་ཞེབས་ཞུས་གང་ཐོན་གནང་འདུག ༡༩༦༩ ལོར་མཁན་ཆེན་རྣི་བ་ཐྲབ་བསྟན་རིན་པོ་ཆེ་གདན་ཞུས་དབུ་བཞུགས་ཐོག་དབྱར་གནས་ཚུགས་པ་ ནས་བཟུང་། ལོ་ལྔར་དབྱར་གནས་ཚུགས་པའི་ལས་སྒོལ་དང་། སྐབས་དེ་དབྱར་གནས་ལ་རྣི་བ་མཁན་ཆེན་ཐྲབ་བསྟན། རྗོགས་ཆེན་མཁན་པོ་ཆུ་ཟེར། སྨན་གླིང་མཁན་ཆེན་བཅོན་འགྲས། ཨ་རྫའི་མཁན་ཆེན་དབལ་ལྡན་ཤེས་རབ། ས་སྐྱའི་མཁན་པོ་རིན་ཆེན་བཅས་ལྡན་འཛོམས་ཀྱི་སྐལ་བཟང་བྱུང་འདུག་ལ། གོང་གསལ་མཁན་པོ་རྣམས་ལ་ཚོས་ཀྱི་དོགས་གཅོད་བཀའ་འདྲི་ཞུ་རྒྱའི་གོ་སྐབས་ཡང་བྱུང་གསུངས། དགུན་ཀྱི་གྲུང་སེང་ལ་མཉེན་གཟེགས་ཁྲ་ཏུ་རིན་པོ་ཆེ་མཚོག་དང་། སྤྲུ་ཕི་མཁན་ཆེན་རྡོ་རྗེ་རིན་པོ་ཆེ། ཡོ་གེ་རིག་འཛིན། སྤྲུ་ཤུལ་མཁན་པོ། དེལ་མཁོ་མཉེན་བརྩེ། ཀ་ལུ་རིན་པོ་ཆེ་སོགས་ལས་ཟབ་ཚོས་གདམས་ན་ཁག་ཞུ་བར་ཞེབས་ཀྱི་ཡོད་གསུངས།

17. Service to the Drikung Kagyu in India

The days became increasingly difficult as Rinpoche began building roads in India. He worked alongside His Eminence Ontul Rinpoche, who was also a young man at the time. During that period, they did not even stop to perform tsok on the 10th and 25th days of the month yet they were fortunate to receive milk, butter, oil and other goods from charitable organizations. When Ontul Rinpoche was searching for a piece of land in Tso Pema to build a monastery, Rinpoche did his best to help.

In 1964, Nyima Khenpo Mewa Thubten Rinpoche was invited to lead a traditional three-month summer retreat in Tso Pema. They were incredibly fortunate to have many precious khenpos at the summer retreat, including Mewa Thubten Rinpoche, Dzogchen Khenpo Daser, Minling Khenchen Tsundru, Khenchen Palden Sherab and Sakya Khenpo Rinchen. Rinpoche had the opportunity to ask questions about the Dharma. Many of his doubts were clarified due to the kindness of these lamas. The retreat has been held every year since. During winter vacation of that same year, Rinpoche went to receive pith instructions from his precious teachers, including his root guru, Khunu Rinpoche.

Throughout his life, Rinpoche was incredibly fortunate to have received teachings from countless great masters. He received the profound oral instructions from lamas such as Pomda Khenchen Dorje Rinpoche, Yongey Rigdzin Rinpoche, Nyoshul Khenpo Rinpoche, Dilgo Khyentse Rinpoche, Kalu Rinpoche and many others from various schools and lineages.

18 འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་མཆོག་ཐོག་མར་རྒྱ་གར་དུ་ཕེབས་སྐོར།

ཕྱི་ལོ་༡༩༧༥ ལོར་འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་དཀོན་མཆོག་བསྟན་འཛིན་ཀུན་བཟང་ཕྲིན་ལས་ལྷུན་འགྲུབ་མཆོག ཐོག་མར་རྒྱ་གར་དུ་ཕེབས་པ་ཐོས་འཕྲལ། ལ་དྭགས་རྟོགས་ལྡན་རིན་པོ་ཆེ་དང་འབྲི་ཕྱག་དཀོན་མཆོག་བསམ་གཏན་སོགས་ལ་ཡི་གེ་ཕུལ་བར་ཁོང་རྣམས་ལྡི་ལིར་ཕེབས་འབྱོར་ཐོག ལ་དྭགས་རྡྷ་རམ་ས་ལར་མཛད་སྒོའི་གོ་སྒྲིག་དགོས་ལུགས་ཕེབས་བཞག ཁོང་ནས་བཞུགས་སྒར་རྡ་རམ་ས་ལར་མཛད་སྒོ་གནང་གལ་ཆེ་བ་ལས་ལྡི་ལིར་འོས་འབྲེལ་ཆེ་མིན་ཞུ་ནན་བཞིན་བཞུགས་སྒར་དུ་གཞུང་འབྲེལ་གྱི་སྒོ་ནས་མཛད་སྒོ་ཚུག་པ་རེད་གསུངས།

18. His Holiness Kyabgon Rinpoche Arrives in India

In 1975, His Holiness Drikung Kyabgon Konchok Tenzin Kunzang Trinley Lhundrup escaped from Tibet to India. Upon hearing this news, Rinpoche immediately sent a letter to Choje Togden Rinpoche and Drikung manager, Konchok Samten, who were planning to receive His Holiness. Togden Rinpoche and Konchok Samten wanted to welcome His Holiness with a special celebration in an area known as Ladakh Dharamshala in New Delhi. Rinpoche advised against this location, and based on his recommendation, the official celebration was held in the well-known Dharamshala, the seat of the Tibetan government-in-exile.

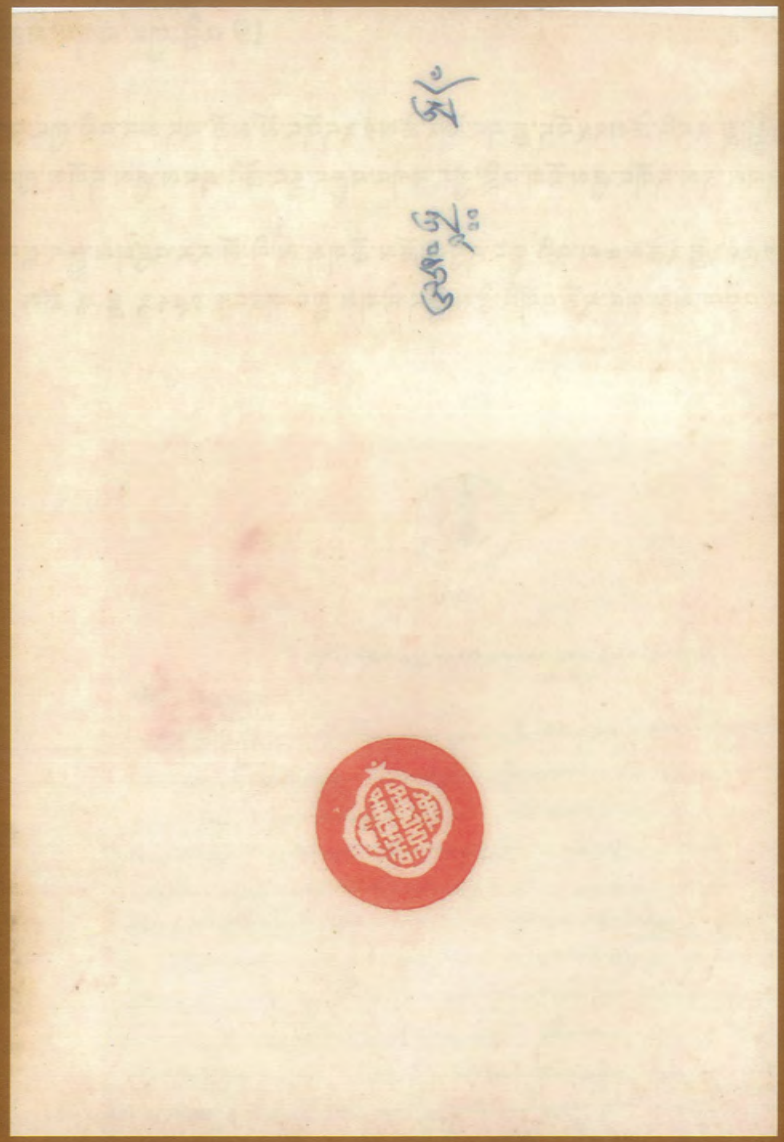

Picture given to Rinpoche by His Holiness Dalai Lama

19 འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་དྲུང་ཡིག་གནང་སྐབས།

༡༩༨༣ སྤྱི་ཟླ ༢བའི་ཚེས༢༥བོད་ཟླ་དང་པོའི་ཚེས༧ནས་ཀོང་སྤྲུལ་ཆོགས་ ཆེན་སར་འབྲི་གུང་ཥསྒྲགས་མཁོན་མཆོག་གིས་བཀའ་སྩོལ་དང་སྦྱག་ཁོང་གཉེར་ཞབས་ནས་དགོང་ཞུས་ཐོག་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་དྲུང་ཆེའི་ཞབས་ཞུས་དགོས་ལུགས་བཀའ་ཤེབས།

དེ་རྗེས་༡༩༨༣ཟླ་ཆེས་ཅ་ལ་འབྲི་གུང་དབུས་ཚོས་ཆོགས་ཨ་ཡི་མོ་རང་འཛུགས་རྒྱུར་སྐབས་དེར་བཅར་འབྱོར་ཐུབ་པ་དགོས་རྒྱུའི་ཐག་གཅོད་གནང་། དེ་རྗེས་གཞུང་ཞབས་ནས་དགོང་ཞུས་དང་འབྲེལ་སིམ་ལའི་བཙོ་བཟོ་འགྲིའི་ཅེས་སྤྱོད་ལེགས་གྲུབ་གནང་། ༡༩༨༣ ཟླ ༣ ཚེས ༡༩ ལ་ཨ་ཡི་མོ་རང་འབྲི་གུང་ཚོས་ཆོགས་སུ་ལས་བཅར་ཐོག་མར་ཞུས་འདུག

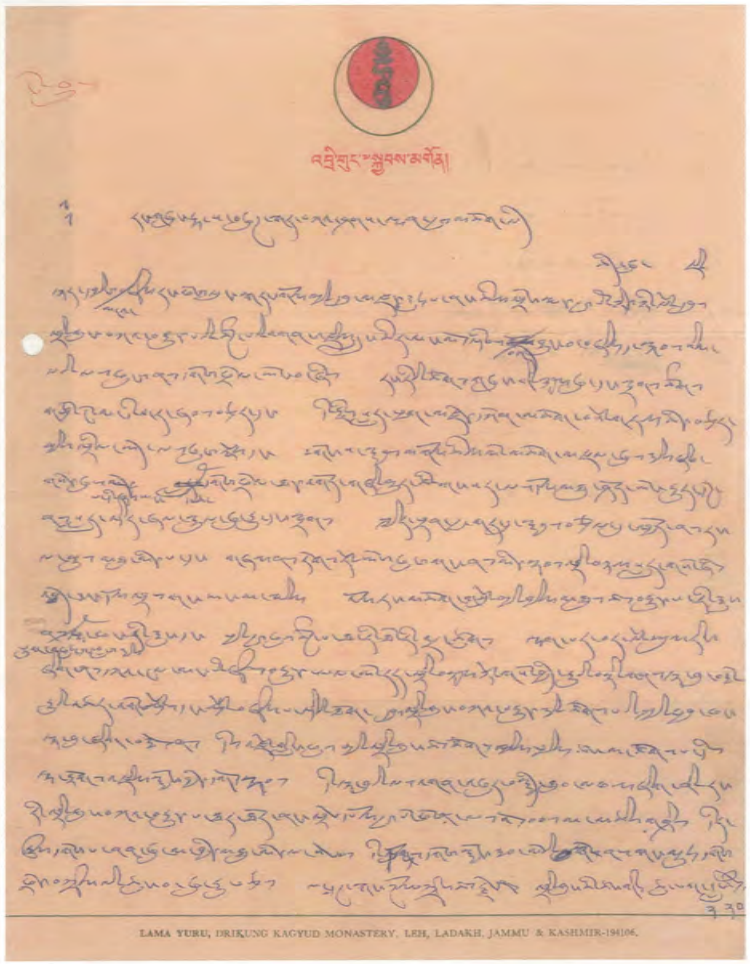

LAMA YURU, DRIKUNG KAGYUD MONASTERY, LEH, LADAKH, JAMMU & KASHMIR-194106.

To

The Kashag (Cabinet)

Central Tibetan Secretariat

Drongmae Nangchen Gyalpo, former Chant Master of Lungkar Gön has recently been elected by majority vote as the General Secretary of the Central Drikung Kagyu organization. At this time, I request Drongpa Gyalpo be released from his position at the Simla factory office. Therefore, I have sent this resignation letter with our organizations general manager. Our treasurer, Konchok Samten, later followed up with the concerned department and informed His Holiness Dalai Lama in detail during a special audience. If permission to leave the official post is delayed, our work will be affected, so I would like to emphasize this point. As a new arrival from Tibet, I myself do not have adequate capabilities and lack financial resources, so efforts to revive the Drikung Kagyu Lineage did not bear any concrete results. With the blessing of the Three Jewels, several centers were established with the contribution of some of our institutions and other small organizations from outside countries. In addition to our efforts to establish a Drikung Buddhist center in Almora, plans were made to set up a main Drikung Kagyu office, the responsibility of which would be to look after all the Drikung centers around the world. Drongpon Gyalpo is the only suitable candidate to shoulder the responsibility of general secretary. Therefore, I am requesting you to relieve him from official service and would appreciate necessary consideration at the earliest.

Drikung Chetsang

Gangnyong Tashi Choedzong

Ladakh

Second Month of Water Pig Year

February 20, 1983

19. Secretary of the Drikung Kagyu

On February 25, 1983, the Drikung Kagyu office organized a conference in Tso Pema. His Holiness Kyabgon Rinpoche made an announcement that Rinpoche would become the secretary of the Drikung Kagyu and that he would resign from his position with the Tibetan government-in-exile. On March 4th of the same year, a Drikung Kagyu office in Almora was to be established and Rinpoche was asked to be present at that time. Following the conference, Rinpoche resigned from his governmental position and transitioned out of his managerial position at the Simla factory. On March 19th, he began his new role as secretary of the Drikung Kagyu.

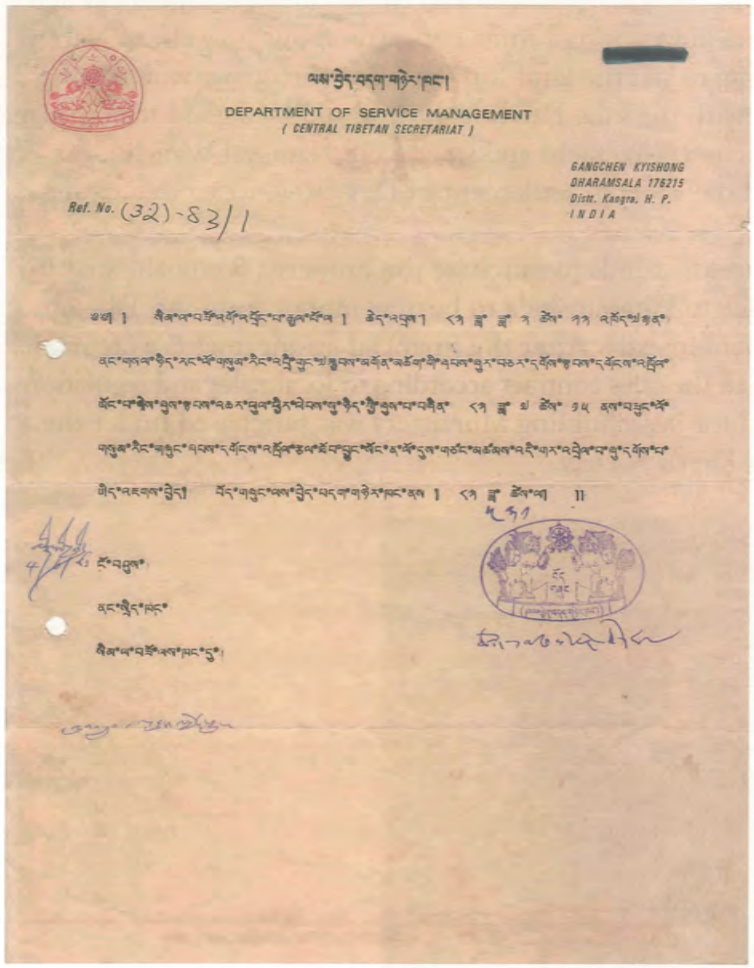

DEPARTMENT OF SERVICE MANAGEMENT
(CENTRAL TIBETAN SECRETARIAT)

GANGCHEN KYISHONG
DHARAMSALA 176215
Distt. Kangra, H. P.
INDIA

Ref. No. (32)-83/1

Department of Service Management (Central Tibetan Secretariat)

Ref. No.(32)-83/1

To

Drongpa Gyalpo

In charge

Handicraft Center, Simla

Your application, dated March 23, 1983, regarding permission to leave the official post in order to assist Drikung Kyabgon has been approved. As requested, you have been granted three years official leave from July 15, 1983. Accordingly, you are required to report back here after completion of the leave period.

Copy to:

Dept. Of Home

Handicraft Center, Simla

Official Seal

Department of Service Management

Central Tibetan Secretariat

Signed/Sonam Tsering, Member

20 འབྲི་གུང་བྱང་ཆུབ་གླིང་གི་ས་ཆ་ཐོག་མར་ཉོས་སྐབས།

འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་མཆོག ༡༩༧༥ ལོར་རྒྱ་གར་དུ་ཕེབས་ནས་བཟུང་ལོ་ཤས་རིང་བཞུགས་ཡུལ་ངེས་བརྟན་མ་ཁེལ་བ་དང་། དེར་བརྟེན་ར་ཛ་སྤུར་ཕྱོགས་སུ་བཞུགས་ཡུལ་ས་གནས་གཟིགས་ན་ཞུས་པར། དེ་བཞིན་ས་ཡུལ་བཙལ་འཐུས་བཀའ་ཕེབས། ཏེ་ཏོན་ས་བདག་ན་རན་ལ་ས་ཆ་ཚོང་རྒྱུ་ཡོད་ལུགས་གོ་བས་ཐུགས་འཕྲད་གནང་། ས་ཆ་དེར་རྙོག་འཛིང་ཡོད་མེད་ཞིབ་འཇུག་བྱས་མཐར། སྦྲིས་ཀ་རེར་ཉིན་གོར་སུམ་སྟོང་སུམ་བརྒྱ་ལ་ཐོབ། འགྱུར་བ་འགྲོ་དོགས་ནས་ལམ་སེང་བདེ་སྐྱིད་གླིང་བདེ་དོན་རྣམ་རྒྱལ་དབང་འདུས་ལགས་ཀྱི་སར། ས་བདག་དང་ཁོང་རྣམ་གཉིས་མཉམ་པོར་ཕེབས་ནས་འཕྲལ་སེལ་ཆོད་གན་བཞག དེ་ནས་བཞུགས་སྐར་དྷ་སར་བཅར་ཏེ་དངུལ་གཡར་ཞུས་དང་འབྲེལ་ས་གན་ཁྲིམས་མཐུན་གཙང་བཟོས་རིན་དངུལ་ཁྲིམས་སར་སྤྲད་རྗེས་ས་ཆ་དེ་དག་དབུས་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་བྱང་ཆུབ་གླིང་གི་ཚོགས་པའི་མིང་ཐོག་ཉོས་འདུག

༧སྐྱབས་མགོན་རིན་པོ་ཆེ། དཔོན་སྤྲུལ་རིན་པོ་ཆེ། སྒྲུབ་དཔོན་འབྱོར་འཕེལ་རིན་པོ་ཆེ། དེའི་གཡོན་དུ་རྒྱལ་པོ་རིན་པོ་ཆེ། ཕྱག་མཛོད་ཚུལ་དབང་། གཟིམ་འགག་དཀོན་མཆོག
Drikung Kyabgon Rinpoche, Ontul Rinpoche, Drupon Jorphel Rinpoche, Gyalpo Rinpoche, Lama Tsulwang and Lama Konchok.

20. Searching for Land to Establish Jangchubling

Although many years had passed since his arrival in India, His Holiness Kyabgon Rinpoche had yet to establish a permanent seat. Rinpoche made the suggestion that he search for land near Rajpur, to which His Holiness agreed. In the city of Dehradun, there was a land owner, named Naren, who was selling his property, so Rinpoche arranged a meeting to discuss the price. To ensure there were no issues with the property, Rinpoche researched everything thoroughly and found it to be suitable. They settled on an amount of three thousand and three hundred rupees per acre. Rinpoche, however, had some concerns about how cheap Naren was willing to sell the land for, doubting the owner would go through with the sale. He thought it would be a good idea to sign a pre-purchase agreement and sought out Namgyal Wangdu, the leader of the Tibetan settlement of Dekyiling, to act as a witness.

To acquire the funds to purchase the property, Rinpoche had to travel back to Dharamshala to borrow money from the Tibetan government-in-exile. After the financial arrangements were made, they signed the sales contract according to local rules and regulations. The land for Jangchubling Monastery was purchased under the Drikung Kagyu Society.

21 བྱང་གླིང་དཔེ་མཛོད་དུ་དཔེ་ཚོགས་འཚོལ་བསྡུས།

༡༩༨༤ ཟླ་བ ༡ པོའི་ཚེས ༡༦ ལ་ལྡི་ལིར་ཕེབས། བོད་ཀྱི་པར་ཁང་ཁག་ལ་འབྲེལ་གཏུག་གིས་དཔེ་ཆ་བཙལ་བསྒྲུབས་གནང་། སྔ་རྗེས་སྡོམ་པས་པོད་༤༠༠་ལྷག་བྱུང་། དཔེ་ཆ་བཙལ་བསྒྲུབས་ཆེད་བོད་ཀྱི་དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་ལས་བྱ་འབྲོང་ཚ་བཀྲ་ཤིས་ཚེ་རིང་ལ་དེའི་སྐོར་རྒྱུས་མངའ་བཞིན་རོགས་པ་ཞུས་པར། ཁོང་ནས་བསྟན་དོན་ལ་ལྷག་བསམ་ཆེ་བཞེས་ཐོག་གོང་སེང་དང་བསྟུན་རོགས་པ་གནང་འདུག དེ་བཞིན་བོད་ཀྱི་ཆོས་རིགས་དཔེ་དེབ་སྐྱར་གསོ་སོགས་ལ་བྱས་རྗེས་ཅན་ལྡི་ལི་ཨ་རི་དཔེ་མཛོད་ཁང་གི་འགན་འཛིན་མཁས་དབང་། འཛིན་སི་མི་ཐི་ནས་དཔེ་ཆ་རིན་མེད་པར་ཕུད་གང་འཚམ་ཐོབ་པ་སོགས། སྐབས་དེའི་ལས་སྡོམ་སྙན་ཞུའི་ནང་འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་རིན་པོ་ཆེ་མཆོག་ལ་གསལ་པོར་ཕུལ་འདུག དེ་རྗེས ༡༩༨༤ ཟླ ༡༠ པའི་ཚེས ༡༤ ཉིན་ས་ཆ་གསར་ཉོས་ཐོག་ཏུ་བཤད་གྲྭ་རྒྱག་རྒྱུ་ཐག་ཆོད་བཀའ་ཁྲོལ་བ་དང་། འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་རྣམ་གཉིས་ས་ཆར་ཕེབས་ཤིང་ཐུགས་སྨོན་གནང་།

Rinpoche and Tashi Tsering

21. Collecting Texts for Jangchubling's Library

Since they were constructing a new monastery, it was important to collect texts to fill the monastery's library. To do so, Rinpoche enlisted the help of Tashi Tsering from the Tibetan Library in Dehradun. Tashi Tsering had great loyalty and faith in the Dharma and put great effort into helping Rinpoche on his days off. On January 16th, 1984, Rinpoche departed for New Delhi. With Tashi Tsering's help, he contacted Tibetan print shops in the area and selected a total of four hundred volumes of Tibetan Buddhist texts as well as historical works to purchase and bring back to Dehradun. Gene Smith, the manager of the American Library of New Delhi, was grateful to Rinpoche for helping to revive Tibetan Buddhism and culture and offered many first editions to include in the new monastery's library. Rinpoche logged everything he did on his trip and delivered a clear, detailed report to His Holiness upon his return to Dehradun.

On October 14th of that same year, Rinpoche was authorized by His Holiness Kyabgon Trinley Lhundrup to begin construction of Jangchubling in Dehradun. Both Drikung Kyabgon Rinpoches were present to offer their blessings and prayers.

Rinpoche and Gene Smith

22 འབྲི་གུང་ལམ་མཆེན་པའི་བཀའ་ཡིག

22. Drikung Lamchenpa

༡༩༨༦ ཟླ་བ ༡༠ པའི་ཚེས ༣ འཁོད་པའི་བཀའ་ཡིག་ཐུག་སྐྱབ་རྫོང་གསལ་ལྟར། འབྲི་གུང་ལམ་མཆེན་པའི་མཚན་གནས་གནང་།

On October 3rd, 1986, Drikung Kyabgon Thinley Lhundrup presented Rinpoche with a letter bestowing on him the title, Drikung Lamchenpa.

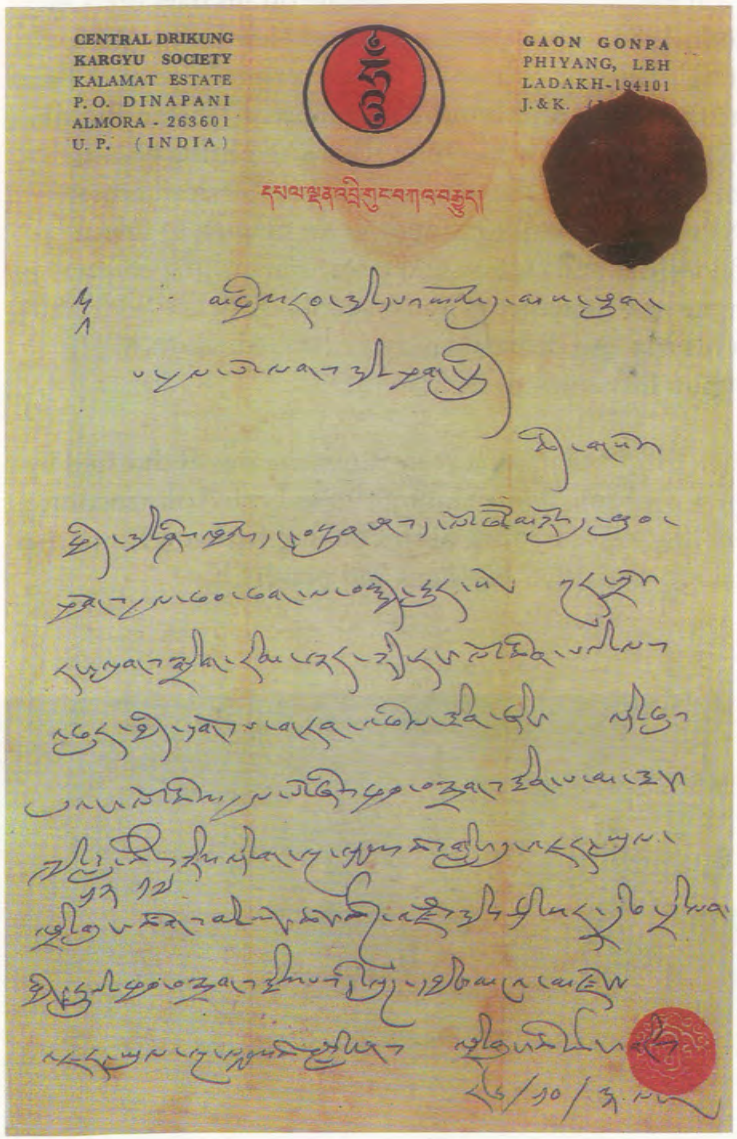
CENTRAL DRIKUNG
KARGYU SOCIETY
KALAMAT ESTATE
P.O. DINAPANI
ALMORA - 263601
U. P. (INDIA)

GAON GONPA
PHIYANG, LEH
LADAKH-194101
J.&K.

To:

The erudite in fields of learning; Gyalpo La,

Considering your knowledge and capability, you are to accompany me during this visit to the west. As per our tradition, it has been decided that you will be taking the responsibility of Lamchen and an announcement, to this effect, has been made here as well. Kindly keep in mind that on December 17, 1986, representatives from all the Drikung Dharma Centers in Germany will be gathering here at Ngaden Choling to exchange question and answers with you.

From,

Drikung Ngaden Choling

Germany

Drikung Chetsang (Seal)

October 3, 1986

23 སྐྱབས་མགོན་མཆོག་ཞེངས་དང་པོ་ཕྱི་རྒྱལ་དུ་ཚོས་སྒོགས་ཀྱི་མཛད་འཕྲིན་བསྐྱངས་པ།

དེ་ནས་འདི་ཀུང་ཛསྐྱབས་མགོན་མཆོག་ཞེངས་དང་པོ་ཕྱི་རྒྱལ་དུ་མཛད་འཕྲིན་བསྐྱངས་སྐབས། ཡོ་རོབ་དང་། ཨ་རི། ཨེ་ཤ་ཡའི་སོགས་ལ་ཞབས་ཞུར་བཅར། ཨ་རི་ནས་ཞེ་ཚན་དུ་བུ་མང་ལྷོ་སྐྱལ་སྐྱིད་འབབ་ཡང་སྲིད་དོས་འཛིན་གནང་བར་ན་བཟའ་མཚན་གསོལ་ཆེད་ཞེབས་དགོས་བཀའ་བསྩལ་གནང་། སྐབས་དེར་ཞེ་ཚན་བོད་སོག་ལས་ཁུང་དང་མ་འབྲེལ་བར་ཕྱི་སྲིད་ལས་ཁུངས་སུ་ཡུལ་སྐོར་སྤྲོ་འཕྲུམས་ཀྱི་ལག་འཁྱེར་ཞུས་ཤེན་ཐོག་ནས་ཞེབས། (སྐབས་དེར་ཞེ་ཚན་བོད་སོག་ལས་ཁུངས་དང་། བཅོན་བྱོལ་བོད་གཞུང་བར་ཀྱི་ཆབ་སྲིད་ཀྱི་ལྟ་བ་མི་མཐུན་པའི་རྟེན་འབྲེང་ཡོད་མཆན།) དེ་རྗེས་ཧོང་ཀོང་དུ་འབྱི་ཀུང་ཛསྐྱབས་མགོན་མཆོག་མཇལ་འཛོམས་དང་། དེ་ནས་སིང་སྒ་པུར་དང་མ་ལེ་ཤེ་ཡ་བཅས་ལ་ཞེབས་གྲུབ་ནས་རྒྱ་གར་བྱང་ཆུབ་གླིང་དུ་ཞེབས་འབྱོར་གནང་།

23. His Holiness Kyabgon Rinpoche's First Worldwide Dharma Tour

At this time, Rinpoche accompanied His Holiness on trips to Germany and America. From America, Rinpoche was sent to Taiwan to conduct the enthronement ceremony for the young tulku of Bhumang Rinpoche. To avoid political complications, Rinpoche received a visa directly from the Taiwanese Consulate without contacting the Tibetan and Mongolian Affairs Commission. Rinpoche then met His Holiness in Hong Kong and departed for Singapore and Malaysia on a Dharma tour. They returned to Jangchubling upon the tour's conclusion.

Rinpoche, left, with Drikung Kyabgon Thinley Lhundrup in Germany

24 སྐྱབས་མགོན་མཆོག་གི་སྐུ་ཚབ་དང་འབྲེལ་བོད་དུ་ཕེབས་སྐོར།

༡༩༨༧ ལོ་ཟླ ༧ པའི་ཚེས ༡༧ བོད་དུ་འབྲི་དགོན་ཁག་ལ་འཚམས་འདྲི་ཆེད་དུ་མི་འགྲོ་དགོས་གལ་ལ། རིན་པོ་ཆེ་ཁོང་ཉིད་ཕེབས་ན་འགྲིག་ཚུལ་༧སྐྱབས་མགོན་མཆོག་ལ་ཞུས། ལམ་གྲོན་ཆེད་ཧིན་སྒོར་ཆིག་ཁྲི་སྔ་གཡར་ཞུས་ཤིང་རྗེས་སུ་རྩིས་གཙང་ཕྱིར་འབུལ་ཞུས། མདོར་ན་བལ་ཡུལ་ནས་ཕེབས་ཏེ་དབུས་གཙང་ཁུལ་འབྲི་གུང་གདན་ས་ཐེལ་དུ་གྲུབ་དབང་དཔལ་ཆུང་རིན་པོ་ཆེ་ཆེད་མཇལ་ཐོག འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་མཆོག་གི་བཀའ་ཡིག་སྙན་འབུལ་དང་འབྲེལ་གདམས་པའི་སྐོར་བཀའ་གནད་ཞུས་བསྩལ་སོགས་དང་། འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་དཀོན་མཆོག་བསྟན་འཛིན་ཆོས་ཀྱི་སྣང་བ། ཨ་མགོན་རིན་པོ་ཆེ། ནུབ་པ་རིན་པོ་ཆེ་སོགས་མཇལ་ཞུས་དང་། དེ་ནས་ནགས་ཤོད་ཁུལ་གྱི་འབྲི་དགོན་ཁག་ལ་འཚམས་འདྲིའི་གནས་འབྲེལ་བཏང་།

དེ་ནས་བྱང་ལམ་རྒྱུད་སྒ་སྐྱེ་རྒུ་མདོར་འབྱོར། སྒ་ཁོག་དགོན་ཁག་ལ་ཕེབས་ཤིང་། འགའ་ཤས་ལ་ཕེབས་བསྐྱོད་བདེ་མིན་རྐྱེན་པས་ཡིག་འབྲེལ་གནང་། དེ་རྗེས་ནང་ཆེན་དུ་འབྲི་དགོན་ཁག་ལ་འཚམས་འདྲི་དང་ཆོས་འབྲེལ་གནང་། ༧སྐྱབས་རྗེ་མགར་ཆེན་རིན་པོ་ཆེ་མཆོག་དང་། ལྷོ་འབྲོང་སྤྲུལ་བསྟན་འཛིན་ཉི་མ་རིན་པོ་ཆེ། མགར་མི་འགྱུར་རིན་པོ་ཆེ། མགར་རྣམ་རོལ་རིན་པོ་ཆེ་རྣམས་ཀྱིས་དབུས་བླ་གྲྭ་ཡོངས་ལ་འཇམ་དཔལ་གཤིན་རྗེའི་དབང་ཆེན་བདུད་དཔུང་ཟིལ་གནོན་འབུལ་དགོས་ཕེབས་པར། བཀའ་གསུང་ཕྱིར་ལྡོག་མ་

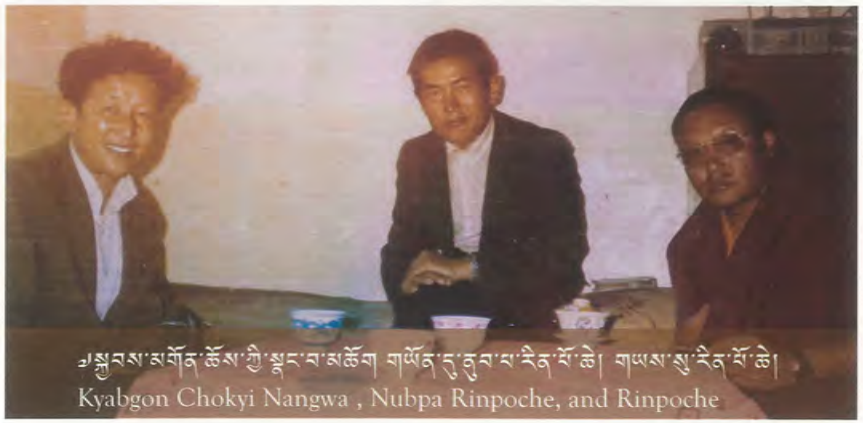

༧སྐྱབས་མགོན་ཆོས་ཀྱི་སྣང་བ་མཆོག གཡོན་དུ་ནུབ་པ་རིན་པོ་ཆེ། གཡས་སུ་རིན་པོ་ཆེ།
Kyabgon Chokyi Nangwa , Nubpa Rinpoche, and Rinpoche

24. His Holiness' Kyabgon Rinpoche's Representative in Tibet

Many years had passed since there was any contact with the Drikung Kagyu monasteries in Tibet. It was important to send a representative to assess the situation and provide any needed support. After discussing the matter, His Holiness authorized Rinpoche as his representative. Borrowing ten thousand rupees for travel expenses, which he later repaid, Rinpoche departed for Tibet on July 17, 1987.

After arriving in Lhasa from Kathmandu, Rinpoche then traveled to the monastery of Drikung Thil. He paid homage to Drubwang Palchung Rinpoche, sharing letters and a message from His Holiness before requesting pith instructions. Rinpoche also visited His Holiness Drikung Kyabgon Chökyi Nangwa Rinpoche, Angön Rinpoche, and Nubpa Rinpoche. Afterwards, he traveled to the Nakchu and Yushu regions where he visited many monasteries and dispatched letters to those he could not travel to personally.

རིན་པོ་ཆེ་དང་ཨ་མགོན་རིན་པོ་ཆེ་མཆོག Rinpoche and Agon Rinpoche

ཞོང་བར་ཐུལ་ཞིང་གཤེན་རྡེའི་རྒྱ་གསང་མཚམས་སྦྱོང་གནང་རྒྱུའི་ཞལ་བཞེས་གནང་། འཇམ་དཔལ་གཤེན་རྡེའི་སྐྱབ་པ་ཚུགས་ཤིང་དབྱངས་དང་ཐུགལེན་མཐོང་རྒྱུན་གང་ཤེས་ཞུས། ཟེན་ཐོ་དགོས་མེབས་བཞིན་གང་དེས་མཇོགས་བྱེས་བྱས་ནས་བཞག དེ་ནས་རང་དགོན་གཱཎའཀ་ཤིས་དགོན་བར་འབྱོར་བས་གྲྭ་ཚན་འགའ་ཤས་བསྡུད་འདུག་ས་མེག་ཆུ་གཏོང་གི་འདུག དེར་འབྲི་ཐུགས་ཆེ་འཛིགས་དབང་ཐུང་དང་ཚོ་གཞི་ཡས་རིམ་ཐུག་བཅས་བྱ་གཞོན་འགའ་ལ་བསློབས་གནང།

His Eminence Garchen Konchok Gyaltsen and Rinpoche

Arriving in Nangchen, Rinpoche traveled to many of the monasteries and exchanged teachings with the other lamas. He met with His Eminence Garchen Konchok Gyaltsen Rinpoche, Drongtrul Rinpoche, Mingyur Rinpoche, and Namdrol Rinpoche, among others. He was requested to give a Yamantaka empowerment, which he did not decline. Rinpoche gave the empowerment to the assembly of lamas and monks, who made received the commitment to enter closed retreat. They performed a Yamantaka Drubchen and he was later requested to give instructions on the traditional ritual system and melodies. Rinpoche taught, recorded, and transcribed many of these details.

When Rinpoche arrived at his own monastery of Ka Tashi Gön, several of the old monks approached him with tears in their eyes. He gave some of the young monks the Buddha Akshobya empowerment and transmissions and taught the entire ritual system including mudras, melodies, method of practice and so on according to the Drikung Kagyu tradition. Rinpoche also sent representatives to bring a young tulku named Trinley Dondul to Ka Tashi Gön, where Rinpoche could perform the enthronement ceremony for the young lama. His Holiness had previously recognized him as the reincarnation of Gyaton Chögye Trinley Kunchab of Kham Da Gön.

འབྲི་གུང་༡སྐྱབས་མགོན་འཕྲིན་ལས་ལྷུན་གྲུབ་དཔལ་བཟང་པོས་ལུང་འཛིན་གནང་བ། ཁམས་ཟླ་དགོན་གྱི་རྒྱ་སྟོན་ཆོས་རྗེའི་སྐུའི་ཕྲེང་བ་འཛིན་པ་འཕྲིན་ལས་ཀུན་ཁྱབ་ཀྱི་ཡང་སྲིད་འཕྲིན་ལས་བདུད་འདུལ། གདན་ཞུའི་ཆེད་མི་མངག་གཏོང་གནང་། ཀཿབཀྲ་ཤིས་དགོན་དུ་གདན་འདྲེན་ཞུས་ཏེ་ཁྲི་གསོལ་གནང་།

ཡེལ་པ་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་ཆོས་སྡེ་བྱང་རྟ་རྣ་དགོན་པར་གནས་མཇལ་དང་འབྲེལ་གྲུབ་ཐོབ་ལྕགས་ཟམ་ལུགས་ཀྱི་ཚེ་དབང་དགོས་འདུན་བཞིན་གནང་། སྒྲུབ་ཁང་ཁག་གཉིས་ལ་ལྔ་ལྡན་རྡོ་རྗེའི་ཚིག་ཀང་མགྱོགས་ཁྲིད་གནང་། འབའ་རོམ་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་ཚངས་གསར་དགོན་གྱི་༡སྐྱབས་རྗེ་བློ་གྲོས་རིན་ཆེན་མཇལ་ཕན་ཚུན་དབང་ཆོས་ཀྱི་འབྲེལ་བ་གནང་། ཀརྨ་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་ཆོས་སྡེ་མགོན་པོ་དགོན་པར་སྤྲུལ་སྐུ་མཁྱེན་རྒྱམ་སྐུ་གདུང་ལ་རབ་གནས་དགོས་ཕེབས་བཞིན་གནང་།

Rinpoche visited Yelpa Kagyu monastery, Tana Gön, and gave yogi Jiazampa's Amitayus empowerment. Two retreat centers requested he teach the Fivefold Path of Mahamudra, so Rinpoche offered a brief explanation. He visited Barom Kagyu Tsangsar Monastery and met Lodrö Rinchen Rinpoche, with whom he exchanged Dharma teachings. He also visited the Karma Kagyu monastery of Gonpo Gön and consecrated the stupa of their master who had recently passed away.

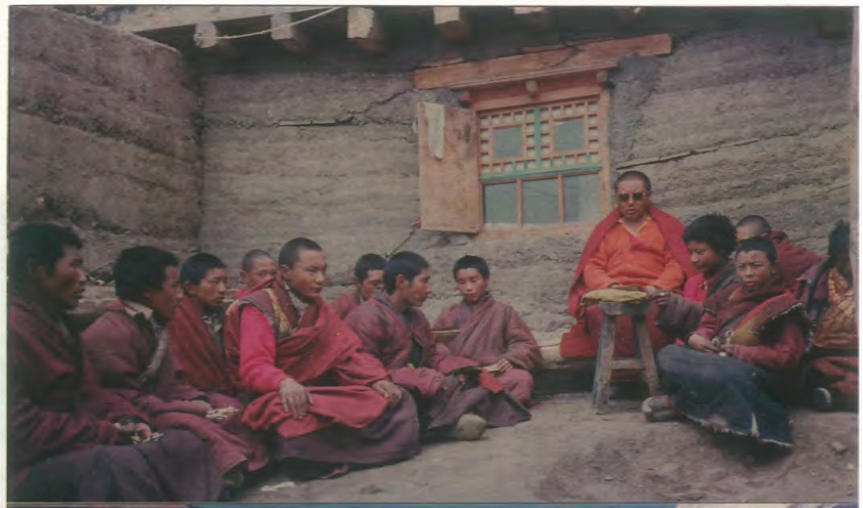

༡༩༨༨ ལོ་ཟླ ༥ པའི་ཚེས་ ༡༡ ཉིན་ལྷོ་ནུས་ལྡན་རྡོ་རྗེའི་གདན་ས་ལུང་དཀར་ཐུབ་བསྟན་བཤད་སྒྲུབ་གླིང་དུ་ཕེབས། སྔ་རྗེས་བསྡོམ་པས་ཐུགས་སྒྲུབ་དང་། ཕུར་སྒྲུབ། བཀའ་འདུས་བདེ་ཆེན་སྙིང་པོ་དང་། ཉང་གཏེར་བཀའ་བརྒྱད་ཁྲོ་རོལ་ཐོག་མར་ཚུགས་ནས་སྐབས་དེར་དབུ་མཛད་དགོས་འདུན་བཞིན་གནང་། བཀའ་བརྒྱད་ཀྱི་གར་འཆམ་ཐོག་མར་ཚུགས། དེ་བཞིན་དགོངས་འདུས་ཚོགས་གར་ཆེན་མོ་དང་མཆོད་གར་བཅས་པར་དག་ཐེར་དང་དབྱངས་རོལ་ཕྱག་ལེན་རྣམས་དོགས་འདྲི་བྱུང་བ་རྣམས་ལ་ཞལ་ཁྲིད་གང་ངེས་གནང་། ལྷག་པར་དབུ་མཛད་འབྲུག་སེང་ཉིན་ལྟར་རིན་པོ་ཆེའི་སྐུ་མདུན་བཅར་སྟེ་སྒྲ་འཇུག་འཁོར་ཐག་བསྣམས་ནས་ཆོ་གའི་ཕྱག་ལེན་དབྱངས་རོལ་སོགས་འདྲི་བརྩད་ཇི་བྱུང་ལ་ངལ་བ་དང་དུ་བླང་། ལྷོ་འབྲོང་སྤྲུལ་བསྟན་འཛིན་ཉི་མ་རིན་པོ་ཆེ་མཆོག་ལ་ཕྱག་རྫོགས་ཀྱི་ཁྲིད་དང་འབྲི་གུང་ཆོས་རྒྱལ་རིན་ཆེན་ཕུན་ཚོགས་ཀྱི་ཟབ་གཏེར་ཡིད་བཞིན་ནོར་མཆོག་དང་གཤིན་རྗེའི་བསྐྱེད་རྫོགས་སྐོར་ཚང་སྤྲུགས་སུ་ཕུལ། གཅོད་འཇའ་ལུས་ཀུན་འགྲུབ་ཀྱི་དབང་རྒྱུན་ཆད་ཉེར་རྟེན་དེ་དག་འབུལ་དགོས་ཕེབས་པར་བཞིན་ཕུལ་བ་མ་ཟད་ལྷོ་ལུགས་ཀྱི་གཅོད་ཀྱི་འདེབས་དབྱངས་དང་ལུང་བཅས་ཕུལ། ཀརྨ་བཀའ་བརྒྱུད་དགོན་པ་རི་བ་སྟོད་སྨད་བར་གསུམ་དང་། རྒེའུ་རྣ་དགོན་བཅས་ལ་འཚམས་འདྲི་དང་ཆོས་འབྲེལ་གནང་།

On May 11, 1988, Rinpoche arrived at Lungkar Monastery. They requested he act as chant master for Kabgye and Vajrakilaya drubchens. He helped revive the traditional Kabgye lama dances and when he was asked about the traditional dance, melodies and so forth for the Lama Gongdü tsok puja, he answered to the best of his memory. The chant master, Druksang, in particular, frequently asked questions about the traditional melodies, many of which were recorded on tape. No matter how busy or tired he was, Rinpoche would ignore his own trouble and provide whatever was requested of him. He gave teachings to Lho Drongtrul Tenzin Nyima Rinpoche on Mahamudra and Dzogpachenpo as well as Rinchen Phuntsok's profound terma, Yeshe Norchök. He taught the generation and completion stages of Yamantaka and also gave the Jalü Kundrup Chöd empowerment and melodies which were close to disappearing. Rinpoche then visited and gave teachings at the Karma Kagyu monasteries of Gena Gön, Repa Töma Gön, Repa Meme Gön, and Repa Barme Gön.

ལྷོ་ལུང་དཀར་དགོན། Lho Lunkgar Gön

1988

རི་པ་སྟོད་མ་དགོན Repa Töma Gön

རྒྱང་གྲགས་དགོན། Gyangdag Gönpa
credit: Jan Reurink

25 སྟོད་གངས་རི་ལ་ཕེབས་སྐབས།

༡༩༨༨ ལོ་ཟླ ༧ པའི་ཚེས ༡༤ ལྷ་སར་འབྱོར་རྗེས་འབྲི་གུང་གདན་ས་ཐེལ་ལ་ཡང་སྐྱར་གནས་མཇལ་དུ་ཕེབས། དེ་ནས་སྟོད་གངས་རི་ཏི་སེ་ལ་གནས་སྐོར་དང་སྦྲགས། ཟླ་༩ ཚེས ༦ ཉིན་འབྲི་དགོན་རྒྱང་གྲགས་དགོན་པར་ཕེབས། རྟེན་ལ་རབ་གནས་དང་འབྲི་གསོལ་རྒྱས་པ་བཏང་། གསེར་ལུང་སྒྲུབ་སྡེ་བཙུགས་འདུག་པར་དེར་སྒྲུབ་གྲྭ་རྣམས་ལ་ཕྱག་ཆེན་ཆོས་དྲུག་གི་ཉམས་བཞེས་ལྷོད་མེད་དགོས་ལུགས་སོགས་ནན་བསྐུལ་གནང། དེ་རྗེས་སྤུ་ཧྲང་དགུང་འཕུར་དགོན་པར་ཕེབས། གྲྭ་ཆུང་གཉིས་ཀྱིས་བསྐང་གསོའི་ལུང་དང་འདོན་ལུགས་སོགས་དགོས་འདུན་བཞིན་གནང་།
ཟླ་བ ༩ ཚེས ༢༨ ཉིན་མ་ཕམ་གཡུ་མཚོ་དང་གསེར་ལུང་དགོན་དུ་ཕེབས། དེར་དབང་དང་རབ་གནས་གནང་།
ཟླ་བ ༡༠ ཚེས ༤ ཉིན་སླེ་མེའི་ཡུལ་དགོན་གྱིས་རྟ་ཁལ་བསུ་བ་བྱུང་བ་བཞིན་སླེ་མེའི་དགོན་ཁག་གསུམ་ལ་དབང་བཀའ་དང་། ཨ་ཕྱིའི་བསྐང་མདོས་སོགས་ལེགས་པར་གྲུབ་ནས། དེ་རྗེས་ཟླ ༡༠ ཚེས ༢༢ ཉིན་བལ་ཡུལ་རྒྱ་སར་ཕེབས། དེ་འཕྲལ་བྱེས་ཀྱི་གདན་ས་རྒྱ་གར་བྱང་ཆུབ་གླིང་དུ་གེགས་མེད་ཕེབས་གྲུབ་པ་དང་འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་རིན་པོ་ཆེ་མཇལ། བོད་དུ་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་དགོན་ཁག་ལ་འཚམས་འདྲི་གནང་བའི་སྙན་ཐོ་དང་། དེ་བཞིན་ཕ་ཡུལ་ནང་ཆེན་ནས་ཆེད་མངགས་བརྡུང་བའི་མཆོད་ཆས་རྣམས་༧སྐྱབས་མགོན་མཆོག་ལ་འབུལ་ལམ་ཞུས་པས། མི་རེ་རེ་ཡིས་བསྟན་པའི་ཞབས་ཞུས་འདི་ལྟ་བུ་བསྒྲུབས་ཡོང་བ་ཡིན་ན། ངའི་ལྷག་པའི་བསམ་པ་ཤུགས་ཆེ་རུ་འགྲོ་གི་འདུག་ཅེས་ཐུགས་མཉེས་པ་ཆེན་པོས་བཀའ་བསྩལ་འདུག

25. Rinpoche Visits Mount Kailash

On July 14, 1988, he returned to Lhasa and again traveled to Drikung Thil monastery. From Drikung Thil he went on pilgrimage to Mount Kailash. On September 6th he visited the Drikung monastery, Gyangdag Gönpa, which was established in 1217, and performed pujas of the Drikung Dharma protectors. Near the monastery was a retreat center called Serlong Drubde, where the retreatants were practicing the Six Yogas of Naropa and the Fivefold Path of Mahamudra. Rinpoche visited and encouraged the retreatants to remain diligent with their practice. At the request of two young lamas at Purang Gonpor monastery, Rinpoche gave the complete transmission of the ritual text of the Drikung Kagyu protectors.

On September 28th, Rinpoche arrived at the sacred lake of Mapham Yumtso then continued to the nearby monastery of Serlong, where he gave empowerments and blessings. Around this time, a company of people from Lime monastery arrived with yaks and horses to bring him to Lime. When he arrived on October 4th, Rinpoche visited three monasteries, where he gave empowerments and performed Achi pujas. On October 22nd Rinpoche arrived in Kathmandu, Nepal, where he then traveled to his final destination of Jangchubling in Dehradun.

Upon his return, Rinpoche met with His Holiness and reported the situation of the Drikung Kagyu monasteries in Tibet. Rinpoche also offered a complete set of ritual instruments which he special ordered during his travels. His Holiness was very happy to speak with him and said he felt greatly encouraged to see individuals like Lamchen Rinpoche who serve and benefit the Drikung Kagyu Lineage.

རིན་པོ་ཆེ་དང་། གངས་རིའི་རྡོར་འཛིན་དབང་ཐང་རྡོ་རྗེ། Rinpoche and Gangri Dorzin Wangthang Dorje.

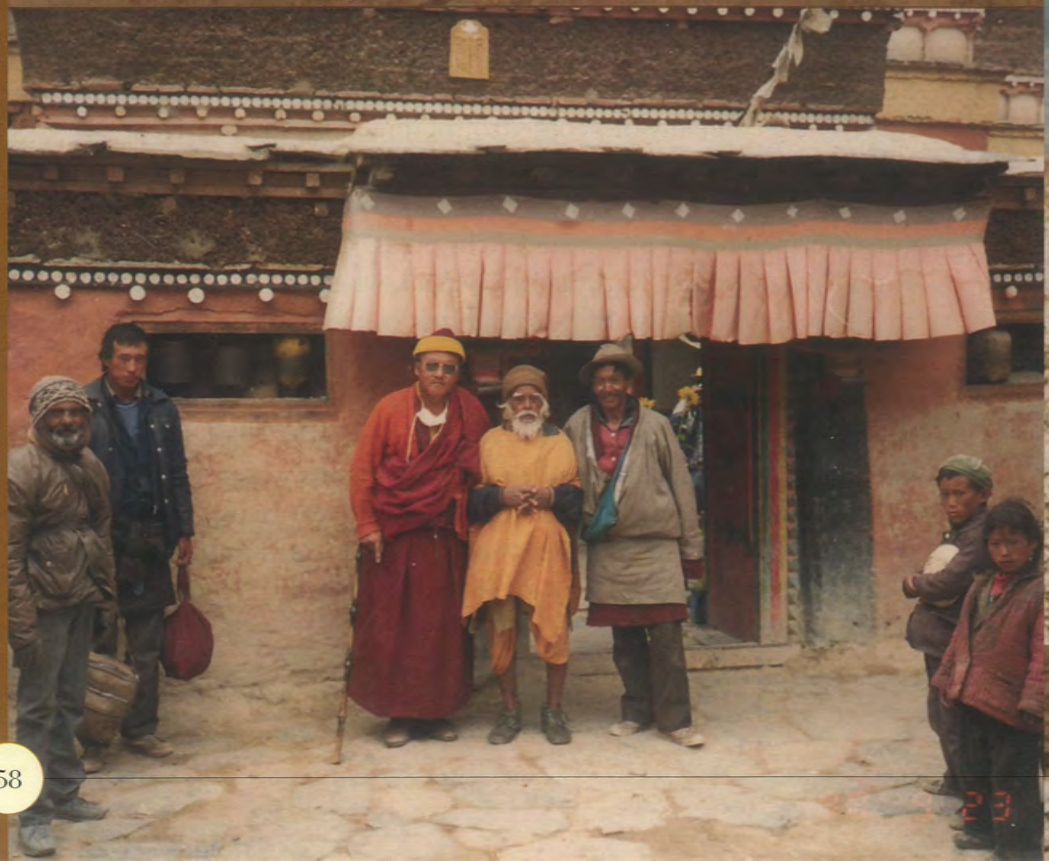

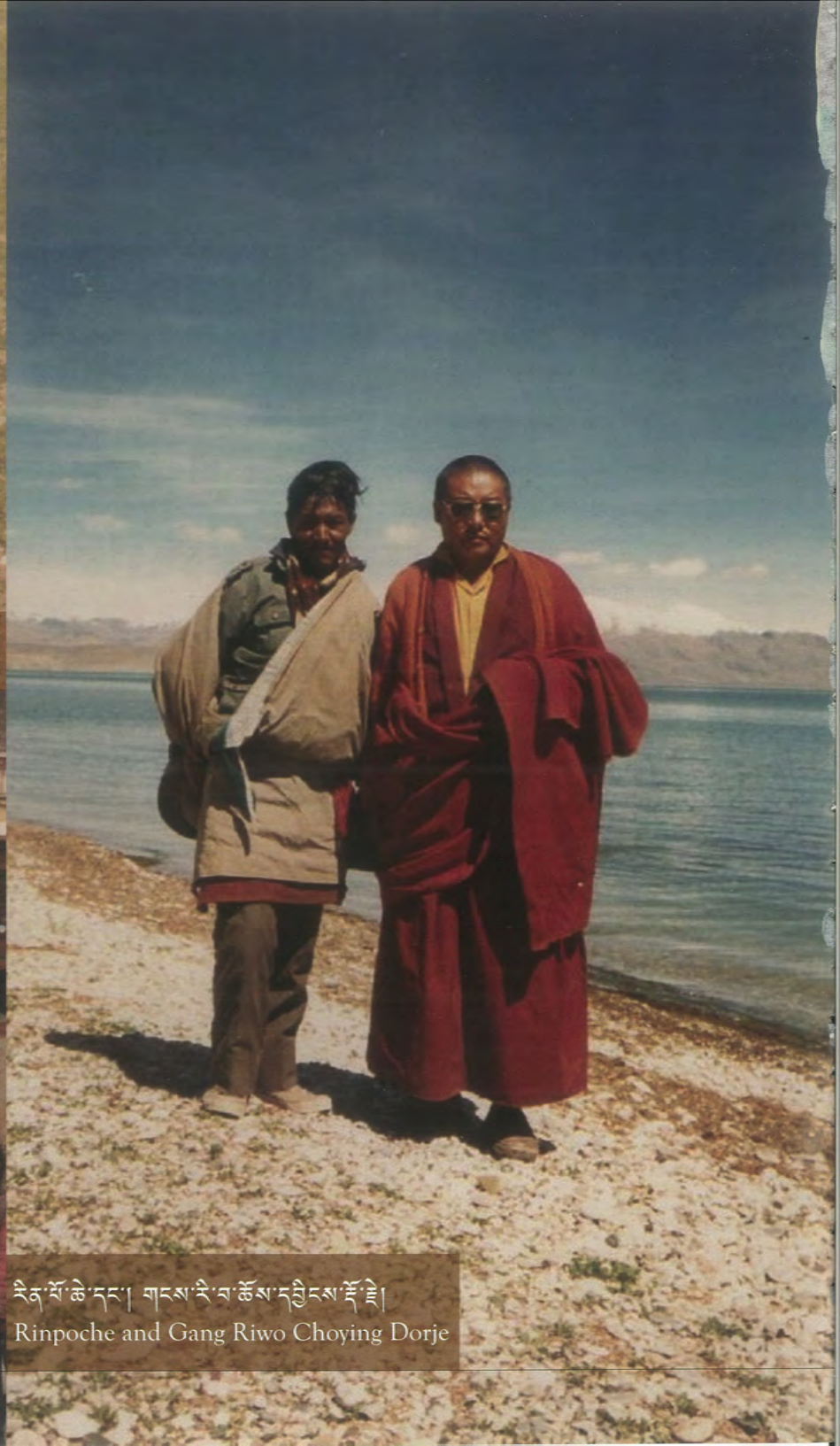

རིན་པོ་ཆེ་དང་། གངས་རི་ད་ཆོས་དཔྱིད་རྡོ་རྗེ།
Rinpoche and Gang Riwo Choying Dorje

1988

26 སྐྱབས་མགོན་མཆོག་གི་སྐུ་ཚབ་ཆེད་ཐེ་ཕན་དུ་ཕེབས་སྐབས།

༡༩༨༩ ལོར་འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་རྡོ་རྗེ་འཆང་ཆེན་པོ་མཆོག་གི་སྐུ་ཚབ་ཆེད་ཐེ་ཕན་དུ་བཏང་གནང་། འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་གཞུང་འབྲེལ་གྱི་ཕྱག་ལས་ལོ་བདུན་ལ་བསྐྱངས། འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་ཚོགས་པ་ཐེ་ཕན་གཞུང་ལ་དེབ་སྐྱེལ་གནང་། ༡༩༩༡ ལོར་ཟླ་༡༢ པའི་ཚེས ༩ ཉིན་ཐེ་ཕན་མདོ་སྔགས་ཆོས་གླིང་སྒོ་འབྱེད་དུ་འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་དཀོན་མཆོག་བསྟན་འཛིན་ཀུན་བཟང་ཕྲིན་ལས་ལྷུན་འགྲུབ་དཔལ་བཟང་པོ་མཆོག་གདན་འདྲེན་ཐོག ཡང་ཟབ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་རྡུལ་མཚོན་ལ་བརྟེན་པའི་དབང་ཆེན་སོགས་ཆོས་ཕྱོགས་ཀྱི་མཛད་སྒོ་གང་ཆེ་ཚུགས། དེ་འཕྲལ་ཐེ་བོད་ནང་པའི་ཆོས་ཀྱི་མཛད་སྒོའི་ཐོག་ནས་ཆོས་ཚོགས་སྒོ་འབྱེད་གནང་། དེ་རྗེས་ཆོས་ཚོགས་ཀྱི་ཁང་པ་གསར་ཉོས་སོགས་ཀྱི་དཀའ་ངལ་ཁུལ་འདེགས་གང་ཐུབ་གནང་།

26. His Holiness Drikung Kyabgon Rinpoche's Representative in Taiwan

In 1989, His Holiness Drikung Kyabgon Rinpoche designated Rinpoche as the first representative of the Drikung Kagyu in Taiwan. On December 9, 1991, he registered a Drikung Kagyu Dharma center and invited His Holiness to attend the opening ceremony. Before the ceremony His Holiness gave the Yangzab Dzogpachenpo Shitro Mandala empowerments, transmissions, and teachings. Members of both Tibetan Buddhism and Taiwanese Buddhism were in attendance and the center was named Do Nga Chöling, "Dharma Place of Sutrayana and Tantrayana".

At this time, the physical building had yet to be purchased and there were many hardships as Rinpoche worked to gather the necessary funds and resources. Without regard for his own wellbeing, Rinpoche took on the responsibility and did his best to fulfill whatever needed to be done.

ཐེ་ཞན་ཆོས་ཚོགས་ཀྱི་མཛད་སྒོ། Rinpoche and Taiwanese government official

That same year, Rinpoche returned to Jangchubling for the first time since his relocation to Taiwan. He offered a mandala to His Holiness and made various offerings to the monks. In addition, Rinpoche gave a lecture to the students concerning methods to preserve the Drikung Kagyu Lineage. Jangchubling served as the main center where he offered his body, speech and mind, and every year Rinpoche made one hundred thousand Tsok offerings. His Holiness Kyabgon Rinpoche had once joked that Rinpoche's only problem was his exceptional dedication to the Drikung Lineage.

On March 15, 1992 an event was held in cooperation with the Buddhist Association of the Republic of China. Tibetan Buddhism and Taiwanese Buddhism had yet to develop a close relationship, and this event marked their first official meeting.

On April 9th, 1993, Rinpoche visited a Taiwanese prison and gave Dharma teachings and advice to the inmates.

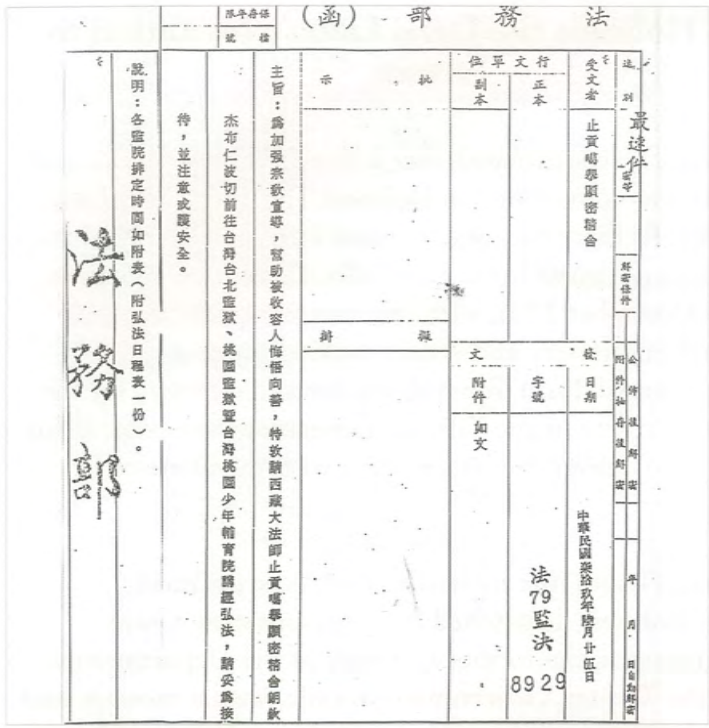

法務部（函）

保存年限
檔號

速別 最速件
密等
解密條件
公佈後解密
附件拆存後解密
年 月 日自動解密

受文者 止貢噶舉願密精舍

行文單位
正本
副本

批示
擬辦

發文
日期 中華民國柒拾玖年陸月廿伍日
字號 法79監決 8929
附件 如文

主旨：為加強宗教宣導，幫助被收容人悔悟向善，特敦請西藏大法師止貢噶舉願密精舍朗欽杰布仁波切前往台灣台北監獄、桃園監獄暨台灣桃園少年輔育院講經弘法，請妥為接待，並注意戒護安全。

說明：各監院排定時間如附表（附弘法日程表一份）。

法務部

Ministry of Justice (Official Letter)

Level of Urgency: High Priority

Confidentiality Class & Release Condition: released upon issued & attachment archived

Addressee: Drikung Kagyu Buddhist Association

Date: June 25, 79th year of the Republic of China

Issue Number: FA79JANJUE8929

Attachment: As stated

Subject: By promoting religious thought in order to help inmates regret the faults committed and help them get back to normal life, we've made special request to the eminent Tibetan Buddhist master Lamchen Gyalpo Rinpoche of Drikung Kagyu Buddhist Association to deliver speeches to the Taipei Prison of Taiwan, the Prison in Taoyuan City, Taiwan, and The Juvenile Correction Center of Taoyuan. Please pay attention to safety measures and arrange for proper reception.

Explanation: Schedule of event dates of individual correctional facilities as attached

Ministry of Justice (SEAL)

27 ཇོར་ས་མཆོག་མཆེ་ཁན་དུ་གདན་ཞུས་སྐབས།

27. His Holiness the Dalai Lama's Invitation to Taiwan

༡༩༩༣ ལོར་རྡེ་ཉིད་ནས་སྤྱ་ཁྲིད་བའི་ཆེ་ཁན་དགོན་ཁག་བརྒྱ་ལྔ་དང་། ཆོས་ཚོགས་ཁག་བཅས་བས་ཇོར་ས་ཇམྦྷལས་མགོན་ཆེན་པོ་རྒྱལ་བ་སྐུ་ཟེང་བཅུ་བཞི་པ་མཆོག་གདན་ཞུ་བ་རྒྱུ་སྐོར་ཐོས་མཐུན་གནང་། སྐབས་དེར་རྡེ་ཉིད་ལག་འཁེར་རྒྱུ་མིན་བས་ཞེབས་བདེ་མ་བྱུང་གི་ཡིས།

In 1993, Rinpoche coordinated over a hundred monasteries and centers to send a request for His Holiness The 14th Dalai Lama to visit Taiwan. At that time, due to issues with travel permissions, Rinpoche could not go to India personally. He sent an invitation letter, dated December 13th, with the names, signatures, and stamps of each monastery and center making the request. Rinpoche appointed Tashi Tobgyal, the former secretary for the Department of Home of the Tibetan Government-in-exile, as his representative to deliver the letter, along with members of Do Nga Chöling.

༡༩༩༣ ཟླ་ཟླ ༡༣ ཚེས ༡༦ འཁོད་བའི ཇ ཇོར་ས་མཆོག་ལ་ཟུལ་བའི་སྨན་ཞུ་དང་། རྒྱ་བོད་ཨཱཡུས་དགོན་ཁག་བརྒྱ་ལྔ་དང་ཆོགས་ལ་ཁག་གི་རྟགས་འཁོད་ཀྱིས་སྨན་ཞུ་དང་སྦྱགས། ཞེ་ན་ཏ་ནས་ནང་ས྿ིད་དྲྭ་ཟུར་བཀུ་ཤིས་སྐོལས་རྒྱལ་ལཱགས་ངོས་ཚབ་ཏུ་ཞེབས་རོགས་ཞུས། ཁོང་གི་ལྟན་དུ་ཆོས་ཚོགས་ཀྱི་འཐུས་མི་བཅས་བཞུགས་སྐར་དུ་བཅར། ཇོར་ས་མཆོག་ཆེབས་བསྐྱར་ལ་བྱུབ་ཀྱང་། བཀའ་རྒྱ་དང་སྦྱགས་སྐྱེན་རས་གཟེགས་ཀྱི་སྐུ་དང་། སྐུ་ཚབ་ཏུ་ཆོས་དོན་དྲྭ་ཟུར་སྐྱ་རྡེ་ཁམས་དབུས་རིན་པོ་ཆེ་དང་། དབལ་ས་སྐྱ་ཇོར་ས་བདག་ཆེན་ཐུན་ཚོགས་པོ་བྱང་། རྒྱ་གར་ལྷོ་གཞིས་ཀོ་ལི་སྐར་ནས་མཆོག་སྐྱལ་གནམ་བག་ཡོད་རིན་པོ་ཆེ། དགེ་བཤེས་གྲྭ་འབྲས་ཁྲབ་བསྟན་རྒྱ་མཚོ་མཆོག་བཅས་གཏན་འཛིན་ཞུས་ཐོག་ཆོས་ཀྱི་མཛད་ཆེན་བཅུགས། ཞེ་ཁན་ནང་ཆོས་བརྒྱུད་བཞི་མཉམ་འཛོམས་ཀྱི་མཛད་སྟོའི་ཚེ་རྒྱས་ཐོག་མ་དེ་ཡིན་པ་དང་། སྤྱི་ཀོར་ཇ་གོང་ས་ལྷ་མིའི་རྣམ་འཛིན་ཆེན་པོ་མཆོག་ཞེ་ཁན་དུ་ཞབས་བཞུགས་རྒྱུ་བཞིན་ཡོད་ཅིང་ཐུབ་ཀྱི་ཚེ་ཁྱབ་ཏུ་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞིང་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་དང་། རང་རིགས་ནང་ཁུལ་ཆོགས་པ་གཞན་གྱིས་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་དང་། ཐུབ་མ་ཁག་རྒྱང་བསྐྱལ་ཀྱིས་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་དང་། རང་རིགས་ནང་ཁུལ་ཆོགས་པ་གཞན་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། སྤྱན་ཁོ་མིང་གཏུང་མི་ལ་ཁྱགས་ཡོད་ཆུལ་སོགས། གཞི་མེད་བརྒྱ་བཅོའི་སྐྱོན་བདོག་གིས་སྐྱོན་འདོགས་བསྟད་ཆོལ་ཀྱིས་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། སྤྱན་ཁོ་མིང་གཏུང་མི་ལ་ཁྱགས་ཡོད་ཆུལ་སོགས། གཞི་མེད་བརྒྱ་བཅོའི་སྐྱོན་འདོགས་བསྟད་ཆོལ་ཀྱིས་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། སྤྱན་ཁོ་མིང་གཏུང་མི་ལ་ཁྱགས་ཡོད་ཆུལ་སོགས། གཞི་མེད་བརྒྱ་བཅོའི་སྐྱོན་འདོགས་བསྟད་ཆོལ་ཀྱིས་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། ཁོང་གི་ལྟན་དུ་ཆོས་ཚོགས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ།

In 1993, Rinpoche coordinated over a hundred monasteries and centers to send a request for His Holiness The 14th Dalai Lama to visit Taiwan. At that time, due to issues with travel permissions, Rinpoche could not go to India personally. He sent an invitation letter, dated December 13th, with the names, signatures, and stamps of each monastery and center making the request. Rinpoche appointed Tashi Tobgyal, the former secretary for the Department of Home of the Tibetan Government-in-exile, as his representative to deliver the letter, along with members of Do Nga Chöling.

Due to political issues, the invitation had to be declined, however His Holiness dispatched his representative, Garje Khamtrul Rinpoche, the former secretary of the Department of Religion of the Tibetan Government-in-exile, with a message and statue of Avalokiteshvara. Upon hearing the news, Rinpoche instead decided to organize an event, inviting prominent lamas from the four schools of Tibetan Buddhism including: His Holiness Jigdrel Dagchen Sakya Rinpoche of the Sakya; Karma Kagyu lama, Repa Bhagyo Rinpoche; Garje Khamtrul Rinpoche of the Nyingmapas; and Geshe Lumbum Thubten Gyatso of the Gelug school. This was the first time in Taiwan's history that all four Tibetan Buddhist lineages were represented at a single Dharma event. This auspicious occasion opened the door and set the historical groundwork for His Holiness the Dalai Lama to visit Taiwan in the future.

ཞེ་ཁན་ནང་ཆོས་བརྒྱུད་བཞི་མཉམ་འཛོམས་ཀྱི་མཛད་སྟོའི་ཚེ་རྒྱས་ཐོག་མ་དེ་ཡིན་པ་དང་། སྤྱི་ཀོར་ཇ་གོང་ས་ལྷ་མིའི་རྣམ་འཛིན་ཆེན་པོ་མཆོག་ཞེ་ཁན་དུ་ཞབས་བཞུགས་རྒྱུ་བཞིན་ཡོད་ཅིང་ཐུབ་ཀྱི་ཚེ་ཁྱབ་ཏུ་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞིང་ཐུགས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་དང་། རང་རིགས་ནང་ཁུལ་ཆོགས་པ་གཞན་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། སྤྱན་ཁོ་མིང་གཏུང་མི་ལ་ཁྱགས་ཡོད་ཆུལ་སོགས། གཞི་མེད་བརྒྱ་བཅོའི་སྐྱོན་འདོགས་བསྟད་ཆོལ་ཀྱིས་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། ཁོང་གི་ལྟན་དུ་ཆོས་ཚོགས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ།

ཞེ་ཁན་བོད་སོག་ལས་ཁུངས་ནས་ང་ཚོར་ལྟ་སྟངས་འཛིན་བའི་གསར་ཤོག་ཁག སྐབས་དེའི་རྒྱ་དེབ་ནང་ད་ལྟ་ཡང་གཟེགས་ཆོག་ཡོད་བ་མ་ཟད། ཁོ་བོ་ལ་བོད་དོན་ཀྱི་ལྟ་བ་འཛིན་མཁན་ཆོས་ལུགས་བ་ཞེག་ཡིན་ཚུལ་གསར་ཤོག་ཆེད་བཀོད་དང་འབྲེལ། སློབ་མ་ཁག་རྒྱང་བསྐྱལ་ཀྱིས་ཁྲུངས་མེད་བརྫུན་གཏམ་ཀྱི་ཁྲིམས་གཏུགས་དང་། རང་རིགས་ནང་ཁུལ་ཆོགས་པ་གཞན་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། སྤྱན་ཁོ་མིང་གཏུང་མི་ལ་ཁྱགས་ཡོད་ཆུལ་སོགས། གཞི་མེད་བརྒྱ་བཅོའི་སྐྱོན་འདོགས་བསྟད་ཆོལ་ཀྱིས་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། ཁོང་གི་ལྟན་དུ་ཆོས་ཚོགས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ།

ཞེ་ཁན་བོད་སོག་ལས་ཁུངས་ནས་ང་ཚོར་ལྟ་སྟངས་འཛིན་བའི་གསར་ཤོག་ཁག སྐབས་དེའི་རྒྱ་དེབ་ནང་ད་ལྟ་ཡང་གཟེགས་ཆོག་ཡོད་བ་མ་ཟད། ཁོ་བོ་ལ་བོད་དོན་ཀྱི་ལྟ་བ་འཛིན་མཁན་ཆོས་ལུགས་བ་ཞེག་ཡིན་ཚུལ་གསར་ཤོག་ཆེད་བཀོད་དང་འབྲེལ། སློབ་མ་ཁག་རྒྱང་བསྐྱལ་ཀྱིས་ཁྲུངས་མེད་བརྫུན་གཏམ་ཀྱི་ཁྲིམས་གཏུགས་དང་། རང་རིགས་ནང་ཁུལ་ཆོགས་པ་གཞན་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། སྤྱན་ཁོ་མིང་གཏུང་མི་ལ་ཁྱགས་ཡོད་ཆུལ་སོགས། གཞི་མེད་བརྒྱ་བཅོའི་སྐྱོན་འདོགས་བསྟད་ཆོལ་ཀྱིས་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ། ཁོང་གི་ལྟན་དུ་ཆོས་ཚོགས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་ཁྱབ་ནས་ཀྱི་ཁྱིམས་གཏུགས་ཀྱི་ཐབས་བསྐྱལ་དང་འཛིལ།

སྐབས། མཐོ་བའི་མི་ཡིས་ཐེ་ཚོམ་དང་། བར་བས་འགྲན་སེམས། ཐ་མས་ཐག་དོག་ཡོང་བ་
ནི་འཇིག་རྟེན་ཚོས་ཉིད་ཡིན་གྱིས། ཁོང་ལའང་དེ་རིགས་གནས་ཚུལ་མང་པོ་བྱུང་ཡོད་ན་
ཡང་ཞིབ་ཐུ་རྣས་ཐར་རྒྱས་པའི་ནང་ནས་མཁྱེན་རྒྱུ་དང་།

མདོར་ན་རྗེ་ཉིད་ཀྱི་ཞལ་ནས།

རྗེ་བློ་མའི་བཀའ་དེ་མ་ཚོགས་ནས། །ཁོ་འགའ་ཤས་ཐེ་ཚན་ཡུལ་དུ་བསྡད། །
རྒྱུན་འཁྱེར་གྱི་སྐུབ་ཐབས་འགའ་ཞིག་བསྒྲུབ། །ཚོས་སྟོན་འགྲོ་དང་དབང་བསྐུར་ཁོ་རྒྱས་
སོགས། །དགོས་དེས་ཀྱི་ཡིག་སྣ་འགའ་ཤས་བྱེས། །རྒྱ་ངོ་ལྷ་ཅར་ལག་རྗེས་བཞག།
དུས་ཆུད་ཟོས་མ་བྱས་སྙོ་དེ་བའེ། །ཅེས་གསུངས་པ་དོན་ལ་གནས་སོ།།
འདི་ཡན་ལ་རྗེ་ཉིད་ཀྱི་ལུས་ངག་ཡིད་གསུམ་སྣ་ག་བསམ་སྦྱངས་མེད་ཀྱི་ཐོག་ནས་དམངས་
གཞུང་ཚོས་གསུམ་ཀྱི་དོན་དུ་ཟུལ།

discord within Rinpoche's sangha, creating a divide and inciting some students to take legal action against him. Eventually, he was summoned to court to address the issue and the case was ultimately resolved in Rinpoche's favor.

Some Tibetan organizations also criticized Rinpoche, saying he was a member of the National Party of Taiwan. Despite the intent of these parties, karma is undeceiving, and because of the blessings of the three jewels, Rinpoche's Dharma activities have been increasingly successful ever since.

Rinpoche's accomplishments have, at times, invited conflict from others. Some people of equal stature have had a sense of competitiveness, others of lower stature a feeling of jealousy, and individuals of higher stature, fear of their position being challenged. Rinpoche has encountered many of these kinds of situations in his life, the details of which can be found in his full biography.

Rinpoche had once remarked in his writings, "I accomplished much, and fulfilled the command of my supreme Guru. I did not waste time, so I am happy. Some people criticized me, saying I was trying to please the Chinese people by staying in Taiwan. Such is the way of samsara. I wrote and translated many necessary ritual texts while I served in Taiwan, including preliminary practices, empowerment manuals, and historical works."

Up to this point, Rinpoche offered his body, speech, and mind to his government, the public, and the Dharma. He served purely, with genuine motivation.

28 ཨ་རི་ལ་ཕེབས་པའི་སྐབས།

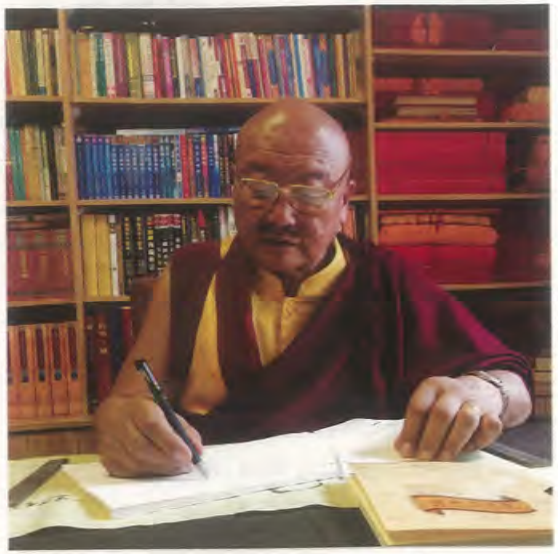

ཕྱི་ལོ ༡༩༩༧ ལོ་ནས་བཟུང་བླ་མ་དམ་པའི་མན་ངག་ཐུགས་དམ་དུ་བཅངས། རྟག་ཏུ་དྲན་པ་ཡེང་མེད་ཀྱི་ངང་ནས་དགེ་སྦྱོར་ལ་བརྩོན། གསོག་འཇོག་ཚེ་འདིའི་བྱ་བཞག་ཉུང་འཕྲི་བཏང་། དཔེར་ན་ཁོང་གི་ཡོ་བྱད་ཅི་འདྲ་ཡིན་རུང་གསེར་དངུལ་གྱ་ནོམ་པའི་རིགས་ཏ་ལམ་མེད་ཟེར་ན་འགྲིག་གི་རེད། གཟིམས་ཁང་ཕྱག་དཔེས་གང་བ། མཆོད་གཤམ་རྡོ་རིགས་སྣ་ཚོགས་ཀྱིས་གང་བ། སྤྱན་ཕྱག་དཔེ་དང་མི་འབྲལ། ཞལ་འདོན་རྒྱུན་མི་འཆད་པ་སྦས་པའི་རྟོགས་ལྡན་ངོ་མ་ཞིག་ཡིན་པ་བདག་གིས་སྨྲ་སྤོབས་སོ། །
དེ་མིན་མིང་དང་ཐོབ་དང་འཁོར་འབངས་དང་ཡོངས་འགྲུབ་ལྷ་བུ་བཟང་པོ་ལྷ་བུ་ཡོད་བཞིན་པ་ལ། སྤྱི་ཚོགས་ཆུང་ཆུང་ཞིག་གི་ནང་དུ་ལྷག་བསམ་གྱིས་གྲལ་མཐར་བཞུགས་དགོས་དོན་ཅི་ཡོད། འདིའི་སྐོར་ནི་བླ་མ་དམ་པའི་དགོངས་པ་ཡིན་པ་ལས་ང་ཚོ་བསམ་བློའི་ཡུལ་ལས་འདས་པའི་སྒྲུང་གཏིང་ཟབ་པོ་ཞིག་འདིར་གཏེར་དུ་སྦས་འདུག་གོ །

28. Rinpoche Travels to America

From 1997 onwards, Rinpoche prioritized the practice of his gurus' pith instructions, practicing continuously with mindfulness and diligence. He reduced his worldly activities and possessions, filling his entire room with texts from which his eyes were rarely separated. He had few religious objects made of gold, silver and the like, preferring stone, glass, and other ordinary materials. Entering a small religious lineage rather than embracing the privileges that came with his high social status, Rinpoche gave up owning territory, having loyal subjects, many servants and so forth. His life could have resembled that of a god's life in the heavenly realms, but he lived like a humble practitioner.

Like a treasure teaching, the meaning of this is beyond our understanding. We can only guess that his conduct and way of being was part of his intention to benefit sentient beings. He was truly a hidden yogi.

On May 24, 1997, Rinpoche traveled to the United States and attended the consecration of Chuang Yen Monastery in New York. His disciples later organized Dharma teachings in different states, where he taught whatever students requested of him. They asked many questions about Tantric Buddhism, which Rinpoche responded to with precise, direct answers, leaving no doubts in the students' minds. He was asked to remain in the United States, to which he agreed.

On March 2, 1998, Rinpoche began to search for an area to settle in the state of New Jersey. Less than two weeks later, he located a property in the Rainbow Lakes section of Denville Township. A price was agreed upon and the house was purchased on the 27th of March. They performed the necessary purification and ultimately completed the move on May 13th. That same year Rinpoche registered the Gampopa Vajrayana Buddhist Center. This became Rinpoche's permanent seat in the United States.

ཕྱི་ལོ་༡༩༩༧་ཟླ་༥་ཚེས་༢༩་ཉིན་ཨ་རིའི་མདོ་སྡེ་པའི་དགོན་པ་chuang yen monastery སྒོ་འབྱེད་ལ་གདན་དྲངས་པ་བཞིན་དེར་ཕེབས། དེ་རྗེས་ཨ་རི་མངའ་སྡེ་འགའ་ཤས་ནང་འབྲེལ་ཡོད་སློབ་མ་རྣམས་ཀྱིས་གསུང་ཆོས་གོ་སྒྲིག་ཞུས་པ་བཞིན་ དབང་ཆོས་ཇི་དགོས་གནང་། ཞོར་དུ་བོད་བརྒྱུད་ནང་བསྟན་དང་འབྲེལ་བའི་དྲི་བ་ཁག་གི་ལན་འདེབས་ གནད་ལ་ཁེལ་བ་གནང་འདུག གནས་ཚུལ་དེའི་རིགས་ཀྱིས་རྐྱེན་པས་རྗེ་ཉིད་ཨ་རི་ལ་བཞུགས་ན་དགེ་ མཚན་མང་པོ་ཡོད་ཚུལ་སློབ་མ་འགའ་ཡིས་ཞུས་མཐར་ཞལ་བཞེས་གནང་ཐོག་བཞུགས་བརྟན་ཁེལ།

ཕྱི་ལོ ༩༨ ཟླ ༣ ཚེས ༢ ཉིན་ཁང་པའི་ས་ཆ་གསར་གཟིགས་ཆེད་ནེའུ་ཇེར་སི་ལ་ཕེབས། དེ་གའི་མངའ་སྡེའི་ས་གནས་འཇའ་ཚོན་མཚོ་འགྲམ་དུ་ཁང་པ་འཚོང་རྒྱུ་ཡོད་པ་མཁྱེན་རྟོགས་བྱུང་སྟེ། ཚེས ༡༢ ཉིན་ཁང་པའི་གོང་ཚད་གཏམ། ཚེས ༢༧ ཉིན་ཁང་རིན་རྣམས་སྤྲད་རྗེས་ཁང་པའི་ནང་དུ་བསང་སྦྱང་གནང་། ཕྱི་ཟླ ༥ པའི ཚེས ༡༣ ཉིན་གནས་སྤོས་གནང་ཏེ་བརྟན་བཞུགས་མཛད། དེ་བཞིན ༡༩༩༨ ལོར་བྱང་ཨ་རི་སྒམ་པོ་པའི་ཆོས་ཚོགས་གཞུང་ལ་དེབ་སྐྱེལ་གནང་།

སྐབས་དེར་ཕྲན་གདན་ས་བྱང་གླིང་ནས་སློབ་ཐོན་རྗེས་བོད་དུ་ཕྱིར་འགྲོ་འཆར་ཡིན་ཡང་། རྗེ་ཉིད་ནས་ཨ་རི་ལ་ཞབས་ཞུས་ཆེད་ཡོང་དགོས་པའི་བཀའ་ཕེབས། དེ་རྗེས་ཕྱི་ལོ་ལ་འབྲི་གུང་སྤྱན་སྔ་རིན་པོ་ཆེ་བོད་ནས་ཨ་རི་ལ་ཕེབས་ནས་བཟུང་ད་བར་ཕྲན་ཟུང་ནས་ཞབས་ཞུས་སླད་མེད་བསྒྲུབས།

At this time, Khenpo Tenzin Nyima, Rinpoche's long-time attendant and disciple, completed his course of study in Jangchubling. Rinpoche requested his help in the United States, so instead of returning to Tibet as he had planned, Khenpo Tenzin traveled to the U.S. to take up residence with Rinpoche. The following year, Drikung Chenga Rinpoche came from Tibet to the U.S. and both of them helped and served Rinpoche closely.

284
287

'98 12 26

དེ་བཞིན་1999 ལོར་ཐེ་ཕན་ཐེ་པེ་རུ་སྒམ་པོ་པའི་ཆོས་ཚོགས་གཞུང་འབྲེལ་དེབ་སྐྱེལ་དང་མཛད་སྒོ་གནང་ནས་ད་བར་དམ་པའི་ཆོས་ལ་ཐོས་བསམ་སྒོམ་གསུམ་གྱི་སློབ་ཁྲིད་རྒྱུན་མ་ཆད་པར་བསྐྱངས།

In 1999, Rinpoche established the Gampopa Vajrayana Buddhist Center in Taiwan. In both centers, the tradition of study, practice, and contemplation continues to this day.

29 རྗེ་ཉིད་ཀྱི་གདན་ས་ཀཱ་ཤཱ་ཤི་དགོན།

ཉིད་ཀྱི་གདན་ས་ཀཱ་ཤཱ་ཤི་དགོན་ཏེན་དང་བཏེན་པ་གསར་བཞེངས་ལེགས་པར་གྲུབ་ནས། བཀའ་དང་བསྟུན་པའི་བསྟན་པ་སྤར་ལས་ལྷག་པ་མངོད་རྗེས་བསྟུངས།

29. Rinpoche's Main Seat of Ka Tashi Gön

After he was established in the U.S. and Taiwan, Rinpoche traveled to Tibet and worked to rebuild his own monastery of Ka Tashi in Kham Nangchen. They reconstructed everything from the buildings to each and every statue in the shrine room. It gave monks the precious opportunity to study Buddhist philosophy and perform traditional three-year retreats, which were not as easily accessible before. Ka Tashi Monastery was restored far beyond what it was and provided even greater benefit than it did previously.

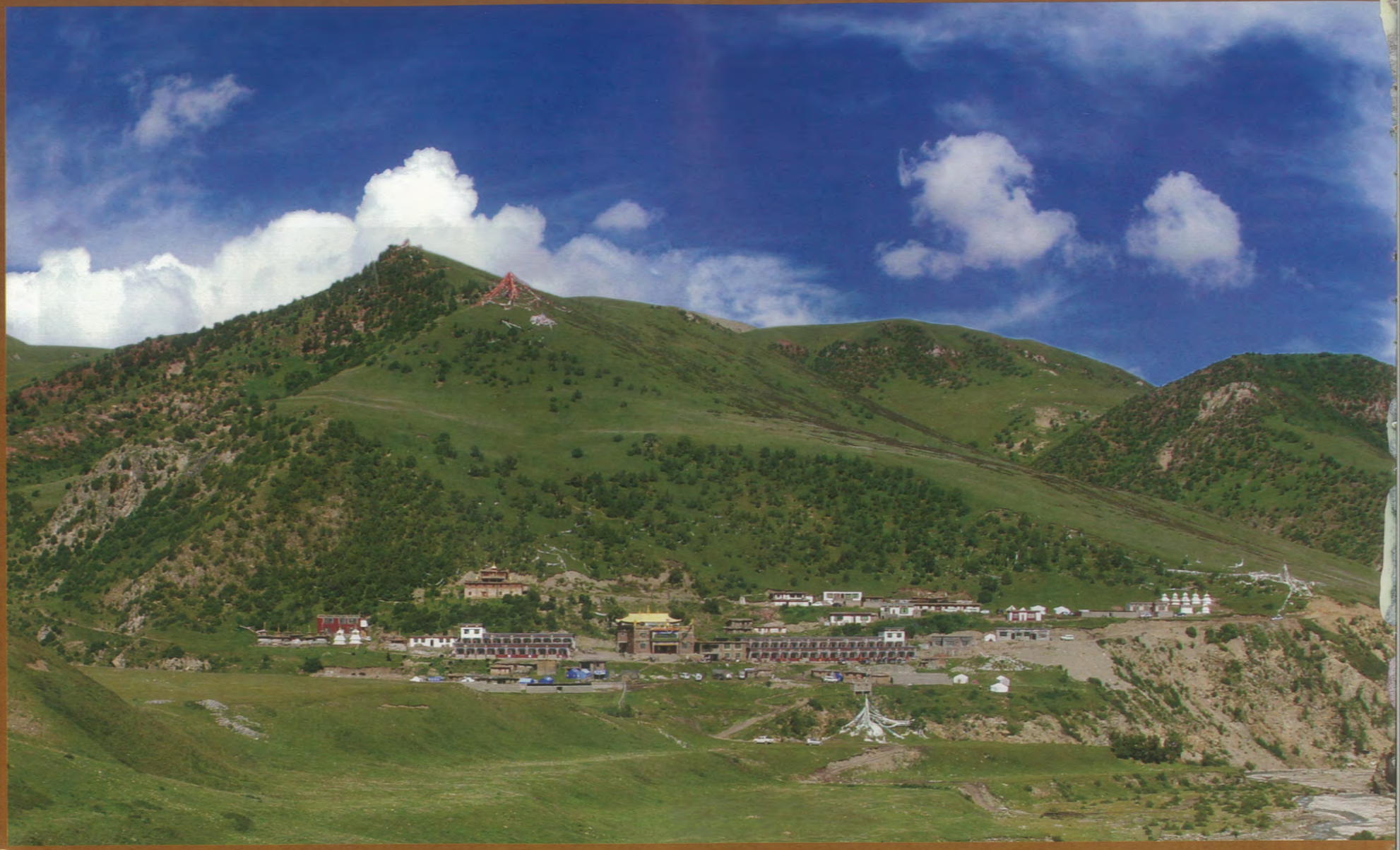

30 བཀྲ་དགོན་བཀའ་ཤིས་ཆོས་གླིང་།

ཕྱི་ལོ་༢༠༠༩ ལ་བཀྲ་དགོན་བཀའ་ཤིས་ཆོས་གླིང་རྟེན་དང་བརྟེན་པ་གསར་བཞེངས་ཀྱིན་ནས་བཟུང་། བཀྲ་ས་རྣམས་ལ་ཐོས་བསམ་སྒོམ་གསུམ་གྱི་གོ་སྐབས་བཟང་པོ་བསྐྱེན།

30. Tashi Chöling Nunnery

Rinpoche also prepared for the construction of Tashi Chöling nunnery, which they began building in 2009. The project was finished to the same exceptional standard as the neighboring Ka Tashi Monastery. Since then, the nuns have had the great fortune to study and practice the Dharma.

བཀྲ་ཤིས་ཆོས་གླིང་། Tashi Chöling Gön

31 ཕག་གྲུ་དགོན་པ།

༢༠༠༡་ལོར་བལ་ཡུལ་གནས་ཆེན་འཕགས་པ་ཤིང་ཀུན་ཉེ་འགྲམ་དུ། ལྷག་བསམ་གྱིས་ངལ་བ་དང་དུ་བླངས་ནས་སྐུ་ཉིད་གཅིག་པུས་དཔལ་ལྡན་ཕག་གྲུའི་ནང་བསྟན་གསར་བཞེངས་རྟེན་དང་བརྟེན་པ་ལེགས་པར་ལེགས་གྲུབ་གནང་བ་དང་།

31. Phagdru Monastery

Rinpoche also visited Phagdru Monastery at the holy place of Swayambu, Nepal, which began construction in 2001. Despite many hardships that arose during its construction, the project was completed thanks to his hard work and pure motivation.

32 འབྲོང་ཡུལ་དུ་ཕེབས་པའི་སྐབས།

ཕྱི་ལོ ༡༩༨༧ ལོ་ནས་བཟུང་ལྷོ་ནུས་ལྡན་རྡོ་རྗེའི་གདན་ས་ལུང་དཀར་དགོན་དུ་ཐེངས་འགའ་ཤས་ཕེབས། སྐབས་འདིར་དབང་ལུང་མན་ངག་དང་ཆོ་ག་བསྒྲུབ་འཕྲིན་གྱི་ཕྱག་བཞེས་མཐོང་བ་བརྒྱུད་པའི་ཞལ་རྒྱུན་སྔར་སྲོལ་བཞིན་ཇི་ཡོད་གང་ངེས་གནང་། དེ་བཞིན་ཆོས་དང་འཇིག་རྟེན་གྱི་བསླབ་བྱ། ནོར་ཟང་ཟིང་གི་རོགས་ཕན་སོགས་མདོར་ན་ཁོང་གི་སྒོ་གསུམ་མཆོད་པའི་ཡུལ་དམ་པ་ངོ་མ་དེ་ལྕི་གཞུང་ལྷོ་ལུང་དཀར་དགོན་གནང་། གཞན་ལྡོང་འབྲོང་པའི་མངའ་ཁུངས་སུ་ཡོད་པའི་དགོན་སྡེ་ཁག་ལ་ཡང་ཡང་འཚམས་འདྲི་དང་འབྲེལ་ཆོས་ནོར་གྱིས་མཛད་འཕྲིན་བསྐྱངས། རི་པ་སྟོད་མའི་དགོན། རི་པ་སྨད་མའི་དགོན། རི་པ་བར་མའི་དགོན། རྒེའུ་རྣ་དགོན། བྱང་རྟ་རྣ་དགོན། གནམ་ཚང་གསར་དགོན། ཀཿབཀྲ་ཤིས་དགོན།

32. Rinpoche Visits Drongpa Region

Rinpoche had visited Lungkar Monastery several times since 1987. During this trip, when Rinpoche arrived at Lungkar Monastery he gave empowerments, pith instructions, and textual transmissions. He taught on a variety of subjects and provided spiritual and worldly advice to all who came to visit. For this brief period of time, Rinpoche devoted his body, speech, and mind completely to Lungkar Monastery. He then visited all the major monasteries under the royal Drongpa family's care. He greeted them and offered Dharma teachings. Thus, Rinpoche's activities continued to flourish in the snowy land of Tibet.

ཀྱི་གཞུང་འབྲོང་པ། Kyi Shung Drongpa

འབྲོང་པ་གཞུང་། Kha Shung Drongpa

33 རྗེ་མ་ལ་ཡའི་རི་རྒྱུད་ལ་དྲགས་སུ་ཞེབས་སྐབས།

འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་དགོན་པ་མང་པོ་ཡོད་པའི་ནང་ནས་གཙོ་བོ་དགོན་པ་གསུམ་ལས། དང་པོ་ཤར་ཆུ་དགོན་པར་ཀུན་རིག་དང་གཙུག་གཏོར་རྣམ་རྒྱལ་སྐུབ་མཆོད་ལོ་ལྟར་ཚགས་མེད་དང་། གཉིས་པ་སྐང་སྟོན་བཀྲ་ཤིས་ཆོས་རྫོང་དགོན་དུ་ཨ་ཤྭིའི་བསྒྲུབ་མདོས་བདུན་ཐག་རིང་ལོ་ལྟར་ཚགས་མེད་རྒྱུན་གཙུགས་དང་། གསུམ་པ་བླ་ས་གཡུ་རུ་དགོན་དུ་ཚོ་ཆེན་རིན་ཆེན་བཟང་པོས་(༡༥༡འཁྲུངས)བཞེངས་པའི་དུད་སོལ་མའི་ལྷ་ཁང་དུ་མཆོད་ཉེ་གསར་བཞེངས་དང་རྫ་སྐང་ཚགས་མེད་རྒྱུན་བཙུགས་སོགས་དང་།

33. Rinpoche Visits Himalayan Region of Ladakh

Among many Drikung Kagyu monasteries in the Himalayan area of Ladakh, there are three main temples: Sharchu Monastery, Gangngon Tashi Chözong Monastery, and Yuru Monastery. At Sarchu Monastery, Rinpoche instituted annual pujas for Ushisha-Vijaya and Sarvavid Vairochana. Similarly, at Gangngon Tashi Chözong, Rinpoche instituted an annual week-long Achi puja. He also helped renovate the shrine room of Yuru Monastery, which was built by Lotsawa Lochen Rinchen Zangpo.

34 རྒྱ་ནག་རི་བོ་རྩེ་ལྟ་ལ་ཞེབས་སྐབས།

སྐད་རྒྱ་ནག་རི་བོ་རྩེ་ལྟར་ཞེབས་ནས་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་གདན་རབ་༡༣་པ་བདག་པོ་ཕང་(༡༣༤༥འཁྲུངས)གིས་བྱན་རྟེན་མཆོད་རྟེན་བཞེངས།

34. Rinpoche Travels to Wutai Mountain in China

Rinpoche then traveled to Wutai Mountain in China, where he built a stupa in memory of Dhakpowang Rinchen Wangyal, the 13th throne holder of the drikung kagyu lineage.

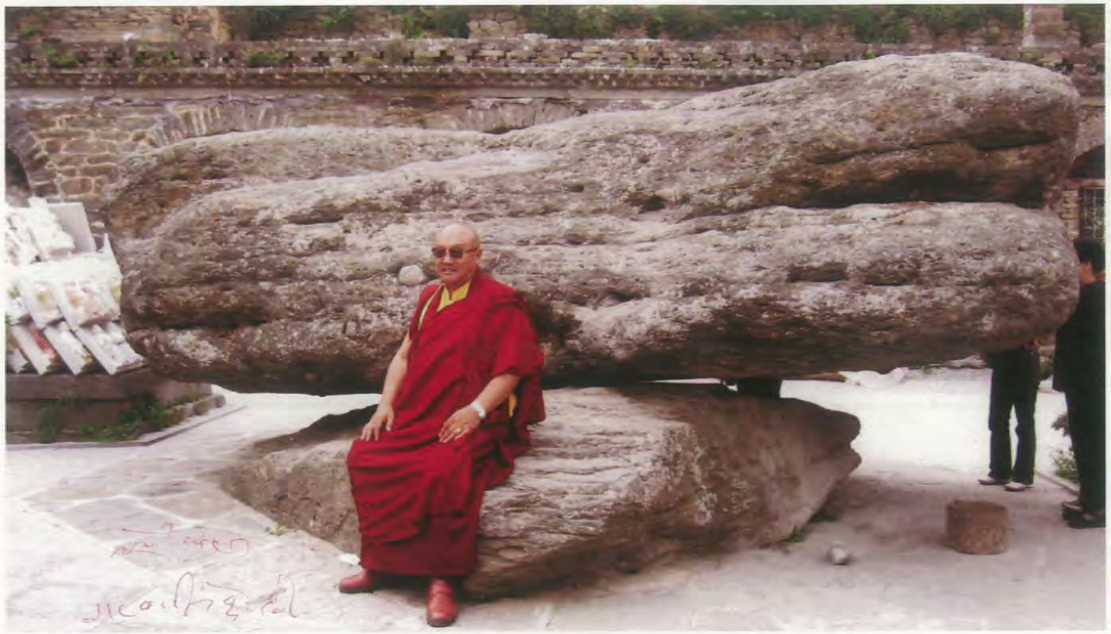

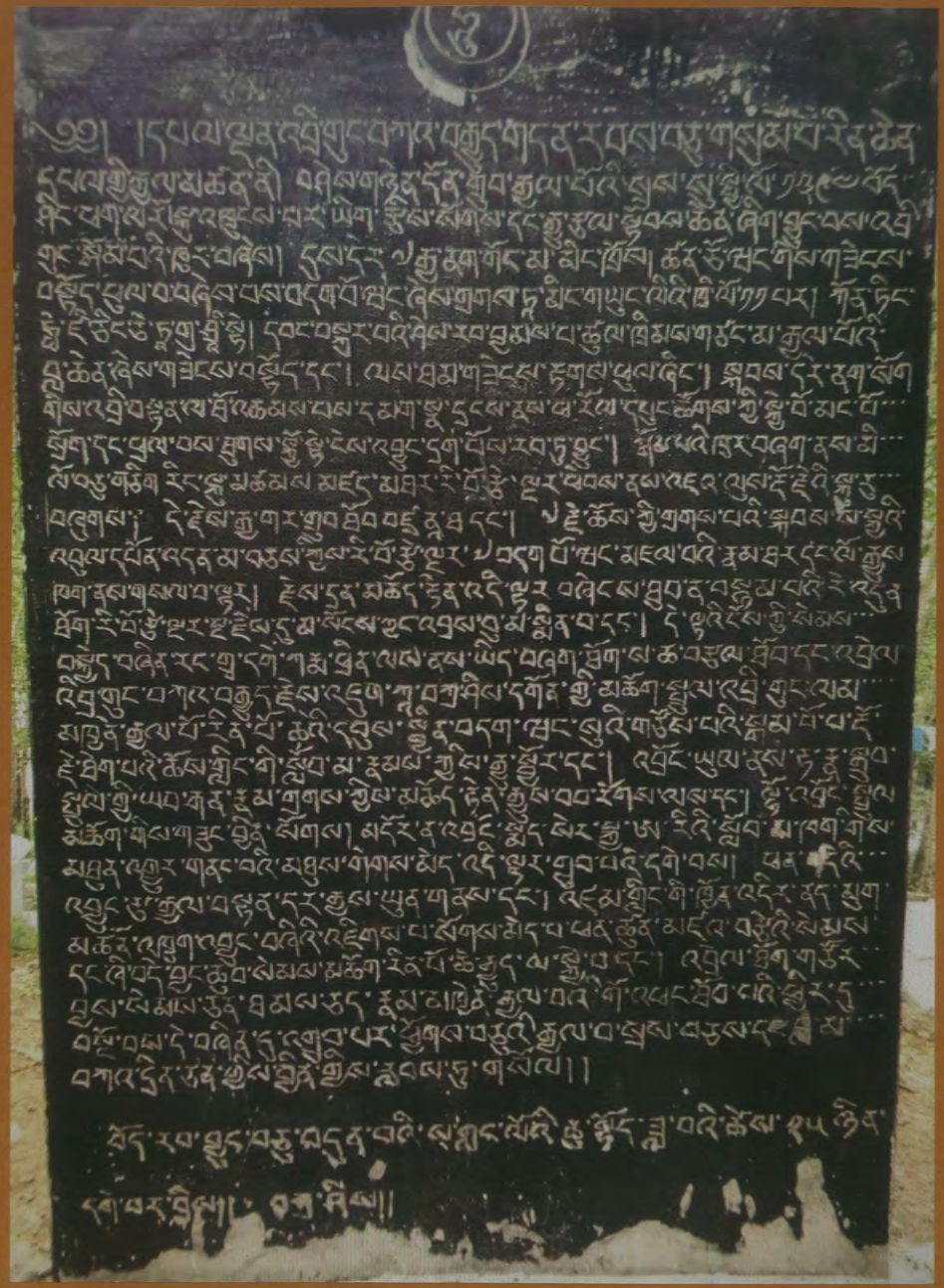

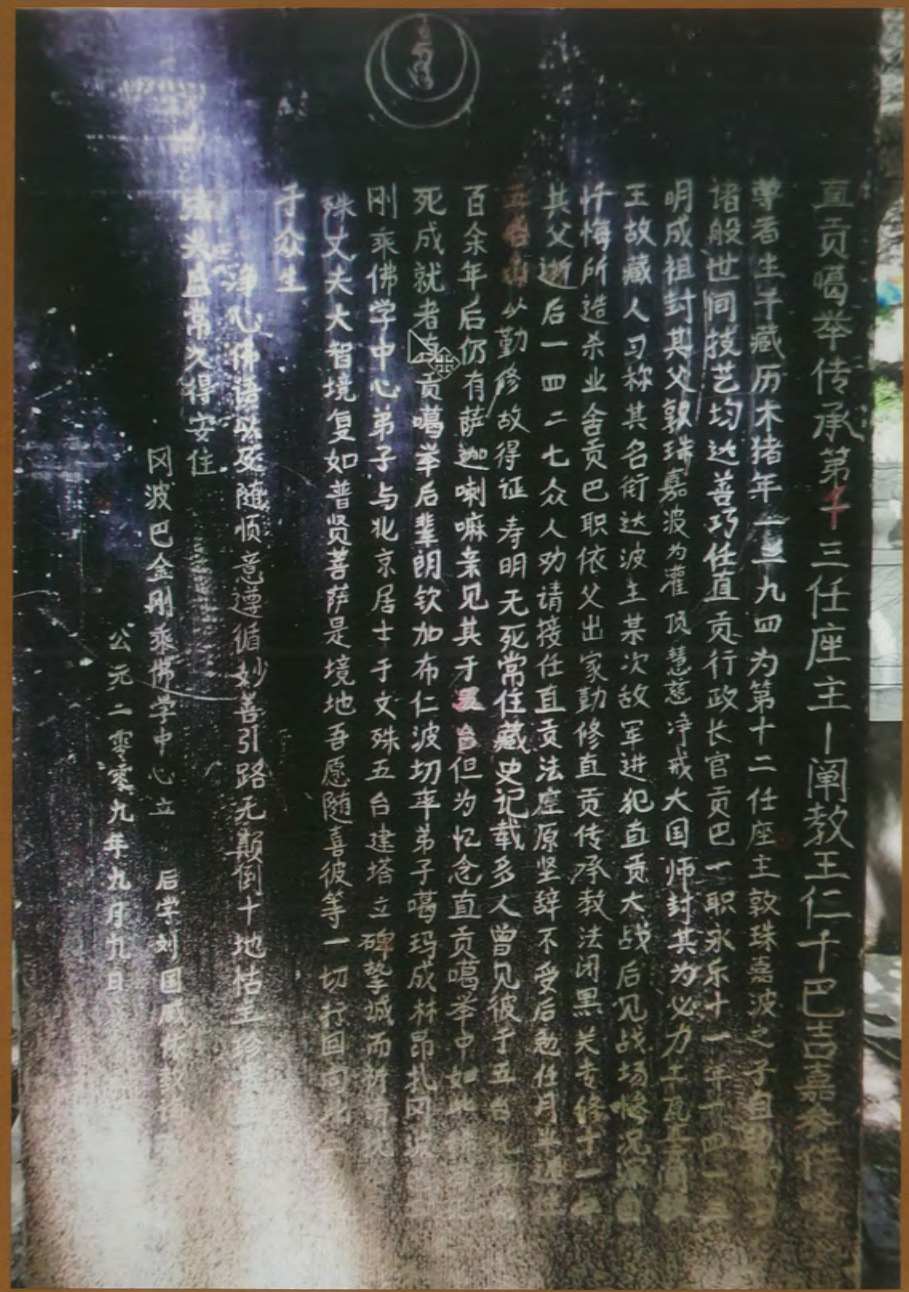

直贡噶举传承第十三任座主—阐教王仁千巴吉嘉参传

尊者生于藏历木猪年一二九四为第十二任座主敦珠嘉波之子自[illegible]
诸般世间技艺均达善巧任直贡行政长官贡巴一职永乐十一年一四一三
明成祖封其父敦珠嘉波为灌顶慧慈净戒大国师封其为必力工瓦[illegible]
王故藏人习称其名衔达波主某次敌军进犯直贡大战后见战场惨况[illegible]
忏悔所造杀业舍贡巴职依父出家勤修直贡传承教法闭黑关专修十一[illegible]
其父逝后一四二七众人劝请接任直贡法座原坚辞不受后勉任月半[illegible]
五台山从勤修故得证寿明无死常住藏史记载多人曾见彼于五台[illegible]
百余年后仍有萨迦喇嘛亲见其于五台但为忆念直贡噶举中如此[illegible]
死成就者直贡噶举后辈朗钦加布仁波切率弟子噶玛成林昂扎冈波[illegible]
刚乘佛学中心弟子与北京居士于文殊五台建塔立碑挚诚而祈[illegible]
殊文夫大智境复如普贤菩萨是境地吾愿随喜彼等一切行回向[illegible]
于众生
净心佛语以死随顺意遵循妙善引路无颠倒十地怙主珍[illegible]
殊夫且常久得安住
冈波巴金刚乘佛学中心立　后学刘国威[illegible]
公元二零零九年九月九日

35 འཇང་ཡུལ་དུ་ཞེབས་སྐྱབས།

དེ་བཞིན་འཇང་ཡུལ་དུ་ཞེབས་ནས་འབྲི་དགོན་ཁག་ལ་འཚམས་གཟེགས་དང་། ཆོས་ནོར་གྱི་ཞབས་ཞུས་གང་རྒྱབ་བསྐྲུབས་གནང་། མདོར་ན་སྟོད་ལ་དུགས་ནས་སྨད་འཇང་ཡུལ་ཚུན་འབྲི་དགོན་ཁག་ལ་སྐུ་རྒྱུད་རིང་པོས་བཅེ་གཟེགས་ཀྱིས་བླབས་ཆེན་གྱི་སྐུ་ལས་གནང་ཡོད་པ་ནི། ཁོ་རྣ་འདས་རིམ་བཞིན་རེ་གསལ་དུ་མངོན་པ་ནི་རྒྱུ་འབྲས་ཀྱི་ཆོས་ཉིད་དོ།།

35. Rinpoche Visits Jyang, Tibet

Rinpoche visited several other Drikung Kagyu monasteries in the region of Jyang, Tibet, now in the Yunan province of China, and gave empowerments, teachings, and financial support. Rinpoche cared deeply about the future of the Drikung Kagyu lineage. The main purpose of his travels from Ladakh, India, to the Jyang region of Tibet, was the preservation of his lineage, the result of which has become clearer over time.

36 ཨ་རི་དང་ཡོ་རོབ་ལ་གསུང་ཆོས་སྐོར།

གཞན་བྱང་ཨ་རི་ལ་ཡོད་པའི་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་ཆོས་ཚོགས་ཕལ་མོ་ཆེས་གདན་འདྲེན་ཐོག་གང་གི་འདོད་ཆོས་རྣམས་དེ་བཞིན་ཆེ་འབགས་ཆེར་འཚེངས་དང་། ཆུང་འབགས་ཆུང་འཚེངས་གནང་། དེ་བཞིན་ཡོ་རོབ་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་ཆོས་ཚོགས་ཁག་གིས་གདན་ཞུས་དང་འབྲེལ་ཇི་ལྟར་བསྐུལ་ཞིང་གསོལ་བཏབ་པ་བཞིན། ཆེ་ཆུང་ཐུན་མོང་ཐེག་པའི་འདོད་ཆོས་བསྩལ་བ་ལ་མགར་བ་མཁས་པའི་ལག་ཆ་ཇི་བཞིན་ཅི་ཡང་དགོངས་པའི་ཀློང་ལས་ཆགས་ཐོགས་མེད་པར་བསྩལ་བ་དང་། རྒྱུ་མཚན་འདི་ལ་བརྟེན་ནས། ཡོ་རོབ་ནས་སློབ་མ་འགའ་ཞིག་གིས། གུས་པར་ང་ཚོས་ད་ལྟ་བར་དུ་ཁོང་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་བླ་མ་མཁས་གྲུབ་གཉིས་ལྡན་ཡིན་པ་ག་རེ་བྱས་ནས་ཏ་མ་གོ་བ་རེད་དམ། ཞེས་དྲི་བ་འདྲི་མཁན་ཡང་བྱུང་། གང་ལྟར་ཁོང་ཨ་རི་དང་ཡོ་རོབ་ལ་མཛད་ཆོས་གནང་སྐབས་ཞོར་དུ། འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་ཆོས་འབྱུང་རྣམ་ཐར་ལོ་རྒྱུས། སྒྲུབ་ཐབས་ཀྱི་རྣམ་བཤད། སྒྲུབ་ཐབས་དང་རྒྱུད་སྡེའི་དབང་བཤད། དེང་དུས་གསར་སྐྱེས་རྣམས་ལ་འཇུག་བདེ་བའི་ཆེད་འགྲེལ་གཤང་བ་དང་། སྔར་ཡོད་ཆོ་ག་ཁག་གི་ཁ་སྐོང་དང་། ལྷག་ལུས་རྣམས་ཕྱོགས་བསྒྲིགས་ཇི་གནང་རིམ་པར་སྤྱན་ལམ་དུ་འབུལ་ལམ་ཞུ་བ་ལགས་ན་འདིར་དེ་ཙམ་མོ། །དེ་མིན་གསར་གཏོད་ཀྱི་བསྟན་པ་ལ་ནག་ནོག་དང་ཁ་ཚོམ་བཅད་པ་སོགས་ཅི་ཡང་གནང་མེད་པ་ཚང་མས་མཁྱེན་གསལ་རེད། ལྷག་པར་དུ་ཨ་རིའི་སྒམ་པོ་པའི་ཆོས་ཚོགས་དང་ཐེ་པེ་སྒམ་པོ་པའི་ཆོས་ཚོགས་གཉིས་ལ། ལྔ་ལྡན་སྔོན་འགྲོ་ནས་བཟུང་འོད་གསལ་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོའི་བར་བཀའ་ཁྲིད་ལེགས་པར་གྲུབ་གནང་ཡོད། སློབ་མ་རྣམས་ཀྱི་ཉམས་ལེན་བརྩོན་པ་ལ་རག་ལས་པ་ལས་གདམས་པ་ཐོབ་ཡོད་མེད་བཤད་རྒྱུ་ནི་ཅི་ཡང་ལྷག་མེད་པ་སོ་སོའི་ངོས་ནས་མཁྱེན་བཞིན་པ་རེད།

36. Dharma Teachings in the United States and Europe

In the west, Rinpoche was invited primarily to Drikung Kagyu Dharma centers in the United States. Rinpoche kindly fulfilled the requests of students and taught them accordingly. He was also invited to European Dharma centers. Again, Rinpoche fulfilled their requests according to the needs of individuals. Like an expert smith, working to mold and shape a precious metal, his skill flowed uninterruptedly as he worked to benefit students of different mental capacities. Many students inquired why they did not know they had this great master in the Drikung Kagyu lineage.

Rinpoche composed biographies of many great masters and yogis, as well as commentaries on tantric texts of Yamantaka, Chakrasamvara, the Fivefold Path of Mahamudra and so on. He clarified and wrote explanations of empowerment manuals so that young lamas can easily access and understand them. He also reviewed and edited many ritual texts, providing clarification and supplementation when necessary, yet never inserting his own ideas. His work was extensive and these are merely a few examples. It is the plan of Gampopa Vajrayana Buddhist Center to release his work to the public over time.

The students of the Gampopa centers in both Taiwan and the U.S. have been incredibly fortunate. From Lamchen Rinpoche, they have received the authentic teachings, from the preliminaries of the Fivefold Path of Mahamudra all the way to the Highest Luminosity View of Mahamudra. None of his students can say they have not received the complete instructions from Rinpoche, however, the accomplishment of these practices depends entirely on their own diligence.

དེ་ཡང་རིན་པོ་ཆེས།

རྗེ་བླ་མ་འཁོར་ལོའི་མགོན་པོ་ལ། །བུ་གདུང་བ་དྲག་པོས་གསོལ་བ་འདེབས། །
ང་སྐྱེ་ས་གངས་ཅན་ལྗོངས་སུ་སྐྱེས། །འགྲོ་ས་རྒྱལ་ཁམས་ཡོངས་ལ་བྱས། །
ལས་སུ་བསྟན་འགྲོའི་དོན་ལ་བརྩོན། །རང་སྒེར་ཁེ་མ་བསམ་བློ་རེ་བདེ། །
སྤྱིར་སངས་རྒྱས་བསྟན་པའི་སྒོ་རུ་ཞུགས། །དགོས་འབྲི་གུང་བསྟན་ལ་ཞབས་ཞུས་འབད།
གཞི་སྦྱང་གོམ་ཕྱག་རྒྱ་ཆེ་ལ་བྱས། །ལམ་ཕྱོགས་སུ་མ་ལྷུང་དབུ་མར་ཕྱིན། །
འབྲས་ངེས་པ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོ་སྨིན། །དོན་ལོག་པར་མ་གོལ་བློ་རེ་བདེ། །
ཅེས་གསུངས་པའང་དོན་ལ་གནས་སོ།།

Rinpoche said,

To the supreme guru,
your dear son prays to you.
I was born in the snow land of Tibet,
yet, I wander around the world.
My diligent actions are dedicated to the purpose of the Dharma.
My altruistic intentions comfort my mind.
I follow the Buddhadharma,
and devote my efforts to the Drikung Kagyu lineage.
My foundational practice is grounded on the Mahamudra.
Following the flawless path of the Madhyamika,
the Great Perfection view is the true completion.
Deviating from wrong views gratifies me.

MAHAMUDRA'S
FIVEFOLD PATH
The Good Path that Leads to the
Wisdom of All the Buddhas
Drikung
Lamchen Gyalpo Rinpoche
中陰總義
朗欽加布仁波切 講述
大乘精要
上冊
朗欽加布仁波切 講述
敬安仁波切 口譯
大印成就乘
大手印五支前行指導
了義成就乘
甚深大圓滿 五毒自解 圓滿次第根本偈
五毒自解 軌為道用
大圓滿 意趣無礙 三界解脫願文
普賢王如來 祈願文
朗欽加布仁波切 教授
敬安仁波切 口譯

Russia

Ukraine

Latvia

Germany

Sweden

Germany

Poland

Germany

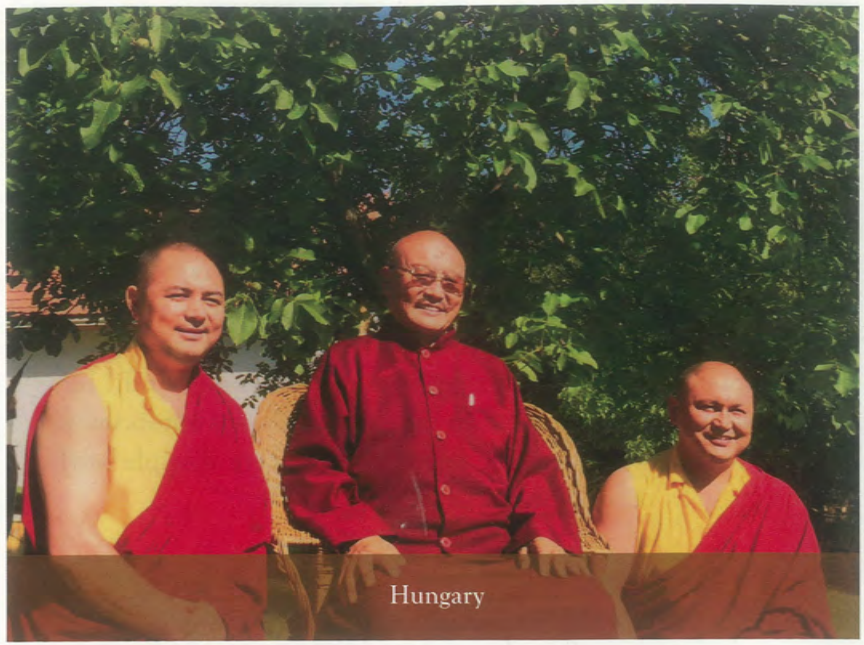

Hungary

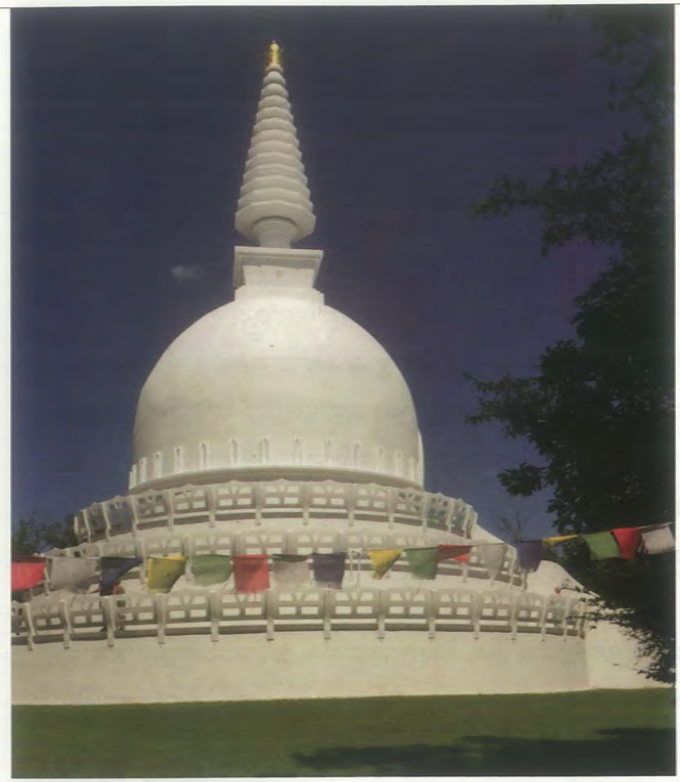

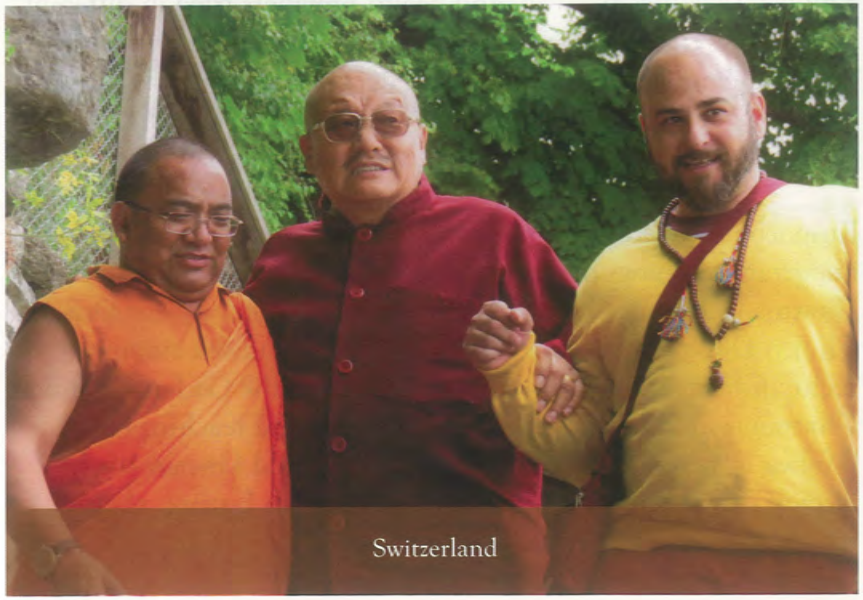

Switzerland

37 ཁམས་ལྟ་ཆོས་དབྱིངས་སུ་ཐིམ་བའི་སྐོར།

ཨི་ཡོ ༢༠༡༧ ཟླ ༡ ལོའི་ནང་རྒྱ་གར་ལྷོ་ཛོགས་ཀྱི་གནས་ཆེན་ཁག་དང་། བལ་ཡུལ་དུ་གནས་བསྐོར་བྱས་མཚམས། ཞེ་ཁན་དུ་ཚུར་ལེབས་སྐབས་བསྟན་གཞིས་ཏྲེན་སྐན་ཁང་དུ་རྐགས་དབྱད་བྱས་འཐལ་ཙ་དི་ལ་ལེབས། དེར་དད་དམ་མཆེད་ལྷམ་ཅེ་འབྲེལ་ཡོང་ནས་སྐན་དབྱད་མཐར་ཕྱིན་པ་ཞིག་གནང་དགོས་ཡོད་ཅེས་ཡང་ཡང་ཞུས་ཀྱང་། དམ་པ་གང་ཅིད་ཀྱིས་ནུབ་ཛོགས་པའི་སྐན་དབྱད་ལ་ངོས་ལེན་ཆ་བ་ནས་མ་གནང་ཁར་འདི་ལྟར་གསུངས། "ཟན་དང་ལོ་བརྒྱད་ཅུ་ལ་སོན་པ་ཡིན་ལ། དང་ཐག་དང་གི་གཅོད་པའི་དུས་ལ་བབ་ཡོད། ཁྱེད་རང་ཚོ་སེམས་ཁལ་མ་གནང་། ང་ནི་འབྲི་གུང་ཨཱཙཱརྻ་པ་འཇིག་རྟེན་གསུམ་མགོན་ཀྱི་རྗེས་འཇུག་ཅིག་ཡིན། སྐྱོན་ཀྱི་མ་རེད་ཅེས་གསུངས་ཏེ"། སྐན་བཅོས་གནང་རྒྱུར་ཞལ་བཞེས་གཏན་ནས་མ་གནང་། དེ་རྗེས་སྐུ་ཁམས་ཚུར་ཟུང་ཟད་དགས་པའི་ཚུལ་བསྟན།

༢༠༡༦ ལོར་ཡོ་རོབ་ཏུ་ཞེབས་སྐབས་ཆོས་ཚོགས་ཁག་གིས་སྐུར་ཡང་ལོ་རྗེས་མར་དེས་ཞེབས་ཡོང་བར་གསོལ་འདེབས་ཞུས་དོན་བཞིན། ༢༠༡༧ ལོར་ཆེད་ཞེབས་གནང་སྐྱེ་འབྲི་གུང་བཀའ་བཀྲྀད་མི་འཐའ་བའི་ཚོས་ཚོགས་སུ། ཀུན་མཁྱེན་འབྲི་གུང་ཚོས་ཀྱི་ཐྲོན་ཞིན་སྐན་ལྷ་ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པའི་ཐབས་སྤྱི་དབང་ཁྱིད་དང་། སྐད་སི་དགའ་ལྷན་ཚོས་སྒྲིང་དུ། རྒྱལ་དབང་དགོན་མཆོག་རྟྭའི་དགུ་སྐང་རྗེ་བཙུན་མི་ལའི་སྐུན་རབ་དུད་ཆེ་ཞིག་པའི་དབང་ཁྱིད་སོགས། ཚད་ལ་ཉེ་བ་ཁག་འགའ་ཞིག་འཚད་སྤེལ་གནང་། སྐབས་དེར་ཉེ་འབྲེལ་དང་། སྐན་པ། སློབ་མ་རྣམས་ཀྱིས་དེས་ཞེབས་ན་སྐུ་སོག་ལ་ཉེན་ཁ་ཡོད་ཚུལ་ཞབས་ཤེས་ཡོད་དགུ་རུལ་གིས་འགོག་ཐབས་ཞུས་ཀྱང་ལས་སྐྱེང་མ་བྱུང་བ་རེད། དུས་དེར་ཟན་ཆེ་ཟན་མས་ཅི་གསུངས་བཀའ་བཞིན་བསྟན་པ་ལས་ལེགས་ཉེས་ཀྱི་གནས་ལུགས་ཞུ་བྱའི་གདམས་ག་གང་ཡང་མ་མཆིས། གནས་ཚུལ་དེ་རིགས་ལ་བརྟེན་ནས་ངའི་སེམས་ནང་དུ་བརྩེད་དུ་མེད་པའི་ཚོར་བ་ཅིག་བཅངས་ནས་ཡོ་རོབ་ཏུ་ཏླ་མའི་ཞབས་ཞུང་ཚམ། དེ་སྐབས་སྔར་ལས་ཚུར་དགྱེས་མ་གྱུར་པ་ཞིག་སེམས་ཁྲལ་བ་ཡིན། དེ་ནས་ཟླ ༤ ཚེས ༡༦ ཉིན་ཨ་རི་ལ་ཚུར་གེགས་མེད་བདེ་འབྱོར་བྱུང་། དེ་འཐལ་སྐབས་སོ་བའི་ཚོས་ཚོགས་ཀྱིས་དབུ་ཁྲིད་བའི་ཐོག་ནས། འཛམ་གླིང་གང་སར་བཞུགས་པའི་ནང་ཆེན་འབྱོང་ཡུལ་ཀྱི་མེར་སྐུ་ཐུན་མོང་ནས་ཏི་ཤུར་གསོལ་བ་བཏབ་པ་བཞིན། དགུང་ལོ་བརྒྱད་ཅུ་འགོར་བའི་འཁྲངས་སྐར་ཀྱི་མཛད་སྐོ་གོ་བསྒྲིགས་ཞུས། སྐབས་དེར་ཟླ་ཁྲི་ཚབ་རིན་ཐོ་ཆ། འབྲི་གུང་སྐུན་ཤ་རིན་ཐོ་ཆ། འབྲི་གུང་ཟླ་སྐྱབས་

37. Dissolution into Dharmadhatu.

In early January, 2017, Rinpoche fell ill in Taiwan after completing a pilgrimage to South India and Nepal. He was immediately admitted to a hospital in Taiwan and went through rigorous medical examinations. In April, he experienced some improvement in his health and returned to the Gampopa Center in the United States. Upon his arrival, Rinpoche's concerned family members, devoted students, and long-time loyal sponsors pleaded with him to seek further medical treatments. Rinpoche, however, had reservations about western medicine. He responded to his well-wishers by saying, "I am already eighty years old, and I have reached a prime stage where I can make my decisions autonomously. There is no need to worry for me. I am a sincere disciple of the Drikungpa, Kyobpa Jigten Sumgon. I will be fine!"

Having made a commitment the year before to bestow empowerments and teachings in Europe, Rinpoche resolved to fulfill his promise. Rinpoche's disciples and physician warned him that his health would deteriorate if he embarked on this trip. In fact, Rinpoche's family, relatives, and health providers tried in different ways to prevent him from going. Khenpo Tenzin experienced a great dilemma between his guru's decision and what seemed more reasonable at that moment. With a heavy heart, he accompanied Rinpoche to Europe to serve as his assistant.

Rinpoche traveled to Europe with the intention to preserve important teachings in danger of disappearing. At the Milarepa Dharma Center in Germany, Rinpoche gave Omniscient Drikung Chokyi Drakpa's, Samboghakaya Medicine Buddha empowerment and teachings. Also, in Switzerland, at the Gaden Chöling Dharma center, he gave the empowerment and teachings for Gyalwa Konchok Ratna Milarepa's, Whispered Lineage of the Nectar Drop. After the successful teachings in Europe, they returned to America without obstacles.

མགོན་རིན་པོ་ཆེའི་སྐུ་ཚབ་ཕྱག་མཛོད་ཚུལ་དབང་། ༧སྐྱབས་རྗེ་མགར་ཆེན་རིན་པོ་ཆེའི་
སྐུ་ཚབ་བླ་མ་ཐུབ་བསྟན་ཉི་མ། རྒྱལ་སྤྱི་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་སྤྱི་ཁྱབ་ལྷན་ཁང་གི་སྐུ་ཚབ་
མཁན་པོ་ཚུལ་ཁྲིམས་བསྟན་འཛིན། མཆོག་སྤྲུལ་མཚུངས་པན་རིན་པོ་ཆེ། སྔ་འགྱུར་རྙིང་
མའི་མཁན་པོ་ཚེ་དབང་དོན་རྒྱལ། ཀརྨ་བཀའ་བརྒྱུད་བླ་མ་ཚེ་དབང་རིན་པོ་ཆེ་དང་། ཉི་མ་
རིན་པོ་ཆེ། འབའ་རོམ་བཀའ་བརྒྱུད་སྤོ་སྤྲུལ་རིན་པོ་ཆེས་གཙོས་ཕྱོགས་མཐའ་ནས་ཕེབས་
པའི་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་ཀྱི་མཁན་པོ། སྒྲུབ་དཔོན། བླ་མ་རྣམས་ཀྱིས་བསྟན་པའི་སྤྱི་
རིམ་དང་འབྲེལ་ཚེ་དཔག་མེད་ཀྱི་སྒོ་ནས་བརྟན་བཞུགས་ཟབ་རྒྱས་ཤིག་ཕྱི་ཟླ ༧ པའི་ཚེས
༡ ལ་ཕུལ་བའི་གོ་སྐབས་བཟང་པོ་བྱུང་།

To fulfill the aspirations of Nangchen Drongpa people from all over the world, the Gampopa Center organized an auspicious 80th birthday celebration for Rinpoche, which was held on July 8, 2017. In attendance were His Eminence Drikung Tritsap Rinpoche, Drikung Chenga Rinpoche, His Holiness Drikung Kyabgon Rinpoche's representative, Tsulwang, His Eminence Garchen Rinpoche's representative, Lama Thupten Nyima, International Drikung Kagyu Council representative, Khenpo Tsultrim Tenzin, Venerable Tsongpen Rinpoche, Khenpo Tsewang Dhongyal Rinpoche of the Nyingma lineage, Karma Kagyu lamas Tsewang Rinpoche and Nyima Rinpoche, and Barom Kagyu Potrul Rinpoche along with other Drikung Kagyu dropons, khenpos, and lamas. Everyone there had the auspicious opportunity to offer the Amitayus long life aspiration prayer for Rinpoche.

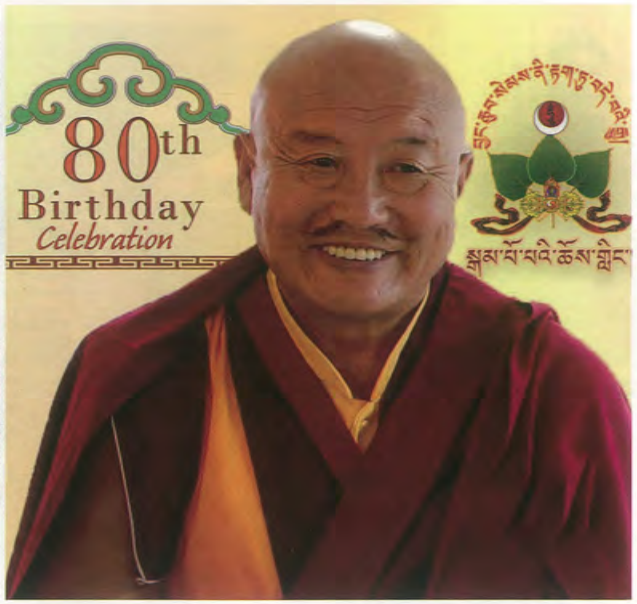

800th Anniversary of
Jigten Sumgon's Parinirvana

ཟླ་ཚེས་ ༥ ཉིན་ཞེག་ཞོགས་པར་འདི་སྐད་གསུངས། མདང་ནུབ་རྨི་ལམ་ནང་དུ་ཁྱད་པར་འཕགས་པསྟོད་ཚ་ཚང་ཞེག་བློ་ལ་ཤར་གྱི་འདུག་ཀེ་མཚར། ཡིག་ཐོག་བྱིས་ན་ཚོས་ལུགས་པར་ལ་ཟུར་ཐ་འགྲོ་ཉིན་ལ་ལེགས་པོ་མི་འདུག་གསུངས། ངའི་བསམ་པ་ལ་ངོ་མཚར་ཆེན་པོ་རེད་བསམ་བྱུང་། དེ་སྐྱིར་ཤོ་ཚོ་ག་འགའ་ཤས་གསུངས་དང་ཞུས་པས། རྗེ་ཉིད་ཀྱིས་གསུངས་པ་བཞིན་ཚོས་ལུགས་པར་ལ་ཟུར་ཐ་ཤུགས་ཀྱིས་ཡོང་གི་འདུག་པས་བཀའ་བཞིན་མ་བྱིས། དེ་རྗེས་ ༥ ཟླ་ཚེས་ ༡༠ ནང་ནས་བཟུང་མཉམ་མེད་སྐབས་པོ་ཟླ་གསུངས་དང་ཞུས་པས། རྗེ་ཉིད་ཀྱིས་གསུངས་པ་བཞིན་ཚོས་ལུགས་པར་ལ་ཟུར་ཐ་ཤུགས་ཀྱིས་ཡོང་གི་འདུག་པས་བཀའ་བཞིན་ཞུས་པས། དེ་ལྟར་ཟླ་ ༥ ཟླ་ཚེས་ ༡༠ ནས་ཚོས་ལུགས་པར་ལ་ཟུར་ཐ་ཤུགས་ཀྱིས་ཡོང་གི་འདུག་པས་བཀའ་བཞིན་ཞུས་པས། དེ་ལྟར་ཟླ་ ༥ ཟླ་ཚེས་ ༡

འདུག་རེད། དེད་འདི་འཚ་འཚ་ཞིག་དགོས་རེད། སྤྱི་སྐྱིབ་སྐྱོན་དེ་སེལ་འགྲོ་རེད། ད་སྐྱིད་པོ་རེད། ང་གཉིད་ཉིལ་འབྲུ་ཙམ་ཡང་ཁུག་ཨེད། གཉིད་མ་ཟིན་ན་སེམས་ཉིད་སྤྲོས་པ་བྲལ་བ་ལ། གཉིད་དང་མ་གཉིད་མཐའ་དང་བྲལ། ཡོད་མེད་མཐའ་ལས་འདས་པ་ལ། །བཟང་བན་གཉེས་ཀྱི་རེ་དོགས་བྱལ། །ང་སྐྱོང་པ་ཉིད་ཀྱི་རྣལ་འབྱོར་ལ། །ཁོ་ད་ང་ལ་སེམས་ཁྲལ་དགོས་ས་མ་རེད། དཀྱིད་ཚོ་མཉམ་པར་བཞག་ མཉམ་པར་བཞག་ད་ལྟ་ན་བསྟད་གདའ་སྟེ། མཉམ་བཞག་དེ་ཡིས་གཞན་ལ་ཤུགས་རྒྱུན་ཆེན་པོ་ཟེབས་ཀྱི་འདུག ཨན་ཐོགས་ཀྱི་འདུག

དེ་ནས་ཉིན་མ་གཅིག་ཁོམས་སོང་ན། མཚུངས་པན་སྐྱལ་སྐུ་ང་ལ་ཐུགས་འཕྲད་ལ་ཞེབས་ཤོག་ཞུས། ཁོང་འདི་གྱང་ཚང་གི་སྐྱལ་སྐུ་གཅིག་རེད། སེམས་ཉིད་དེ་སེམས་ངོ་འདྲ་སྤྲད་ན། ཐུགས་ཨན་སོད་ནའང་ཐང་། མ་སོད་ནའང་ཐང་། ལས་རེད། སོ་སོའི་ལས་རེད། དེ་ནས་ཐམས་ཅད་མཉམ་བཞག་ཐོག་ལ་མཉམ་པར་བཞག མཉམ་བཞག་ཟེར་ན་ཏ་ཕེ་གོ ཡོད་མེད་མཐའ་ལས་འདས་པ། རིག་པ་རང་བབས་ཀྱི་ངང་ལ། སྤྲོས་དང་བྲལ་བ་རང་སར་བཞག་པ། རྟེ་འཇིག་རྟེན་མགོན་པོའི་དགོངས་པ་རེད། ང་རྒྱལ་བ་འབྲི་གྱང་པའི་རྟེས་འདྲུག་ཡིན། ན་ན་དགའ་ལེ་རེད་མ་གཏོགས་གཞོད་ལེ་མ་རེད། ལས་སྤྱི་སྤྲིབ་ཆེན་པོ་སེལ་ལེ་ཤེས། **རྒྱ་མའི་གདམས་ངག་དེ་གཉེན་པོའི་ཐོག་ལ་སློབས་དགོས་རེད། དེ་གཉེན་པོའི་ཐོག་ལ་མ་སློབས་ན་གདམས་ངག་སྐོང་བ་རེད།** ཁེད་ཚོ་ངོ་མའི་སློབས་ཡོང་བ་དང་བ་དམ་ཚོག་གཅོང་མ་ཕྱག་བ་འབྲི་གྱང་གི་ཆོས་སྤྱི། དབེ་མི་ཚད་པ། ཀ་ཚ་གདའ། ང་རྒྱག་པ་དགའ་པོ་བྱང་གཤུངས། སྤྲང་ཡང་ཁོང་གིས་སྤྱི་བ་ཀུན་ཏུ་མཐའ་རྒྱང་ཏེ་མཚམས་བཞག ཅེས་བགོད་འདུག དེ་རྟེས་རག་པའི་ཟས་ཀྱི་འཚོ་བ་ཐར་ཐར་རྒྱང་བཤིང་ནས་བཀའ་བཏུད་ཀྱང་ཞོང་མ་ལ་ཡང་ཡང གསོལ་འདེབས་གནང་ཞིང་བསྒོམ་མཐའ་བཞག་འབའ་ཞིག་ལ་གཞོལ་བར་མཛད། སྐབས་རེ་ཉམས་ཤུར་ཀྱི་མཁྱར་ཐ་ཚོར་གསུངས། འདིར་ཁ་ཤས་བཀོད་ན། ཁོགས་པ་ཁམ་ཟས་བཞེད་པའི་སྐབས་རྒྱང་གི་རྒྱུ་འབྱུག་བའེ་མིན་བྱང་ཚེ། སྤྱན་བར་སྐང་ཐད་གཟིགས་ཀྱིས་འདི་ལྟར་གསུངས། སེམས་རང་དབབ་བའེ་ཚེན་ཀྱི་ཐང་དུ་སྐྱོད། །དེ་ཕེ་མ་ངོ་མཚར་མི་ཆེ་འམ། །ཁྱས་འབྱང་བཞེ་ལ་དར་རྒྱང་བྱང་བའི་ཚོ། །རྒྱང་འཁྱགས་པའི་ལྟས་དང་ཆོ་འཕྲུལ་ཆེ། །སེམས་སྐ་ཚོགས་གཡོ་ཞིང་གཡས་ནས་འཕྱོ། །དུས་དེ་དུས་བྱ་མའི་བྱིན་རླབས་ཀྱིས། །མོས་གུས་བྱིན་རླབས་ཀྱི་རྟ་ལ་དབས། །ཡིད་རང་དབབ་ཀྱི་ཐང་དུ་ཁ་ཡན་སྐྱོད། །དེ་ཕེ་མ་ངོ་མཚར་མི་ཆེ་འམ། །ཞེས་གསུངས། གསར་ཆེང་གི་བླ་མ་མཚན་ལྡན་མང་གོ་བའི་ནང་ནས་སེམས་དབབ་ཆེན་གོ་ཁྲ་ཏུ་བླ་མ་བསྟན་འཛིན་རྒྱལ་མཚན་

out the name of his root guru, Khunu Lama Tenzin Gyaltsen, with tears trickling down from his eyes. Rinpoche consoled us by saying, 'Due to the great kindness of my root guru and his pith instructions, there is nothing to worry about here. It will be okay.' Some students requested Rinpoche, 'Rinpoche, please live a long life for the benefit of Buddhadharma and sentient beings.' He responded to our request saying, 'I will.' Further, we implored Rinpoche, 'Please do not forget your disciples as you reside in the center of our hearts. We acknowledge that you have worked especially hard for the cause of the Drikung Kagyu lineage and we plead you to live a long life.' Rinpoche again replied, 'Okay, I will.' Then gazing towards the east again, in meditative equipoise, Rinpoche uttered these vajra sounds:

There is nothing to worry about as I am the disciple of Drikungpa,
and we the followers have to act accordingly.
Sins and obstacles are now purified.
I am happy.
Whether I sleep or not, it does not matter,
the nature of mind is free from elaboration.
Free from elaboration
It is beyond existence and non-existence.
I, the yogi of emptiness,
am free from hope and fear.

Rinpoche went on to explain, 'You shall not be distressed over me but continue to meditate. Even though I am ill, because of my meditation practice, others are inspired. It is benefiting them as well.' Rinpoche asked, 'Could you tell Tsogpen Tulku to come meet me? Since he is a Drikung tulku, I wish to give him a little guidance on how to recognize one's own mind. However, it depends on one's own karma whether or not one will ever become aware of his or her mind. Everyone, practice meditation now.' 'Do you know what is the meaning of meditation? It is beyond being or nonbeing, it is the natural state of mind that is free from elaboration. This is the Lord Jigten Gonpo's teaching.

ནེ་ཁོང་གི་རྩ་བའི་བླ་མ་ཡིན། རྩ་བའི་བླ་མ་ཁོང་ཡང་ཡང་དྲན་པའི་མོད་ལ་སྐྱན་ཚབ་གཡོ་ཞིང་། དེ་མ་ཐག་ཡུད་ཙམ་མཉམ་བཞག་མི་རྟོག་པའི་ངང་ལ་རེ་ཞིག་སྟོམས་པར་འཇུག་ལྟང་གནང་ཞིང་རྟོགས་མགུར་ཡང་ཡང་གསུངས། དེ་ཡང་།

རྗེ་བླ་མ་ཁུ་ཀུའི་མཚན་ཅན་དེ། །ཁོང་སྐད་ཅིག་དྲན་པའི་མོད་དེ་ལ། །ཆུང་ཆུ་བ་རང་མར་ཞེ་བ་དང་། །མེམས་ཚོམ་ཉིད་ཀྱི་ངང་དུ་གྲོལ་བར་གྱུར། །ཞེས་གསུངས་མོ། ཡང་དམ་པ་ཁོང་ལ་གསེར་དངུལ་གྱི་ཧོར་རྩེ་ཅི་ཡང་མེད་ལ། རྟེན་སྐམ་ནང་དུ་གང་ཡོད་ཞལ་སློང་སློང་རྣམས་ལ་སྤྲོང་བཀྲམ་ཤོས་ཀྱང་ཁའི་ཞལ་ཆེམས་མང་པོ་ཞེག་གནང་། དེ་དག་ལས་གལ་ཆེ་བའི་དོན་ཚན་གཅོ་པོ་གཉིས་ཏེ། དང་གསེར་དང་དངུལ་གྱིས་གདུང་འབུམ་བཞེངས་མི་དགོས། ཆུ་མ་མཚན་ལྡན་རིང་བསྲེལ་ཡོད་པ་དེ་འདྲ་ལ་གདུང་རྟེན་བཞེངས་ན་བན་ཡོན་ཆེན་པོ་ཡོད། དེ་མིན་ཡོན་ཏན་དང་མཚན་ཉིད་མི་ལྡན་པ་ལ་དེ་ལྟར་བཞེངས་ན། ཁོ་རང་ལ་དགོངས་སྤྲིམ་ཆེ་རོགས་རེད། ཡིན་ན་ཁྱེད་རང་ཚོས་དྲན་རྟེན་ང་འདྲ་མ་མོ་ཤོས་བྱུབ་པ་དེ་འདྲ་བཞེངས་ན་འགྲིག་གི་རེད་གསུངས།

གཉིས་པ། ང་ལ་ཡང་སྲིད་ཅི་ཡོད་མ་རེད། ངས་ཁྱིད་བཤད་བཞག་པའི་སྐོར་མ་དེ་ཟུམས་སྐྱ་སྐྱའི་ཡང་སྲིད་ཡིན། ཁྱེད་ཟུམས་མཐུན་ལམ་ཡག་པོ་བྱེད་རོགས་གནང་། ཁ་ཞེ་གཉིས་མེད་ཉམས་ལེན་ལ་བརྩོན། རྗེ་འཇིག་རྟེན་གསུམ་གྱི་མགོན་པོས། ཁོང་ལ་ཞིང་ཁམས་ཟེར་ནས་དམིགས་བསལ་མེད། ཡང་སྲིད་ཟེར་ནས་དམིགས་བསལ་མེད། ཁོང་གི་ཡང་སྲིད་དེ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ཡིན་གསུངས་པ་རེད། དེ་བཞིན་དའི་སྐོར་མ་ཟུམས་ཉམས་ལེན་ཡག་པོ་གྱིས། མཐུན་ལམ་ཡག་པོ་གྱིས། མ་འོངས་པ་ལ་སྨྲིག་ལམ་ཡག་པོ་བཞག སྨྲིག་ལམ་དེ་རྒྱུན་སྐྱོང་ཡག་པོ་གྱིས་ཤིག་གསུངས། ཞས་ཆེམས་དེ་དག་གསུངས་པའི་ཐུ་ཉིན་ནས་བཟུང་གསུངས་མི་བྱོན་བའི་བར་ནས་མཉམ་བཞག་འབའ་ཞིག་ལ་གཞོལ་ཐབས་གནང་། ཡང་སོད་ཚེས ༢༠ དགོང་མོ་ཆུ་ཚོད་གཅིག་ཅེད་འདུག་ཅེས་ཡང་ཡང་དྲིས་གནང་བྱུང་། ཐུ་ཉིན་སོད་ཚེས ༢༥ མཁའ་འགྲོ་མའི་དུས་ཚེན་ཡིན་སྐབས་དེར་ཉིན་གཅེགས་འགྲོ་བ་མིན་ནས་བསམ་བྱུང་། སོད་ཟླ ༡ བའི་ཚེས ༢༦ ཉིན་ཆུང་འགྲོ་འོང་གི་རྒྱུ་བ་ཐུ་མོ་ཐུ་མོར་གྱུར་ནས་དོན་ཡིན་ལུགས་ཀྱི་ཀྱི་རིག་པ་རྟེ་གསལ་རྟེ་གསལ་ངང། གསུང་གི་ཐ་མ་ཙམ་ཞེས་བའི་གསུང་གཅིག་བསྒྲགས་ཏེ་གཙགས་སྐོང་གསུང་རྟོ་རྟེའི་ངང་དུ་གཡོ་མེད་གཟུགས་སྐྱའི་བཀོད་པ་ཚོས་ཀྱི་དབྱིངས་སུ་བསྡུས་སོ། །

I am the disciple of Drikungpa and I rejoice in my illness as illness dispels great sins. The guru's instructions should be used as antidotes. Without utilizing them as antidotes at the right moment for the right obstacles, instructions would serve no purpose as they will be empty of meaning. All of you coming here today shows that you are committed followers of Gyalwa Drikungpa. I am very happy to see you all today.' Rinpoche again made aspirational prayers."

In the following weeks, Rinpoche gradually reduced his food intake, while making frequent supplications to the Kagyu forefathers. Most of the time he remained in the state of meditation, and he would sing dohas, songs of realization, spontaneously. One morning, while experiencing pain and discomfort during breakfast, Rinpoche gazed into space and sang:

Let the mind rest in the blissful state of non-contriving.
Such is extremely rare and wonderful!
When the four elements of physical aggregates decay,
the illusory manifestations arise as the strayed energy flares through.
When the mind winds through wavering thoughts,
with the blessings of the Guru, gallop on the stallion of devotion
and let the mind freely dive through the plain of the natural state.
Such is extremely rare and wonderful!

Rinpoche had received teachings from many great masters from both the old and new Tibetan lineages. Among his teachers, he regarded the Maha-bodhisattva, Khunu Tenzin Gyaltsen, as one of his root gurus. It was not uncommon to see Rinpoche with tears of devotion when he recalled his root guru. Whenever this happened, he would immediately enter into meditative equipoise. Upon coming out of meditation, Rinpoche once sang this song of realization:

དེ་ལྟར་བསྡུས་པའི་ཚུལ་འདི་ནི ༢༠༡༥ ཟླ ༤ པའི་ཚེས ༦ ལ་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེས་མཛད་
པའི་འབྲི་གུང་བླ་མ་མཆོད་པའི་འགྲེལ་བའི་འཇུག་ཏུ།

ད་བར་བྱས་བྱས་ཕན་བྱས་ཅི་ཡོད་ཤེས། །ད་ནི་འབྲོང་རྒན་རང་ཚུགས་བཟུང་བའི་དུས། །
མི་འགྲུབ་དྲན་བརྒྱ་བསྐྱེད་པའི་དུས་མིན་པས། །ཉམ་ཆུང་ས་མཐར་ཁྱི་བཞིན་འཆི་བར་སྨོན།
ཚེ་འདིའི་སྣང་བ་ནུབ་པར་གྱུར་པའི་ཚེ། །གནད་གཅོད་ཚོར་བ་སྡུག་བསྔལ་མི་འབྱུང་བར།
འོད་གསལ་དག་པའི་སྣང་བས་མདུན་བསུས་ཏེ། །ཁྱབ་བདག་བླ་མའི་ཞབས་དྲུང་སྐྱེ་བར་
ཤོག །ཅེས་སྨོན་ལམ་གྱི་ཉིང་མཚམས་སྦྱར་གནང་བ་ཇི་བཞིན་ཟག་བྲལ་ལྷན་སྐྱེས་གདོད་
མའི་རྒྱལ་སར་གཤེགས་པའོ།།

Supreme Guru with the name of Khunu!
Each instantaneous recollection of him would
naturally calm one's breathing and
liberate the mind in the ultimate sphere.

Rinpoche did not engage in accumulating mundane wealth in his life. Two weeks before his passing, he designated all his precious Buddha statutes to his devotees and disciples. He also gave his disciples additional instructions, of which the following two are the most important:

"Do not build stupas for me with precious material such as gold or silver. Only relics of well-qualified teachers warrant the construction of a stupa as doing so will benefit beings widely. If stupas were built for those without sufficient qualifications and merits, it would not be beneficial as this would cause obstacles for the Guru. In commemoration of me, my disciples may build statues of mine only with earthly stone and soil."

"I will not have a reincarnation. All disciples who have received pith instructions and teaching explanations from me are my Dharma reincarnation. The great Drikungpa, Jigten Sumgon once said, 'I neither have a specific pure land, nor a particular reincarnation. My reincarnation is the unsurpassed Bodhicitta.' Following these instructions, my disciples should practice diligently and interact with one another with respect and harmony."

After giving these two final instructions, Rinpoche did not utter any other words and simply rested in meditative equipoise continuously.

On the 26th day of the eighth Tibetan month (October 15th), Rinpoche's external breath gradually slowed. He then entered into the realm of intrinsic clarity. With a final sound of "Ah", Rinpoche dissolved into the Dharmadhatu.

The appearance of Rinpoche's dissolution resembled the closing verses of an explanation on guru yoga he composed three years earlier:

I now understand the benefit of what I have done.
Now is the moment for this old man of Drongpa to be vigilant.
As it is not the time to contemplate on thoughts that cannot be achieved, may I, a feeble man, like a dog perish in a distant land.

When the present life ends,
may I avoid the agony of suffering.
Welcoming the pure luminous appearance,
may I be born in the presence of the guru,
the all-pervading master.

དབལ་རྒྱལ་དབང་ཀརྨ་བའི་ཞལ་གསུང་།

ཤིང་སྦྲ ༢༠༡༧ ཟླ ༡༠ ཚེས ༢༧ ལ་དབལ་རྒྱལ་དབང་ཀརྨ་པ་སྐུ་ཕེང་བཞུ་བདུན་པ་ཨོ་རྒྱན་འཕྲིན་ལས་དབང་གི་རྗེ་རྗེ་མཚོག་ལ་རྗེ་ལྟར་གསོལ་བ་བཏབ་པ་བཞིན། ཐུགས་བརྩེ་བས་ཞལ་བཞེས་གནང་ཐོག་ཤིང་ ༡༠ ཚེས ༢༨ ཉིན་སྐུ་གདུང་ཞུགས་འབུལ་གྱི་ཚོགས་མཛོད་དུ་ཞབས་སོང་བཀའ་དྲིན་བསྐྱངས་ཏེ། རྗེ་རྗེ་མེམས་དབའི་ཚོ་གཅི་སྒོ་ནས་གདུང་ཞུས་ལེགས་པར་གྲུབ་པའི་རྗེས་སུ། སྐས་པོ་བའི་ཚོས་ཚོགས་སུ་ཞབས་སོང་བཀོད་དེ་འབྱི་གུང་སྐྱབ་སྡེའི་ཚེས་དབུས་སློབ་འབངས་རྣམས་ནས་མཆལ་སྐུ་གསུང་ཐུགས་རྟེན་ཐུལ། དེར་ཡོད་སློབ་ཚོགས་ཁག་ལ་མཇལ་ཁ་དང་ཐུགས་གསོའི་འཚམས་འདྲི་བཀའ་སློབ་གནང་བ་གཤེགས་གསལ།

སྐས་པོ་བའི་ཚོས་ཚོགས་ལ་བཅར་རྒྱུའི་བསྐལ་པ་བཟང་པོ་བྱུང་བ་རེད། ལྷག་པར་དུ་རྒྱལ་པོ་རིན་པོ་ཆེའི་སྐུ་གདུང་ཞུགས་འབུལ་གྱི་དུས་ཁྱད་པར་ཅན་ཆགས་པ་རེད། དེ་ཡིན་དུས་སྐབས་གཅིག་དོན་གཉིས་ཐོག་ནས་གོ་སྐབས་བཟང་པོ་བྱུང་བ་དེ་ང་རང་གི་ངོས་ནས་རྗེས་སུ་ཡི་རང་སྐྱེ་བྱང་ཞུ་ཡག་ཡིན། གཅོ་ཆེ་ཤོས་རིན་པོ་ཆེའི་དགོངས་གཞི་ཟེར་ན་འབྲ་འདུག བསྟན་དང་འགྲོ་བའི་དོན་ལ་ཐུགས་བསྐྱེད་སྨོན་ལམ་ཇི་ལྟར་ཡོད་པ་དེ་དག་ཐམས་ཅད། ཐུགས་ཀྱི་དགོངས་པ་ཚོས་དབྱིངས་སུ་རྫོགས་པ་དང་། འབྲེལ་ཐོག་གི་སེམས་ཅན་སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་ཚོས་དམ་ཚོག་གི་འབྲེལ་བ་བྱག་བསྟད་པའི་སྨོན་འབངས། སྐྱེ་བ་ནས་ཚེ་རབས་ཐམས་ཅད་དུ་དགེ་བའི་བཤེས་གཞེན་ཡང་དག་པའི་རྗེས་སུ་བཟུང་ནས། དམ་པའི་ཚོས་ཀྱི་དབལ་ལ་ཚོངས་སྤྱོད་པའི་སྨོན་འདུག་ཞུ་ཡག་ཡིན། དེ་གུ་ནང་གཞིན་ཚོས་ཚོགས་སུ་བཅར་བའི་གོ་སྐབས་བྱུང་བ་དེ་ཐོག་ཅ་ལོ་ཟླ་ཤས་ཙམ་ཡིན་ཏེ་ཕྱག་ཚེ་རབས་ཀྱི་མཐའ་རྟེན་ཞུ་ཡག་ཡིན། ཐ་ཚེག་ཏུ་ཁྱེད་རང་ཚོ་ཡང་ཐུགས་ཀྱི་ཚོགས་ཀྱི་ནང་ནས་ཐུགས་ཀྱི་ཚོགས་ཀྱི་ཐོག

GODUTI
ROBERT V
1933
2010
D.CARLO

དཔལ་རྒྱལ་བ་འབྲི་གུང་པ་ཆེན་པོའི་ཞལ་གསུང་།

ཕྱི་ལོ ༢༠༡༨ ཟླ ༡ ཚེས ༡༥ ལ་སྒྲུབ་བརྒྱུད་བསྟན་པའི་མངའ་བདག་འབྲི་གུང་༧སྐྱབས་མགོན་དཀོན་མཆོག་བསྟན་འཛིན་ཀུན་བཟང་ཕྲིན་ལས་ལྷུན་འགྲུབ་དཔལ་བཟང་པོ་མཆོག་ལ། ཇི་ལྟར་གསོལ་བ་བཏབ་པ་བཞིན་ཐུགས་བརྩེ་བ་ཆེན་པོའི་སྒོ་ནས་སྒམ་པོ་པའི་ཆོས་ཚོགས་སུ་ཕེབས་བཞེས་བཀའ་དྲིན་བསྐྱངས། ཐོག་མར་ཆོས་ཚོགས་སུ་ཞབས་སོར་འཁོད་པ་དང་། འབྲི་གུང་སྤྱན་སྔ་རིན་པོ་ཆེའི་དབུས་པའི་སློབ་འབང་རྣམས་ནས་མཆྲལ་སྐུ་གསུང་ཐུགས་རྟེན་དང་། དེ་རྗེས་ཞིང་གཤེགས་དམ་པ་དེ་ཉིད་ཀྱི་སྐུ་རུས་གདུང་ཐལ་སོགས་ལ་ཁྲུས་གསོལ་རབ་གནས་དང་། ཐུགས་སྨོན་ཟབ་རྒྱས་གནང་བའི་སྐབས་དེར་བསྙལ་བའི་བཀའ་སློབ་གཤམ་གསལ།

རྒྱལ་པོ་རིན་པོ་ཆེ་ཡུན་རིང་མཉམ་དུ་ཡོད། ང་བོད་ནས་རྒྱ་གར་རྡ་རམ་ས་ལར་ཡོང་བ་དང་དེ་ནས་བྱང་ཆུབ་གླིང་གི་འཛུགས་བསྐྲུན་དང་། ༡༩༨༦ ལོར་ཐེངས་དང་པོ་ཕྱི་རྒྱལ་འཇར་མན་ནས་བཟུང་ཆོས་ཕྱོགས་ཀྱི་མཛད་རིམ་ལ་སོང་སྐབས་རྒྱལ་པོ་རིན་པོ་ཆེ་མཉམ་དུ་ཡོད། ང་ཚོ་ཚང་མས་ད་དུང་མཉམ་དུ་ཡོད་ན་བསམ་པ་རེད་མ་རེད། ང་ཚོ་ཚེ་མི་རྟག་པ་རེད། སྐྱེས་པའི་ཐ་མ་འཆི་བ། བསླང་བའི་ཐ་མ་འགྱེལ་བ། འདུས་པའི་ཐ་མ་འབྲལ་བ། འདི་ནི་ང་ཚོའི་རང་བཞིན་རེད་ལ་ང་ཚོའི་ངོས་ལེན་དགོས་ཀྱི་རེད། ད་ང་ཚོའི་ཉམས་ལེན་གྱི་ངོས་ནས་བཤད་ན། དོན་དམ་གྱི་བླ་མ་དེ་ཕྱི་ལོག་ལ་ཡོད་མ་རེད། དོན་དམ་གྱི་བླ་མ་དེ་ཁྱེད་རང་གི་རང་སེམས་རེད། བླ་མ་ནི་དུས་དང་རྣམ་ཀུན་ཁྱེད་རང་གི་སེམས་ནང་ལ་ཡོད། འདུ་འབྲལ་མེད་པ་ཞིག་རེད། དེ་ཕྱིར་ཁྱེད་རང་ཚོ་སེམས་ཁྲལ་མ་བྱེད། འདི་ནི་ང་ཚོའི་འཛིན་ཆགས་རེད་མ་གཏོགས་སེམས་ལས་ལོགས་སུ་བླ་མ་མེད་པ་རེད། ད་གོ་སྐབས་འདི་ལ་བསྟུན་ནས་མདོ་ཕལ་ཆེན་ལས་གསུངས་པའི་སྨོན་ལམ་འདི་ང་ཚོ་མཉམ་པོར་གསུངས། གང་ཡིན་ཟེར་ན་རིན་པོ་ཆེའི་ཐུགས་ཀྱི་དགོངས་པ་མཐའ་དག་རྫོགས་ཕྱིར་ཡིན། ཅེས་དཔལ་རྒྱལ་བ་འབྲི་གུང་པས་ཇི་ལྟར་བཀའ་བསྙལ་པ་དེ་ལྟར་ཕབ་པའོ། །

His Holiness Drikung Kyabgon Rinpoche's Message

In January 2018, His Holiness Kyabgon Trinley Lhundrup was invited to visit the Gampopa Center. His Holiness arrived on January 15th amidst his busy schedule. Drikung Chenga Rinpoche lead a mandala offering and His Holiness blessed and purified Rinpoche's remains. During the visit, His Holiness spoke to the assembly of students and visitors:

"I have been with Gyalpo Rinpoche for a long time. Since I came to Dharamshala, India, from Tibet we established and constructed the Drikung Kagyu Buddhist Institute at Jangchubling. In 1986 Lamchen Rinpoche accompanied me as my attendant on my first world tour to Germany and other countries. Don't we think he is still together with us?

Our life is impermanent. We are born then at last we die. Everything accumulated will disperse. Everything constructed will fall. We all come together then separate. This is natural, we should accept this.

Now, we can explain from a practitioner's point of view. The ultimate guru is not outside somewhere. The ultimate guru is your own mind. The guru is in your mind at all times, he is inseparable from you. Therefore, don't worry! This is our attachment as our mind is never without the guru.

Today we have this opportunity so we will recite the Maharatnakuta Sutra together, therefore all of Rinpoche's aspirations will be fulfilled."

དང་པོ་ཡང་སྤིད་རོས་འཛིན་གནང་སྐབས་འབྲི་གུང་གདན་རབས ༣༩ པ ཥཀྱབས་མཆོག་ཞེས་བའི་བློ་ཐོས་མཆོག་ནས་བཀའ་ཡིག་བསྟལ་བ་དང་། དེ་བཞིན་དབལ་ཆུལ་དབང་ཥཀཱརྵ་པ་སྐུ་ཟེད ༡༦ བའི་གཅིག་སྐང་ལའང་དེ་ལྟར་དགོངས་མཐུན་བྱུང་བ་བཞིན།མཐར་དགོངས་པ་ཆོས་དབྱིངས་སུ་གཤེགས་བའི་སྐབས་སུ་སྐུབས་མཆོག་རྣམ་པ་རྒྱང་གི་ཐྲོས་གང་འཚོ་བཞུགས། དབལ་ཆུལ་དབང་ཥཀཱརྵ་པ་སྐུ་ཟེད ༡ཥ པ་ཨོ་ཆུན་འཕྲིན་ལས་རྫོ་རྗེ་མཆོག་དང། འབྲི་གུང་གདན་རབས ༣ཥ པ་ཥཀྱབས་མགོན་དཀོན་མཆོག་བསྟན་འཛིན་ཀུན་བཟང་འཕྲིན་ལས་ལྷུན་འགྲུབ་རྒྱང་ནས་ཐུགས་འདུན་བཅོ་བས་བསྐྱངས་པ་ནི་རྟེན་འབྲེལ་གནད་ལ་དབང་ཐོབ་འབྲི་གུང་པ་སོགས་ནས་བསྟན་པ་དང་ཞིང་ཡུན་རིང་གནས་སྐྱོང་ཅིག ཅེས་གསུངས་པ་དང་རྒྱུ་འབྲས་རྟེན་འབྲེལ་གྱི་ཆོས་ཉིད་ཡིན་པ་སྟོས་མ་དགོས་སོ།།

Drikung Lamchen Gyalpo Rinpoche was recognized as the reincarnation of Chotrul Trinley Gyatso (Lama Phurga) of Ka Tashi Monastery when he was very young. Both the 34th Drikung Kyabgon Shiwai Lodrö and the 16th Gyalwang Karmapa Rangjung Rigpe Dorje agreed on this special recognition.

This auspicious connection was later fulfilled after Rinpoche's passing. The reincarnations of these great masters, the 37th Drikung Kyabgon Trinley Lhundrup, and 17th Gyalwang Karmapa Orgyen Trinley Dorje, both visited the Gampopa Center. Out of his great compassion and kindness, His Holiness Gyalwang Karmapa presided over the cremation service. Similarly, His Holiness Drikung Kyabgon visited the following January to bless Rinpoche's remains. Thus, through these auspicious circumstances, the intrinsic nature of interdependence is demonstrated for all to see.

Thank you to all the Rinpoches, Khenpos, Dharma sisters, brothers, and helpers who aided in the publication of The Path of a Hidden Yogi.

རྣལ་འབྱོར་སྤྱས་བཞི་ལྷག་ལས་ཞེས་བཞི་དེ་བ་འདི་ལ་རམ་འདེགས་གནང་མཁན།

Lho Drongtrul Tenzin Nyima Rinpoche	སྐྱོ་འབྲོང་སྤྲུལ་བསྟན་འཛིན་ཉི་མ་རིན་པོ་ཆེ།
Drikung Chenga Rinpoche	ལག་ཏ།
Khenchen Nyima Gyaltsen	འབྲི་གུང་སྤྱན་པ་རིན་པོ་ཆེ།
Khenpo Tenpa	ཁྱེས་བན།
Pon Youlgoe	མཁན་ཆེན་ཉི་མ་རྒྱལ་མཚན།
Drupa Lodro	ཨིན་དྲུ་ལ།
Ngawang Gelek	དབོན་གཡུ་རྐོད།
Tashi Tobgyal	ཇང་པེམ་ཡེན།
Tenpa Dharyag	སངས་པ་བློ་གྲོས།	ས་ཀི་སིམ་ཀ།
Nangchen Tashi	ངག་དབང་དགེ་ལེགས།	ཁེ་ཐི་ལན།
Tenzin Dolkar	བཀྲ་ཤིས་སྒྲོབས་རྒྱལ།	ཁྲང་སི་ཏྲིམ་ན།
Sonam Paldron	དགེ་ལེག
Gelek	བསྟན་པ་དར་ཡག	སུམ་ཟན།
Liu, Kuowei	ནང་ཆེན་བཀྲ་ཤིས།	རེམ་ར་བན་གསང་།
Daw Shih	བསྟན་འཛིན་སྒྲོལ་དཀར།	ཚུ་སྐུལ་དགེ་བའི་གཤེས་གཅོས་བའི། མཆེད་གྲོགས་སེར་སྐྱ་ཡོ་ཨོ་ཡོངས་ལ་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞུ།
Linda Liu (not yet answer)	བསམ་གཏན་མཁན་ཆེན་ཨ་ཀ་ཡོ་ཤེ།
Ma, Bufang	བསོད་ནམས་དཔལ་སྒྲོལ།	ཐུགས་བསྟེགས་པ།
Angela Millaway (not yet answer)	དགེ་ལེགས།	སངས་པོ་བསྟན་འཛིན་ཉི་མ།
PiYing Chiang	ལེ་ཁུ་ཀོ་ཕེས།	སྐུ་བསྐྱང་བ། ཀོ་ཡུ་ཆུང་། རྗོང་ཁོ་ནེ་ཨང་གྲོ།
Manasicha Akepiyapornchai	ཤུ། ཨེམི་ལི།	རྡུམ་འགོད་པ། ཆུ་ནང་གི་ཆུ་བ།
Kathleen Chadwick	ཀཱ་ཡུ་ཆུང་།
Christina Holmes	ཇེ་ཀོ་ཚུན།
Susan McGurr	
Jim Robinson	
Shu, Emily	
Editor: Khenpo Tenzin Nyima	
Chinese Translator: Kao, Yufen	
English Translator: John LoBiondo	
Designer: Brian Chen	

Published by Gampopa Center 2018

སྐབས་པོ་བ་རྗེ་རེག་བའི་ཚོས་ཕྲིན་ནས་བར་དུ་བསྐྱན། ༢༠༡༨

བྱང་ཆུབ་སེམས་ནི་རྟག་ཏུ་བདེ་བའི་རྒྱུ།
སྒམ་པོ་པའི་ཆོས་གླིང་།